

De Ster

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Maart 1987
87ste jaargang
Nummer 3

Maart 1987
87ste jaargang
Nummer 3

Eerste Presidium:

Ezra Taft Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Marion G. Romney, Howard W. Hunter,
Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton,
L. Tom Perry, David B. Haight,
James E. Faust, Neal A. Maxwell,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin

Adviseurs:

Hugh W. Pinnock, John H. Groberg,
James M. Paramore

Redacteur: Hugh W. Pinnock

Director of Church Magazines:

Ronald L. Knighton

International Magazines:

Zakelijk redacteur: Larry A. Hiller
Adjunct-redacteur: David Mitchell, Jan Pinborough
Kinderster: Diane Brinkman
Vormgeving: Kay Stevenson, Sharri Cook

De Ster

**Vertaling, nieuwsredactie
en administratie:**

Henri J. A. Tenhof van Noorden,
Kerkelijk Vertaalbureau
Raadstede 19, Postbus 224
NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 0 (031) 3402-40260

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage,
Industriestrasse 21, Postfach 1568
D-6382 Friedrichsdorf 1
Telefoon: 0 61 72/71 03 34

© 1987 by the Corporation of the President
of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

Alle rechten voorbehouden

Jaarabonnement:

Nederland: f 25,30
België: Bfr. 460,00
Andere landen (per zeepost):
cheque in tegenwaarde van f 28,00

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan
en wordt automatisch verlengd, tenzij twee
maanden voor vervaldatum schriftelijk is opgezegd.
Opgave van een nieuw abonnement te richten aan
de administratie; wacht met betalen tot u een
acceptgiro ontvangt.

Verschijnt twaalf maal per jaar

Printed by Friedrichsdorf Printing Centre
Federal Republic of Germany

PB MA 0551 DU

De Ster

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
De in deze publicatie afgedrukte artikelen werden overgenomen uit de tijdschriften „Ensign”,
„New Era” en „Friend”.

Inhoudsopgave

- 2 Wanhoop niet, *President Ezra Taft Benson*
- 8 Huiszoekboodschap:
Het zoeken naar kennis – een levenslang proces
- 10 Het evangelie is de draad die ons samenbindt:
*Een gesprek met het algemeen presidium van de
zustershulpvereniging*
- 13 Twintig jaar „International Magazines”
Een tijdschrift voor een wereldwijde kerk,
Jan U. Pinborough
- 16 Lessen in liefde, *Karen Ann Anderson*
- 18 President Marion G. Romney:
„Heilig is de plaats waar deze man knielt”, *Marvin K. Gardner*
- 26 Als u hen liefhebt, zult u hen dienen, *Susan Hainsworth*
- 30 „Een straat met tweerichtingsverkeer”, *Ouderling Wm. Grant Bangerter*

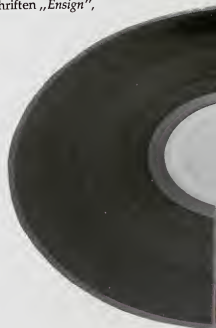
VOOR TIENERS EN TWENS

- 40 Recept voor toespraken in de avondmaalsvergadering, *Chris Crowe*
- 42 Maar nog is het einde niet, *Janet Thomas*
- 44 Een les in het korenveld, *Sandra Stallings*
- 46 De krachten in het leven, *Ouderling Russell M. Nelson*

Kinderster

- 2 Kims vader, *Diane Aldrow Winzler*
- 4 Als u erbij was geweest, *Mabel Jones Gabbot*
- 7 Man uit de Schriften
- 8 Voor de grap

Op de omslag:
President Ezra Taft Benson

WANHOOP NIET

President Ezra Taft Benson

We leven in een tijd, waarin, zoals de Here heeft voorzeggd, „het hart der mensen zal bezwijken“, letterlijk, en ook geestelijk (zie LV 45:26). Velen verliezen de moed in de strijd van het leven.

Zelfmoord is een van de voornaamste doodsoorzaken onder studenten. Met de nadering van de beslissende strijd tussen goed en kwaad en de daarmee gepaard gaande beproevingen en tegenslagen, tracht satan in toenemende mate de heiligen met wanhoop, ontmoediging, moedeloosheid en neerslachtigheid te overwinnen.

Toch zouden wij, als heiligen der laatste dagen, de meest optimistische en de minst pessimistische van alle mensen behoren te zijn. Want alhoewel wij weten dat „vrede van de aarde zal worden weggenomen en dat de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied“, hebben wij ook de zekerheid dat „de Here macht zal hebben over zijn heiligen en in hun midden zal regeren“ (LV 1:35–36).

Met de zekerheid dat de kerk onder Gods leiding stand zal houden in de onrustige tijden die voor ons liggen, wordt het onze persoonlijke taak erop toe te zien dat ieder van ons trouw blijft aan de kerk en zijn leringen.

„Maar wie standvastig blijft, en niet wordt overwonnen, die zal zalig worden“ (JS-M 11). Teneinde ons te helpen niet te worden overwonnen door des duivels plannen om wanhoop, ontmoediging, neerslachtigheid en moedeloosheid te zaaien, heeft de Heer ons tientallen wegen gewezen, die – indien wij deze volgen – onze geesten zullen verheffen en ons met vreugde onze weg zullen doen gaan.

1. Bekering

In het Boek van Mormon lezen wij dat wanhoop komt tengevolge van ongerechtigheid (Moro. 10:22). „Wanneer ik goed doe voel ik mij goed,“ zei Abraham Lincoln, „en wanneer ik kwaad doe voel ik mij slecht.“

Zonde sleurt de mens omlaag, naar moedeloosheid en wanhoop.

Alhoewel de mens tijdelijk behagen in de zonde kan scheppen, is het eindresultaat een ongelukkig gebod.

Moedeloosheid bracht nimmer geluk (Alma 41:10). Zonde scheidt disharmonie met God en deprimeert de Geest. Daarom zou het goed zijn als men zichzelf onder de loep neemt en ervoor zorgt dat hij in harmonie leeft met alle wetten van God.

Iedere wet waaraan wij ons houden werpt een bijzondere zegen af. Iedere wet die wij overtreden een bepaalde vloek. Zij die onder hun wanhoop zuchten behoren zich tot de Heer te wenden, wiens juk zacht en wiens last licht is (zie Matt. 11:28–30).

2. Gebed

Een gebed in een uur van nood is een grote zegen. Voor kleine zowel als ernstige bezoeken kan het gebed – aanhoudend gebed – ons in contact met God brengen, onze grootste Bron van troost en raad. „Bid altijd, opdat gij als overwinnaar uit de strijd te voorschijn moogt komen“ (LV 10:5).

„Maar met alle kracht die in mij was, riep ik God aan om mij te bevrijden,“ zo beschrijft de jeugdige Joseph Smith de methode, die hij in het heilige bos gebruikte om zich aan de macht van de duivel te onttrekken die hem dreigde te verdelgen.

3. Dienstbetoon

Door uzelf te wijden aan rechtvaardig dienstbetoon kunt u uw blik verruimen uw persoonlijke moeilijkheden vergeten, of deze op zijn minst in het juiste perspectief brengen.

„Wanneer u neerslachtig bent,“ zei president Lorenzo Snow, „kijk dan eens om u heen en zoek iemand die er slechter aan toe is dan uzelf; ga naar hem toe en tracht erachter te komen wat de moeilijkheden zijn; tracht deze dan op te lossen met de wijsheid die de

Heer u heeft gegeven; en het eerste wat u zult merken is dat uw neerslachtigheid is verdwenen, u zich opgeleucht voelt, de Geest des Heren met u is, en alles er weer lichter uitziet." (*General Conference*, 6 april 1899, blz. 2-3.)

De vrouw die opgaat in de rechtvaardige opvoeding van haar kinderen heeft een betere kans opgewekt te blijven dan de vrouw die zich concentreert op haar eigen problemen.

4. Werk

De aarde werd vervloekt omwille van Adam. Werk is een zegen voor ons, geen vloek.

God heeft werk te doen, en wij ook. Ophouden met werken heeft menig mens neerslachtig gemaakt en veler dood verhaast. Er is weleens gezegd dat zelfs boze geesten liever nutteloze dingen doen dan geconfronteerd te worden met de hel van de ledigheid. Ons werk behoort te bestaan uit het zorgdragen voor de geestelijke, mentale, sociale en fysieke behoeften van onszelf en hen voor wie wij verantwoordelijk zijn.

In de kerk van Jezus Christus is genoeg te doen om het koninkrijk Gods vooruit te helpen.

Zendingswerk, genealogie en tempelwerk, gezinsavond, een roeping in de kerk vervullen en die ten

volle verrichten zijn slechts enkele van onze werkzaamheden.

5. Gezondheid

Onze fysieke conditie kan de geest beïnvloeden. Daarom heeft de Heer ons het woord van wijsheid gegeven.

Hij zei ook dat wij vroeg naar bed moesten gaan en vroeg moesten opstaan (zie LV 88:124), dat wij niet sneller moeten lopen en werken dan onze krachten toelaten (zie LV 10:4) en dat wij matigheid in alle goede dingen moeten betrachten. Over het algemeen, hoe meer voedsel wij nuttigen in zijn natuurlijke staat, hoe minder verfijnd het is en hoe minder toevoeging het bevat, hoe gezonder het voor ons is. Voedsel kan de geest beïnvloeden, en gebrek aan bepaalde stoffen in het lichaam kan ons neerslachtig doen zijn.

Een periodiek medisch onderzoek is een goede voorzorg en kan sluimerende problemen aan het daglicht brengen die kunnen worden genezen. Rust en lichamelijke oefening zijn noodzakelijk; een wandeling in de frisse lucht kan de geest opfrissen. Gezonde recreatie is een onderdeel van onze godsdienst, en een verandering in tempo is noodzakelijk; het vooruitzicht hierop kan al opvrolijken.

6. Lezen

Menig mens heeft zich in uren van beproeving tot het Boek van Mormon gewend en toen een helderder inzicht gekregen, is opgevoelrikt en getroost.

De Psalmen zijn voedsel voor de ziel van iemand in nood. Heden ten dage zijn wij gezegend met de Leer en Verbonden, hedendaagse openbaring. De woorden van de profeten zijn van vitaal belang en kunnen leiding en troost geven wanneer iemand ontmoedigd is.

7. Zegen

In een bijzonder zware tijd of in het vooruitzicht van een belangrijk gebeuren, kan men een zegen vragen uit handen van de priesterschap. Zelfs de profeet Joseph Smith verzocht en ontving zo'n zegen uit handen van Brigham Young, en verkreeg daarmee vertroosting en leiding voor zijn ziel. Vaders, leef op een wijze dat u uw eigen vrouw en kinderen kunt zegenen. Een patriarchale zegen te ontvangen, en hier steeds met biddend hart over na te denken, kan u meer inzicht doen verkrijgen, in het bijzonder in moeilijke tijden. Het avondmaal zal de zielen zegenen (LV 20:77, 79) van allen, die er waardig aan deelnemen, en als zodanig behoort het veelvuldig te worden gedaan, zelfs door mensen die bedlegerig zijn.

8. Vasten

De Schriften vertellen ons dat een bepaald soort duivel niet uitvaart zonder bidden en vasten (zie Matt. 17:14–21). Periodiek vasten kan het verstand verhelderen en het lichaam en de geest sterken. Het gebruikelijke vasten, waaraan wij worden verzocht deel te nemen voor vastenzondag, verlangt van ons dat wij geen voedsel of drinken tot ons nemen. Sommigen, die daartoe de behoefte voelen, hebben langer gevast en hebben geen voedsel tot zich genomen, maar wel het nodige gedronken. Wijsheid moet daarbij worden betracht, en een dergelijk vasten behoort te worden beëindigd met het gebruik van licht voedsel. Teneinde het vasten zo vruchtbaar mogelijk te maken behoort het gecombineerd te worden met gebed en meditatie; lichamelijke arbeid dient tot een minimum te worden beperkt, en het is een zegen als men kan nadenken over de Schriften en de redenen waarom wordt gevast.

9. Vrienden

De kameraadschap van ware vrienden die naar u willen luisteren, uw vreugden willen delen, u helpen uw lasten te dragen en u raad geven, is van onschat-

„Hoe zoet klinkt de stem van een vriend. Ieder teken van vriendschap, uit welke bron dan ook, doet elk vriendschappelijk gevoel in ons ontwakten.“

bare waarde. Voor iemand die aan depressies lijdt zijn de woorden van de profeet Joseph Smith van bijzondere betekenis: „Hoe zoet klinkt de stem van een vriend. Ieder teken van vriendschap, uit welke bron dan ook, doet elk vriendschappelijk gevoel in ons ontwakten.“ (*Leringen van de profeet Joseph Smith*, 1982, blz. 118.)

De ideale toestand is, dat uw gezinsleden uw naaste vrienden zijn. Het belangrijkste echter is dat wij ernaar streven de vriend van onze Vader in de hemel en onze broer Jezus Christus te worden. Wat een zegen is het in het gezelschap te zijn van hen die u opbouwen. Om vrienden te hebben, moet u vriendelijk zijn. Vriendschap behoort bij u thuis te beginnen en dan te worden uitgebreid tot de huisonderwijzers, de quorumleider, de bisschop en de andere leerkrachten en leiders van de kerk. Dikwijls met de heiligen bijeen te zijn en van hun gezelschap te genieten kan het hart opbeuren.

10. Muziek

Inspirerende muziek kan de geest met hemelse gedachten vervullen, iemand tot rechtvaardige handelingen aanzetten of vrede geven. Toen Saul werd bezocht door een boze geest, speelde David voor hem op zijn

Gezonde recreatie is een onderdeel van onze godsdienst, en een verandering in tempo is noodzakelijk; het vooruitzicht hierop kan al opvrolijken.

harp. Saul knapte op, en de boze geest week van hem (zie 1 Sam. 16:23). Broeder Boyd K. Packer heeft heel verstandig aanbevolen dat we enkele inspirerende lofzangen van Zion uit het hoofd leren om die, wanneer wij door verleidingen worden belaagd, hardop te zingen en om aan de inspirerende woorden ervan te denken en zodoende onze boze gedachten kwijt te raken. Op die wijze kunt u ook ondermijnde, neerslachtig makende gedachten verdringen.

11. Volharding

Toen George A. Smith erg ziek was, kreeg hij bezoek van zijn neef, de profeet Joseph Smith. De zieke zei hierover: „Hij (de profeet) zei mij om nooit ontmoedigd te zijn, onder welke omstandigheden ik mij ook zou bevinden. Als ik neergelaten zou worden in de diepste mijnschacht van Nova Scotia en alle bergen van de Rocky Mountains op mij zouden worden gestaeld, zou ik nog niet ontmoedigd behoren te zijn, maar vol moeten houden, geloof moeten hebben en goede moed blijven houden, en ik zou er weer bovenop komen.” (*George A. Smith Family*, Zora Smith Jarvis, Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1962, blz. 54.)

Er zijn tijden dat u gewoon in gerechtigheid vol moet blijven houden en langer vol moet houden dan de duivel, totdat zijn neerslachtig makende geest u verlaat. Zoals de Heer tegen de profeet Joseph Smith zei: „Uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn. En dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen” (LV 121:7-8).

Doorzetten bij een edel streven, zelfs als u omringd bent door een wolk van neerslachtigheid, zal u er uiteindelijk weer bovenop laten komen. Zelfs onze Meester, Jezus Christus, ging, toen Hij tegenover die allerhoogste beproeving kwam te staan en Hij aan het kruis door onze Vader tijdelijk alleen werd gelaten, voort met zijn werk voor de mensenkinderen. Kort daarna werd Hij verheerlijkt en ontving Hij een volheid van vreugde. Als u wordt beproefd, denk dan aan uw overwinningen uit het verleden en tel de zegeningen die u hebt, en koester de vaste hoop dat er grotere zullen volgen als u getrouw blijft. En u kunt de vaste wetenschap hebben dat God te zijner tijd tranen zal wegwissen en dat „geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben” (1 Kor. 2:9).

12. Doelen

Ieder toerekenbaar kind van God moet doelen hebben, doelen op korte termijn zowel als op lange ter-

mijn. De mens, die ernaar streeft een goed doel te bereiken kan al spoedig allerlei moedeloosheid te boven komen. En als eenmaal een doel is bereikt kunnen er andere worden gesteld. Sommige zullen van blijvende aard zijn. Elke week, wanneer wij deelnemen aan het avondmaal, verplichten wij ons de naam van Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. De Schriften zeggen dat, toen Jezus zich op zijn zending voorbereidde, Hij „toenam in wijsheid en in grootte, en in genade bij God en de mensen” (Luc. 2:52). Hier worden er vier soorten doelstelling verwoord: geestelijke, mentale, fysieke en sociale doelen.

„Welk soort mensen behoort gij daarom te zijn?” vroeg de Meester, en Hij antwoordde: „Voorwaar zeg Ik u: Zoals Ik ben” (3 Ne. 27:27). Welnu, dit is een doelstelling voor ons gehele leven, in zijn voetstappen te wandelen, ons in elke deugd te vervolmaken zoals Hij heeft gedaan, zijn aangezicht te zoeken, en te werken om onze roeping en verkiezing zeker te stellen.

„Broeders,” zei Paulus, . . . maar één ding (doe ik): vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstrekken- de naar hetgeen voor mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus” (Fil. 3:13–14).

Laat uw gedachten vervuld zijn van het doel om gelijk de Heer te zijn, en u zult er alle neerslachtig makende gedachten mee verdringen. naarmate u ernaar verlangt Hem te leren kennen en zijn wil te doen. „Laat die gezindheid bij u zijn”, zei Paulus (Fil 2:5). „Blikt tot Mij op bij iedere gedachte”, zei Jezus (LV 6:36). En wat zal volgen als wij dit doen? „Stand- vastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt” (Jes. 26:3).

De profeet Joseph Smith zei: „Zaligheid is eigenlijk niets meer of minder dan over al onze vijanden triomferen en hen onderwerpen.” (*Leringen*, blz. 268.) Wij kunnen vijanden zoals wanhoop, neerslachtigheid, ontmoediging en moedeloosheid overwinnen door in gedachten te houden dat God in goede alternatieven voorziet, waarvan ik er reeds enkele genoemd heb. En zoals het in de Bijbel staat: „Gij hebt geen bovenmen- selijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Kor 10:13).

Ja, het leven is een proeftijd; en soms voelen wij ons misschien – verwijderd zijnde van ons hemelse thuis – als de heilige mannen uit het verleden zich hebben gevoeld, als „vreemdelingen en pelgrims op aarde” (zie LV 45:13).

Sommigen van u zullen zich het grootste boek *Christenreize* van John Bunyan, een Engelse schrijver

van godsdienstige boeken, die van 1628 tot 1688 leef- de, herinneren, waarin de hoofdfiguur, Christian, toe- gang trachtte te verkrijgen tot de celestiale stad. Dit lukte hem ook, maar om het te bereiken had hij vele hindernissen te overwinnen. Eén ervan was te ontken- nen aan de reus Wanhoop. Om ons op te wekken en onze weg met vreugde te vervullen kunnen plannen van de duivel zoals wanhoop, ontmoediging, neerslachtigheid, en moedeloosheid op tientallen manieren worden overwonnen, met bekering, gebed, dienstbetoon, werk, gezondheid, lezen, zegens, vasten, vrienden, muziek en zang, volharding en doelen.

Moge wij van dit alles gebruik maken in de moeilijke dagen die voor ons liggen, zodat wij als christelijke pelgrims hier groter geluk zullen hebben en voortgaan naar een volheid van vreugde in de hoogste sferen, in het celestiale koninkrijk. □

SUGGESTIES VOOR HUISONDERWIJZERS

Enkele belangrijke punten die u desgewenst bij uw huisonderwijs kunt gebruiken.

1. Om ons te helpen wanhoop, ontmoediging, neerslachtigheid, en moedeloosheid te overwinnen, heeft de Heer ons veel hulpmiddelen gegeven. Dit zijn onder andere bekering, gebed, dienstbetoon, werk, naar een goede gezondheid streven, lezen, priester- schapszegens ontvangen, vasten, vrienden, genieten van muziek, volharding en doelen bereiken.

2. Hoewel het leven een test is, een proeftijd, krijgen wij „geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat (wij) boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat (wij) ertegen bestand (zijn)” (1 Kor 10:13).

Wenken voor de bespreking

1. Verwoord uw gevoelens over de macht van het evange- lie, die ons kan helpen wanhoop, ontmoediging, neerslach- tigheid, en moedeloosheid te overwinnen.

2. Zijn er teksten of aanhalingen in dit artikel die het gezin voor zou kunnen lezen en bespreken?

3. Zou deze bespreking beter verlopen als u eerst met het hoofd van het gezin sprak? Is er een boodschap van de quorumleider of bisschop?

HET ZOEKEN NAAR KENNIS

EEN LEVENSLANG PROCES

HUISBEZOEKBOODSCHAP

Doel:
Onze verantwoordelijkheid be-
grijpen om ons hele leven te blijven
leren.

„Nu draait ik, ten behoeve van u en in de naam des Heren, deze sleutel om, en deze vereniging zal zich verheugen en vanaf dit moment zullen kennis en intelligentie toestromen.” (*History of the Church*, deel 4, blz. 607.) Dat zei de profeet Joseph Smith tegen de zusters op een vergadering van de zustershulpvereniging kort nadat zij georganiseerd was. Wij hebben de verantwoordelijkheid onszelf in de positie te brengen om die „kennis en intelligentie” – die door de profeet werd beloofd als het recht en de zegen van iedere waardige zuster – te kunnen ontvangen.

Ieder van ons komt op aarde met een natuurlijk verlangen om steeds te leren en vooruitgang te maken. Dat is een karaktertrek die wij van onze hemelse ouders hebben meegekregen. Onze Hemelse Vader staat klaar om ons met kennis te zegenen. „De mens zou evengoed zijn nietige arm kunnen uitstrekken om de rivier de Missouri in haar aangewezen loop te stuiten, of haar stroom opwaarts te wenden, als om de Almachtige te verhinderen kennis uit de hemel over de Heiligen der Laatste Dagen uit te storten” (LV 121:33).

Bij het samenvatten van zegeningen die de Heer de vrouwen van de kerk heeft geschonken, heeft presi-

dent Gordon B. Hinckley eens opgemerkt, dat vrouwen in de gelegenheid zijn „(hun) geest en handen te ontwikkelen, (hun) talenten te verfijnen en zich aldus te bewaamen om hun aandeel te leveren in de samenleving waarvan zij deel zullen uitmaken“. Vervolgens vestigde hij onze aandacht op het volgende: „U hebt evenveel recht als de mannen op de Geest van Christus, die licht geeft aan iedere man en vrouw die in de wereld komt (zie LV 84:46).“ President Hinckley raadt ons aan ons huwelijk en ons gezin prioriteit te geven en dan „cursussen ter bevordering van onze verdere ontwikkeling te volgen“ en ook onze „waardering van kunst en cultuur te verhogen“.

In welke positie wij op dit moment ook verkeren, wij kunnen er altijd naar streven onze kennis en ons begrip te vergroten. Ieder van ons kan van haar woning een huis van orde maken. Wij kunnen ons omgeven door de Schriften, goede boeken, verheffende muziek en gezonde activiteiten (zie LV 88:118–119). Wij kunnen iedere week onze les voor de zondagschool en de zustershulpvereniging bestuderen, ook al hebben wij andere roepingen waardoor wij niet iedere vergadering bij kunnen wonen.

President Kimball heeft gezegd: „Wij willen niet dat de vrouwen van de kerk slecht of de hoogte of onbekwaam zijn. U zult betere echtgenoten en moeders zijn, zowel in dit leven als in de eeuwigheid, wanneer u de vaardigheden

„Indien gij zult bidden, zult gij openbaring op openbaring ontvangen en kennis op kennis, opdat gij de verborgenheden en vreedzame dingen – die vreugde en het eeuwige leven brengen – moogt weten“ (LV 42:61).

die u zijn gegeven ontwikkelt en de talenten waarmee God u heeft gezegend, aanwendt.“ Daarnaast onderstreepte hij hoe noodzakelijk het is dat iedere vrouw de Schriften bestudeert, en voegde eraan toe:

„Wij willen dat onze gezinnen worden gezegend met de aanwezigheid van zusters die kennis hebben van de Schriften – of u nu niet of wel getrouwd bent, jong of oud, weduwe bent of in gezinsverband leeft.“ („De rol van rechtschapen vrouwen,“ De Ster, mei 1980, blz. 177, 175.)

Sommigen onder ons kiezen misschien voor een formele opleiding. Sommigen zullen hun bijdrage leveren op het gebied van de wetenschap, geneeskunde of in het zakenleven. Sommigen onder ons zullen kunst voortbrengen. Maar wij allen hebben de mogelijkheid een rechtvaardige invloed uit te

oefenen op het leven van onze familieleden, vrienden en vriendinnen, of leerlingen. Bij het kiezen van onze weg door het leven, kunnen wij weten of die weg Gods goedkeuring heeft.

□

SUGGESTIES VOOR HUISBEZOEKSTERS

1. Wat kunt u doen om van uw woning een „huis van wetenschap“ te maken?

2. Bespreek hoe de lessen van de zustershulpvereniging en het omgaan met andere zusters de liefde die een vrouw voor kennis heeft en haar vermogen om een goede invloed op anderen te hebben, vergroot.

HET EVANGELIE IS DE DRAAD DIE ONS SAMENBINDT

Een gesprek met het algemeen presidium van de zustershulpvereniging

De leden van het algemeen presidium van de zustershulpvereniging in het kantoor van presidente Barbara W. Winder: (zittend) zuster Winder, (staand van links naar rechts) Joy F. Evans, eerste raadgeefster, Joanne B. Doxey, tweede raadgeefster; en Joan Spencer, secretaresse-penningmeesteresse

De algemeen presidente van de zustershulpvereniging, zuster Barbara W. Winder, woont, net als haar raadgeefsters, in Salt Lake City. Maar hun blik is duidelijk gericht op de zusters in de kerk over de hele wereld. In de bijna drie jaar dat zuster Winder, zuster Joy F. Evans en zuster Joanne B. Doxey in het algemeen presidium van de zustershulpvereniging werkzaam zijn, hebben ze zusters uit vele landen ontmoet. We willen graag hun visie weergeven op de zustershulpvereniging en hoe het de vrouwen

van de kerk in een internationale zusterlijke band verenigt.

Wat zijn volgens u de grootste uitdagingen waar de HLD-vrouw tegenwoordig mee geconfronteerd wordt?

Zuster Winder: Over de hele wereld zijn er nijpende economische problemen, politieke problemen evenzo. Maar ik denk dat de morele kwesties in de wereld van vandaag voor onze vrouwen wel de belangrijkste zijn. We weten dat de morele normen in de wereld sterk afwijken van die van het evangelie van Jezus Christus.

Zuster Evans: Ik vind het opmerkelijk hoeveel overeenkomsten er zijn tussen de problemen waarmee vrouwen geconfronteerd worden, ondanks het feit dat hun culturen misschien sterk verschillen.

Zuster Winder: Dat komt omdat hun fundamentele behoeften dezelfde zijn.

Zuster Doxey: Het gemeenschappelijke kenmerk van onze zusters is een geestelijke. Wij zijn allemaal om dezelfde reden lid van de kerk – we hebben de Heer lief en zoeken zijn leiding. Er is een draad die ons samenbindt.

Die draad is het evangelie.

Hoe kan de zustershulpvereniging vrouwen helpen om hun evangeliënormen hoog te houden?

Zuster Winder: Ons lesmateriaal van dit jaar bevat twee keer zoveel geestelijk leven-lessen. Deze lessen zijn geschreven om onze zusters te sterken tegen het soort problemen dat we vandaag in de wereld zien. Door de beginselen van het evangelie te onderwijzen, denken wij ze te kunnen helpen de kracht te ontwikkelen die ze nodig hebben om de problemen, waarmee ze geconfronteerd worden, te overwinnen.

Zuster Evans: We willen de vrouwen ervan doordringen hoe essentieel het is om hun verbond met de Heer na te komen, ongeacht wat de wereld al of niet goed vindt. Hoewel culturen kunnen verschillen, doen evangeliebeginselen dat niet.

Heel veel zusters hebben een echtgenoot die geen lid van de kerk is. Wat moeten zij met die uitdaging aan?

Zuster Evans: Veel hangt af van de instelling van de man – of hij zijn vrouw toestaat actief te zijn in de kerk, of hij het goed vindt dat zijn kinderen gedoopt worden. Als dat allemaal niet mag, ervaren de zusters dat vaak als een zware last.

Zuster Winder: Ik was in Europa toen bekend werd gemaakt dat vrouwen van wie de man geen lid is, naar de tempel kunnen gaan om hun bevestiging te ontvangen. Bij velen stonden de tranen in hun ogen.

Wat voor geest ervaart u onder de HLD-vrouwen?

Zuster Winder: Ze hebben de hoop die het evangelie met zich meebrengt. Wanneer vrouwen de boodschap van hoop en vreugde horen, voegt dat iets aan hun leven toe.

De organisatie van de zustershulpvereniging is onlangs iets gewijzigd, zowel op wijk- als op ringniveau. In welke opzichten zijn zusters over de hele wereld bij deze veranderingen gebaat?

Zuster Winder: De organisatie van de zustershulpvereniging op ringniveau omvat alleen nog maar een presidente, haar raadgeefsters en een secretaresse-penningmeesteresse. De ZHV op wijkniveau kan aangepast worden aan de omstandigheden van de unit. In heel kleine units kan het alleen met een presidente functioneren. Raadgeefsters, een secretaresse-penningmeesteresse, leerkrachten en bestuursleden kunnen aan de organisatie worden toegevoegd naarmate er zusters beschikbaar komen.

Zuster Doxey: We hebben geprobeerd om de programma's van de ZHV zo eenvoudig en flexibel mogelijk te maken. Dit blijkt uit de nieuwe bestuursstructuur op zowel ring- als wijkniveau.

Hoe passen ZHV-leidsters een programma als bijvoorbeeld het huisbezoekprogramma aan, zodat het bruikbaar is voor hun zusters?

Zuster Doxey: Er is een wijk waar de leden verspreid over een grote stad wonen, waar het vervoer duur en

problematisch is. Hun huisbezoek vindt in hun kerkgebouw plaats. Alle zusters komen elke week na de vergaderingen bij elkaar. Aan iedere zuster zijn bepaalde zusters uit haar buurt toegewezen waar ze regelmatig contact mee heeft. Ze rapporteren over hoe het met een zieke zuster gaat of met de baby van een andere zuster. Ze hebben een verzorgend netwerk opgebouwd. En hun contacten zijn niet beperkt tot een keer per maand, maar vinden wekelijks plaats.

Dat is een heel vindingrijke oplossing.

Zuster Winder: Inderdaad. In verschillende delen van de wereld weten de zusters wat hun beperkingen zijn. En ze bedenken ingenieuze manieren om die beperkingen te overwinnen zodat ze contact met elkaar kunnen houden. Ondanks hun omstandigheden ontwikkelen ze een bewustheid voor elkaar. Ze weten hoeveel waarde onze Hemelse Vader hecht aan het leren geven om en houden van een ander.

Zuster Evans: Er zijn ook andere obstakels. In sommige culturen komen zusters normaal gesproken niet bij elkaar over de vloer. Alleen familieleden komen op bezoek. Wanneer wij de kans krijgen om ze te leren dat we allemaal leden van de kerk, "familie" zijn, voelen ze zich meer op hun gemak in elkaars huis.

Hoe zit het met communicatieproblemen? Niet iedere ZHV-leidster kan de telefoon oppakken om te weten te komen hoe het met een zuster gaat.

Zuster Doxey: We kennen een ZHV-presidente in Indonesië die geen telefoon heeft. Iedere ochtend vraagt ze haar Hemelse Vader om haar te helpen te weten te komen wie haar die dag nodig heeft. Dan gaat ze daar waar haar gevoel haar leidt. Vaak blijkt dat de mensen die ze bezoekt haar inderdaad nodig hadden.

Zuster Evans: Een ZHV-presidente uit Ierland die geen telefoon heeft en ook geen auto, gaat met haar twee kinderen op de fiets naar haar zusters toe.

Welke andere programma's kunnen ZHV-leidsters aan de behoeften van hun zusters aanpassen?

Zuster Evans: We zijn nu activiteiten op wekdagen aan het stimuleren, in gebieden waar ze gehouden kunnen worden, met toestemming van de priesterschap. Dit kunnen lessen zijn over onderwerpen die de zusters bezighouden en interesseren. Het kunnen lessen over hygiëne zijn, voeding, eerste hulp, of culturele onderwerpen. Ook kunnen de vorming in het gezin-lesSEN herhaald worden voor moeders die die lessen op zondag niet kunnen bijwonen.

*Hoe houdt u contact met zusters over de hele wereld?
Hoe komt u te weten wat hun behoeften zijn?*

Zuster Winder: De echtgenoten van de gebiedspresidenten functioneren als leden van de algemene besturen van de ZHV, de jonge-vrouwen en het jeugdwerk. Ze reizen met hun echtgenoten naar ringconferenties. Vaak vergaderen ze met de vrouwelijke leidsters van de ring terwijl de priesterschapsvergadering gehouden wordt. Ze introduceren beleidslijnen van de ZHV en praten met plaatselijke leidsters over het plannen van programma's om de behoeften van de mensen te vervullen – over het flexibel maken van de programma's. Tijdens de algemene conferentie komen ze naar het hoofdkantoor van de kerk om aan ons te rapporteren wat ze in de verschillende delen van de wereld te weten zijn gekomen. En wij informeren hen over wat er in Salt Lake City gebeurt.

Welke boodschap zou u aan de zusters willen geven?

Zuster Winder: Als er één boodschap is die ik aan de zusters zou willen geven, dan is het dat zij thuis voor een fijne sfeer zorgen – of ze nu op zichzelf wonen, of met hun ouders, of met hun man. Het is van essentieel belang dat iedere vrouw versterkt wordt zodat ze de kracht in zich heeft om te doen wat nodig is, in

welke cultuur ze ook leeft. Iedere vrouw moet van haar huis een toevluchtsoord maken, voor zichzelf en haar familie. □

DE ZENDING VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING

De zending van de zustershulpvereniging is de vrouw te helpen –

1. Geloof in God te hebben en hun getuigenis van het evangelie van onze Heer Jezus Christus op te bouwen.

De zuster wordt geleerd hoe zij zelf haar kennis over haar Hemelse Vader en Jezus Christus kan vergroten, waarbij ze aangemoedigd wordt volgens het herstelde evangelie te leven en dit met anderen te delen.

2. Haar gezin te sterken.

De zuster wordt onderwezen over de eeuwige aard van het gezin. Zij wordt aangemoedigd om actief te zijn in het tempel- en genealogisch werk. Zij ontvangt begeleiding bij het aanleren van vaardigheden in het huishouden en het opvoeden van kinderen, die haar zelf en haar gezin ten goede komen. Er wordt gelegenheid geschapen om in een zusterlijke band doelen te bereiken, te leren, en dienstbaar te zijn.

3. Liefdediensten te verrichten.

Door de behoeftigen in liefde te ondersteunen, helpt de zustershulpvereniging mensen en gezinnen. Een verhoogd gevoel van eigenwaarde en liefde voor alle mensen kan het gevolg zijn van deze onzelf-zuchtige dienstverlening.

4. De priesterschap te ondersteunen.

De zuster wordt geleerd wat het doel en de zegeningen van het priesterschap zijn. Ze leert hoe priesterschapsleiders haar kunnen helpen, en ook hoe zij door studie en gebed geleid kan worden in belangrijke individuele aangelegenheden en zaken die de zustershulpvereniging aangaan.

(Uit de ZHV-brochure PX RS 4567 DU.)

JAAR

INTERNATIONAL MAGAZINES

EEN TIJDSCHRIFT VOOR EEN WERELDWIJDE KERK

Broeder W. W. Phelps was een ruimdenkend mens. Toen in 1832 het eerste HLD-tijdschrift werd opgezet, zag hij voor zich hoe het oceanen, culturen en talen zou omspannen. De *Evening and Morning Star* zou niet alleen „een boodschapper van het eeuwige evangelie” zijn, maar ook „de waarheid onder alle naties, talen, geslachten en volken verbreiden.” (*History of the Church*, deel 1, blz. 259; cursivering toegevoegd.)

De *Evening and Morning Star* heeft dit verheven doel nooit volledig bereikt. Sterker: de laatste uitgave verscheen niet meer dan veertien maanden na de eerste. De pers waarop het tijdschrift werd gedrukt, werd door een bende gesloopt, en kort daarop vertrokken de heiligen uit Jackson County (Missouri).

Maar waar de heiligen ook naar toe gingen – naar Kirtland, Nauvoo, of de grote Zoutmeervallei – overal droegen ze broeder Phelps’ visioen van een tijdschrift dat de waarheid over de hele aarde zou verbreiden met zich mee. Achtereenvolgens

verschenen de *Latter-day Saints’ Messenger and Advocate* (Kirtland, 1833–1837), de *Elder’s Journal* (Kirtland, 1837–1838) en de *Times and Seasons* (Nauvoo, 1839–1845). Als de zendingen in een nieuw land begonnen te prediken, zetten ze vaak een tijdschrift op om het verhaal van het evangelie te vertellen.

In 1840 begonnen leden van de Raad der Twaalf de *Latter-day Saints’ Millennial Star* in Liverpool (Engeland).

Maar het duurde tot 1846, dat het streven tijdschriften te gebruiken voor het onder alle mensen in hun eigen taal verbreiden van de waarheid, gestalte begon te krijgen. In dat jaar begon ouderling Dan Jones in Wales met de publicatie van *Prophwyd Y Jubili, neu, Seren Y Saints* („Profeet van het vreugde-

feest ofwel Ster van de heiligen”). Het was het eerste niet-Engelse tijdschrift. Vijf jaar later zette ouderling Erastus Snow in het Deens de *Skandinaviens Stjerne* („Skandinavische Ster”) op. Datzelfde jaar begon ouderling John Taylor met *l’Etoile* („De Ster”) in het Frans en *Zion’s Panier* („Zions Banier”) in het Duits.

Meer dan een eeuw lang werden er hier en daar tijdschriften gepubliceerd in verschillende zendingsgebieden van de kerk. Het was ouderling Howard W. Hunter die, toen hij verantwoordelijk was voor de Europese zendingsgebieden, opmerkte dat er veel dubbel werk gedaan werd bij het uitgeven van deze tijdschriften, waarbij de kwaliteit en inhoud sterk varieerde.

Ouderling Hunter beval aan om alle werkzaamheden met betrekking tot de verschillende publicaties, waar mogelijk, te bundelen en te coördineren. De broeders onderzochten deze mogelijkheid zorgvuldig. En in maart 1967, deze maand twintig jaar geleden, verschenen de verenigde *International*

Magazines („Internationale tijdschriften“) in negen talen. In de daaropvolgende jaren werden hier andere talen aan toegevoegd. Tegenwoordig komen de tijdschriften van de kerk in achttien talen uit.

Broeder Phelps' grootse droom wordt nu in hoge mate werkelijkheid. Iedere maand ontvangen mensen in meer dan veertig landen boodschappen van kerkleiders in hun eigen taal. Over de hele wereld worden er mensen ten goede beïnvloed door de tijdschriften van de kerk die het evangelie tot elke natie, geslacht, taal en volk brengt.

Nu we u verteld hebben waar we geweest zijn, willen we u graag vertellen waar we naar toe gaan. Daarom hebben we gesprek met broeder Larry A. Hiller, directeur van „International Magazines“.

We hebben gezien dat De Ster hier en daar veranderd is. Het wordt nu in kleur gedrukt en verschijnt elke maand. Zijn er nog andere belangrijke veranderingen aangebracht?

Ja. Bij de belangrijkste verandering zijn de lezers zelf betrokken. We zijn uit op veel meer artikelen uit alle taalgebieden die we bedienen. We hebben al enkele goede schrijvers in verschillende delen van de wereld gevonden, maar we hebben er veel meer nodig, en ook bekwame fotografen en illustrators.

Het evangelie is internationaal. Een goed artikel van een Duits, of Peruaans of Samoans lid kan gebruikt worden in kerkelijke tijdschriften over de hele wereld, ook de Engelstalige. De grote kracht van de kerk is het individueel getuigenis en de rechtvaardige levenswandel van haar leden, waar

ze ook wonen. De kerkelijke tijdschriften kunnen een kanaal zijn waardoor rechtvaardige invloed in ruime mate verbreed kan worden in alle landen en culturen waar het evangelie aanwezig is. Dit is een wereldwijde kerk.

We willen dat de kerkelijke tijdschriften ook echt internationaal zijn.

Kan een gewoon lid van de kerk een artikel insturen voor publikatie?

Ja. Veel van de artikelen die nu in de tijdschriften verschijnen werden

geschreven door gewone leden – moeders, vaders, huisonderwijzers, leerkrachten in het jeugdwerk – die een geloofsversterkende ervaring hebben gehad of een bepaald inzicht in het evangelie hebben opgedaan.

Naar wat voor artikelen zoekt het tijdschrift?

1. Korte artikelen over geloofsversterkende ervaringen. Dit kunnen ook bekerings- of zendingsverhalen zijn.

2. Artikelen over voorbeeldige heiligen der laatste dagen van alle leeftijden. Goede onderwerpen zijn leden van de kerk die uitmunten in hun beroep, die opmerkelijke bijdragen leveren in hun woongemeenschap, die uitzonderlijk goede zendingen zijn, of die op ongebruikelijke wijze instrumenteel zijn geweest bij de groei van de kerk in hun omgeving.

3. Artikelen over hoe mensen een evangeliebeginsel in hun leven kunnen toepassen: hoe kinderen evangeliebeginselen bij te brengen, hoe zendingswerk te doen enzovoort.

4. Goed gedocumenteerde artikelen over de geschiedenis van de kerk in een gebied.

Hoe kan ik een artikel over De Ster insturen? Wat kan ik verwachten als ik een artikel heb ingestuurd?

Stuur uw artikel naar:
Editorial Advisor,
Translation Division,
Postfach 1568,
D-6382 Friedrichsdorf 1

Zoals het bij alle tijdschriften het geval is, kunnen we maar een deel van alle ingezonden artikelen gebruiken. Als een artikel door de redacteurs wordt uitgezocht, moet het goedgekeurd worden door het

Coördinatiecomité van de kerk. De redacteurs behouden zich het recht voor om te wijzigen, verkorten, en het materiaal om te werken om het geschikt te maken voor publicatie. Dit alles neemt veel tijd in beslag. Dus niemand moet verwachten dat zijn artikel binnen een paar maanden gedrukt wordt.

Hoeft iemand zich schuldig te voelen als hij geen tijd heeft om alle artikelen in het tijdschrift te lezen?

Dit tijdschrift is voor alle leeftijden, voor kerkleiders en gewone leden, voor mensen met alle mogelijke opleidingen en beroepen, voor alleenstaande en getrouwde mensen, voor mensen wier gezin lid is en voor hen die het enige lid in hun gezin zijn. We moeten een breed vlak aan interesses en behoeften beslaan.

Niet ieder artikel is voor iedere lezer even interessant. Het tijdschrift is net een buffet, waarop verschillende gerechten staan uitgesteld. Onze gezondheid wordt het beste in standgehouden door het eten van verschillende soorten voedsel. En onze geestelijke gezondheid wordt het beste in standgehouden door in ieder geval te proeven van een grote verscheidenheid aan artikelen. Maar, en dit is inherent aan de opzet van het tijdschrift, ik verwacht niet dat iedere lezer ieder artikel leest. Wij hopen dat de artikelen die u wel leest uw geloof zullen versterken of u een inzicht zullen geven dat u zal helpen om het evangelie beter na te leven. Dan beantwoordt het tijdschrift aan zijn doel.

EEN LANGE EN EDELE
GESCHIEDENIS VAN DE
TIJDSCHRIFTEN VAN DE KERK

Juli 1846 – *Prophwyd Y Jubili*, *neu*,

Seren Y Saints („Profeet van het vreugdefeest ofwel Ster van de heiligen,“) – eerste niet-Engelse tijdschrift – verscheen voor het eerst in Merthyr-Tydfil, Wales. Uitgegeven onder redactie van ouderling Dan Jones.

Het bevatte leerstellige en historische artikelen, boodschappen van kerkleiders, en weerwoorden op aanvallen van tegenstanders van de kerk.

1851 – Ouderling Erastus Snow begon met de publicatie van de *Skandinavians Stjerne* („Skandinavische Ster“) in het Deens. Ouderling John Taylor begon met *l'Etoile* („De Ster“) in het Frans en *Zion's Panier* („Zions Banier“) in het Duits.

1862–1966 – Diverse tijdschriften werden in deze periode uitgebracht door zendingsgebieden van de kerk, waaronder –

Der Stern in het Duits in 1862

Nordstjärnan („Noorderster“) in het Zweeds in 1877

De Ster in 1896

Lys over Norge („Licht boven Noorwegen“) in 1922

Liahona in het Spaans in 1937

A Liahona in het Portugees in 1948

Valkeus („Het Licht“) in het Fins in 1950

Shentao che Sheng („Stem van de Heiligen“) in het Chinees in 1959

Songdo Wi Bot („De Vriend van de Heiligen“) in het Koreaans in 1965.

1966 – Toen ouderling Howard W. Hunter van de Raad der Twaalf verantwoordelijk was voor de Europese zendingsgebieden, bemerkte hij hoezeer de kwaliteit van de inhoud van de tijdschriften varieerde en hoeveel dubbel werk er gedaan werd bij het publiceren van zoveel verschillende tijdschriften. Op zijn aanbeveling werden de tijdschriften centraal samengesteld.

Maart 1967 – De eerste editie van het nieuwe tijdschrift verscheen in negen talen.

Maart 1987 – Op haar twintigste verjaardag verschijnt *International Magazines* in de volgende talen
Chinees: *Sjentao che Sheng* („Stem van de Heiligen“)
Deens: *Stjernen* („Ster“)
Duits: *Der Stern* („De Ster“)
Filippijns (Engels): *Tambuli* (Tagalogse benaming voor een hoorn waarmee dorpsbijeenkomsten aangekondigd worden)
Fins: *Valkeus* („Het Licht“)
Frans: *L'Etoile* („De Ster“)
Italiaans: *La Stella* („De Ster“)
Japans: *Seito No Michi* („Het Pad van de Heiligen“)
Koreaans: *Songdo Wi Bot* („De Vriend van de Heiligen“)
Nederlands: *De Ster*
Noors: *Lys over Norge* („Licht boven Noorwegen“)
Portugees: *A Liahona*
Samoans: *O le Liahona*
Spaans: *Liahona*
Tahitiaans: *Te Tiarama* („De Ster“)
Thais: *Rom Zion* („Schaduw van Zion“)
Tongaans: *Tuhulu* („De Fakkelt“)
Zweeds: *Nordstjärnan* („Noorderster“) □

Stervend aan kanker werd Marie lerares en zendeling voor hen die voor haar zorgden

Karen Ann Anderson

Marie Holley en Margaret Adamson verhuisden ongeveer zeven jaar geleden naar onze wijk in Noord-Dakota. Zij hadden beiden een doctorale graad in de geneeskunde en waren aangekomen door de University of North Dakota om voor het geneeskundig instituut aldaar een studie verpleegkunde te ontwikkelen. Het was een uitdagende baan en zij begonnen er vol energie aan. Het deed ons genoegen dat we twee van die getalenteerde mensen in onze wijk hadden gekregen.

Maar ongeveer zes maanden na hun verhuizing werd erbij Marie een zeldzame vorm van kanker geconstateerd. De artsen vertelden haar dat ze nog maar een paar maanden had te leven.

De artsen kenden echter Marie's sterke verlangen om te leven niet. Ze vocht ongeveer drie jaar tegen haar ziekte, met haar sterke wil en met de medische behandeling die de artsen voorschreven. Uiteindelijk werd ze zo ziek dat ze moest stoppen met werken.

Toen Marie zo zwak werd dat ze niet meer voor zichzelf kon zorgen, nam ze iemand in dienst om haar lunch te verzorgen, haar te baden en huishoudelijk werk te verrichten. Ik was de huisbezoekster van Marie en mijn collega en ik hielpen zoveel we konden. Haar vriendin Margaret kwam iedere dag na het werk om haar 's avonds te verzorgen.

In de lente van 1983 werd Margaret, tengevolge van haar lange werkuren en de verzorging van Marie, ziek. Op dat moment werd de zustershulpvereniging ingeschakeld. We maakten een schema en de ZHV-zusters maakten zich sterk om *iedere dag* trouw voor Marie zorgen. Tot dan hadden we liefdediensten beschouwd als iets dat we zo nu en dan in tijd van nood verrichtten. Nu werd het een belangrijk onderdeel van ons dagelijks leven.

De artsen konden niets meer doen

Naargelang de zomer voorbijging, verslechterde Marie's gezondheid. Toen de artsen niets meer konden doen, kwam Marie in aanmerking voor wijkverpleging. De wijkverpleging is hier een vrijwilligersorganisatie, die de verpleging van ongeneeslijk zieke patiënten, die thuis willen sterven, verzorgt. De vrij-

willigers namen de verpleging van ons over en de ZHV-zusters zouden haar thuis gezelschap houden.

Aanvankelijk voelden de vrijwilligers zich niet op hun gemak als ook de ZHV-zusters Marie hielpen. Zij hadden de ervaring dat welwillende vrienden van ongeneeslijk zieken vaak onbetrouwbaar zijn.

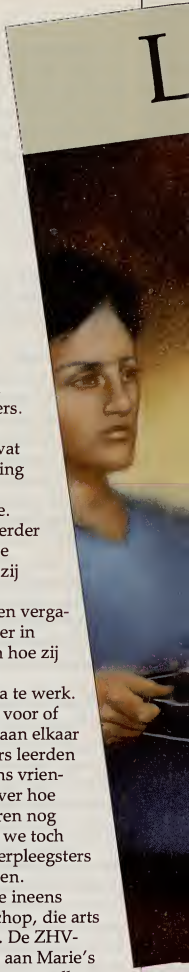
De zusters van de ZHV voelden zich ook niet op hun gemak bij de wijkverpleegsters. In ons gebied wordt de kerk vaak als een sekte beschouwd en we vroegen ons af wat de vrijwilligers van ons en onze overtuiging dachten.

Er was nog meer dat ons zorgen baarde. Onze zustershulpvereniging was nooit eerder gevraagd om voor een stervende zuster te zorgen. Veelvuldig vroegen zich af wat zij moesten doen of zeggen.

Daarom gingen we in gebed. We hielden vergaderingen en onderwezen de zusters wat er in geval van nood gedaan moest worden en hoe zij een pijnstillende injectie moesten geven.

We gingen aan de hand van het schema te werk. We wisten vaak niet welke vrijwilliger er voor of na ons was, maar Marie stelde ons altijd aan elkaar voor. De ZHV-zusters en de vrijwilligsters leerden elkaar eerst kennen en werden vervolgens vrienden. De verpleegsters verbaasden zich over hoe druk wij het hadden – velen van ons waren nog jong en hadden kleine kinderen – en dat we toch steeds tijd aan Marie spendeerden. De verpleegsters begonnen bewondering voor ons te krijgen.

Na enkele maanden ging het met Marie ineens slechter en raakte ze in coma. Onze bisschop, die arts was, stelde Marie's familie op de hoogte. De ZHV-zusters en de wijkverpleegsters kwamen aan Marie's bed zitten om afscheid te nemen en haar te vertellen hoeveel wij gegroeid waren door haar lief te hebben. Het was een emotionele tijd, waarin wij ons voorbereidden haar te laten gaan. Maar Marie overleed niet. Twee dagen later ontwaakte ze uit haar coma. Ze was nog niet klaar om te gaan, zei ze.

ESSEN IN LIEFDE

Geïllustreerd door Cary Henrie

Enkele wijkverpleegsters gaven uitdrukking aan woede en frustratie. In een gesprek met de ZHV-zusters vroegen zij: „Waarom laat God het toe dat zij zo lang moet lijden?“ Ook vroegen ze hoe het kwam dat wij zo rustig bleven, terwijl we Marie's grote verstand en leven zagen wegteren.

„Toen ik op een ochtend, kort voor haar dood, bij Marie was, zag ik verschillende vrouwen langskomen om gedag te zeggen en te zien hoe het met haar was. Ik dacht eraan hoe al deze vreemdelingen vrienden waren geworden en hoeveel we allemaal van Marie geleerd hadden.“

Dit gaf ons de gelegenheid om iets van het plan van zaligheid uit te leggen. De verpleegsters zaten stil te luisteren toen wij hen vertelden waarom we hier zijn, het doel van ons leven en de belofte die ons in de eeuwigheid in het vooruitzicht is gesteld. We legden uit dat de dood slechts een nieuw begin is, niet het

einde. Aan het eind van het gesprek heerste er een nadenkende, spirituele sfeer.

„Tijdelijk afscheid“

Enkele maanden later, na veertien maanden van voortdurende verzorging, stierf Marie. Haar begrafenis was geen droeve gebeurtenis. Dat zou Marie nooit gewild hebben. Het was echter een rustig en vredig „tijdelijk afscheid“, met de zekerheid dat we haar zouden weerzien.

De meeste mensen die de begrafenis bezochten waren geen heiligen der laatste dagen. Velen waren wijkverpleegsters.

Anderen waren van de universiteit. De aanwezigen luisterden aandachtig toen de beginselen van het evangelie werden uitgelegd, zoals Marie had verzocht. Na de begrafenis hoorde ik veel interessante opmerkingen:

„Dit was de mooiste begrafenis die ik ooit heb meegemaakt! Het was allemaal zo goed geregeld dat ik mijzelf er steeds aan moest herinneren dat jullie allemaal vrijwilligers waren.“

„Ik herinner me al de dingen die Marie mij in het verleden heeft verteld en het past allemaal precies in elkaar. Jullie geloof is zo logisch.“

„Ik wou dat ik zo kon geloven als jij. Het verbaast me niets dat jullie je altijd zo voldaan voelen.“

„Ik woon al jaren in deze stad, maar ik heb nog nooit de moed gehad om naar jullie kerk te komen. Ik ben zo blij dat ik vandaag gekomen ben.“

„Ik heb de boeken, die Marie me heeft gegeven, bestudeerd en ik vond het zo interessant om te lezen waar we vandaan komen en waarom we hier zijn.“

We ontdekten dat Marie aan alle niet-leden die voor haar gezorgd hadden een exemplaar van het Boek van Mormon en het *Wonderbaar werk en een wonder*, van ouderling LeGrand Richards had gegeven, met de opdracht om ze beide te lezen. „Als ik ben heen-gegaan, zal er iemand bij je komen en ze uitleggen en je vragen beantwoorden,“ had ze haar vrienden verteld.

Gedurende Marie's ziekte hadden er vijfenzeventig mensen geholpen – waaronder vijfenveertig ZHV-zusters, tweëntwintig wijkverpleegsters en acht deeltijdmedewerkers. Door het verzorgen van Marie zijn zoveel vreemden vrienden van elkaar geworden. Zij heeft de zaden van het evangelie in de harten van velen gezaaid. Nu is het aan ons – haar vrienden – om die zaden te voeden opdat de Heer zal kunnen oogsten. □

PRESIDENT

Marvin K. Gardner

Zijn spirituele bijdragen aan de leidende raden van de kerk bewijzen dat hij iemand is die zich volledig bewust is van het bestaan van God.

De jonge zending had de ochtend besteed aan het schrobben van vloeren in het zendingshuis, het wassen en strijken van zijn overhemden en het stoppen van zijn sokken. Daarna besloot hij, daar het een voorbereidingsdag was, naar de universiteitsbibliotheek te gaan. Hij vond niets op de boekenplanken, dat hem echt interesseerde. Daarom haalde hij zijn Leer en Verbonden te voorschijn en begon afdeling 76 – Joseph Smiths visioen van de hemel – te lezen.

MARION G. ROMNEY

„HEILIG IS DE PLAATS WAAR DEZE MAN KNIELT“

Hij werd zo in beslag genomen door de beschrijving van de profeet, dat hij de tijd totaal vergat en het al avond was toen hij de bibliotheek verliet. Terwijl hij het grasveld overstak naar de tramhalte, keek hij omhoog: „Er scheen geen maan, maar de lucht was helder . . . Het zuiderkruis en andere schitterende sterren, die in het zuidelijk halfrond te zien zijn, twinkelden met ongewone pracht. Ik staarde vol bewondering naar de hemel, het leek wel of ik achter de sterren de dingen zag waarover ik gelezen had. Ik kan mij niet herinneren over het grasveld te hebben gelopen.“

Toen president Romney deze ervaring in 1965 vertelde, zei hij: „Sinds die zaterdagavond in Sydney (Australië), drieënveertig jaar geleden, heb ik het leven nooit meer kunnen zien als een korte tijdruimte tussen de geboorte en de dood. Ik kan mij niet herinneren, dat ik in de tussenliggende jaren ook maar één belangrijke beslissing genomen heb zonder deze te toetsen aan mijn kennis van de geopenbaarde waarheid.“ (Uit een toespraak die president Romney gehouden heeft aan de Brigham Young University, 27 mei 1965, blz. 20.)

Kennis van Gods wil

Die belevenis is het inzicht en standpunt van Marion G. Romney, die onlangs geroepen werd als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, blijven beïnvloeden. Zijn grote liefde voor de geopenbaarde waarheid komt duidelijk tot uiting in de vele toespraken die hij tijdens zijn leven heeft gegeven. Zijn vermogen om beslissingen af te wegen tegen Gods wil is een kenmerk van zijn bediening geweest.

Doordat de gezondheid van president Romney hem er momenteel van weerhoudt actief leiding te geven aan de Raad der Twaalf, neemt ouderling Howard W. Hunter zijn taak waar als president van het quorum. Maar president Romney blijft de geliefde leider en vriend voor vele heiligen der laatste dagen die door zijn inspiratie de leringen van het koninkrijk beter zijn gaan begrijpen.

President Spencer W. Kimball, onder wie hij werkzaam was als raadgever in het Eerste Presidium, vertrouwde op zijn gaven: „President Romney is in staat een aangelegenheid in verband met de Schriften, die

hij zo goed kent, te toetsen en hij kan problemen op heldere wijze in verband brengen met de Schriften.“ (Regional Representatives' seminar, 5 oktober 1979.)

Geboren in Mexico

De spirituele vorming van Marion G. Romney begon al vroeg in zijn leven. Acht dagen na Marions geboorte op 19 september 1897 in Colonia Juarez (Mexico), werd zijn vader, George S. Romney, voor twee jaar op zending geroepen naar het noorden van de Verenigde Staten. Marions moeder, Artemesia Redd Romney, voorzag in hun onderhoud door te wassen en te breien en zond daarbij ook nog wat geld naar haar zending-echtgenoot. Haar zoon maakte daardoor kennis met de zegeningen van dienstbetoon en het brengen van offers.

Tijdens de afwezigheid van zijn vader werd Marion zo ziek, dat niemand geloofde dat hij het zou overleven. Op verzoek van zijn moeder werd hij gezalfd. Toen de priesterschapsdragers beloofden, dat de baby zou blijven leven en een grote zending zou vervullen, begon zijn toestand zich onmiddellijk te verbeteren – en zijn moeder vertelde hem, dat hij genezen was door de macht van de Heer.

Zij leerde hem ook te bidden en de standaardwerken lief te hebben. Gezien leerboeken in de HLD-nederzettingen schaars waren, gebruikten Marion en de andere kinderen gewoonlijk de Schriften als studieboeken. In zijn patriarchale zegen werd hem beloofd, dat hij bij getrouweid „mchtig in het uitlegen van de Schriften zou worden“.

Midden in een revolutie

De jongen leerde, dat het door de liefde van de Heer Jezus Christus mogelijk is vrede te vinden, zelfs in een wereld die in beroering is en waar goddeloosheid heerst.

In 1912 bevonden de kolonisten zich midden in een revolutie. De jonge Marion maakte zich zorgen over de troepen die elkaar achtervolgden op het platteland, levensmiddelen afnamen van de kolonisten en hij werd doodsbang toen zij, slechts zestien kilometer van zijn huis, begonnen te schieten.

Ouderling Romney was drieëntwintig jaar oud (onder) toen hij in 1920 als zendeling in Sydney (Australië) aankwam. Hij was van 1972–1985 lid van het Eerste Presidium (rechts). Hij was elf jaar advocaat in Salt Lake City (links), later was hij meer dan twintig jaar werkzaam in het Quorum der Twaalf, onder andere met Ezra Taft Benson (midden). Als assistent van het Quorum der Twaalf nam hij zitting in het welzijnscomité van de kerk (rechtsboven), samen met ouderling Harold B. Lee en ouderling Henry D. Moyle. In 1953 reisde ouderling Romney met een groep algemene autoriteiten, vergezeld door hun vrouw, (rechtsonder) naar Omaha (Nebraska) voor de inwijding van de Mormon Pioneer Memorial Bridge.

Maar toch vond hij troost in de liedjes over geloof en getuigenis die zijn moeder voor haar kinderen zong. „De liedjes die zij zong vertroostten mij. Een paar van die wijsjes zijn mij door de jaren heen bijgebleven.” (Ensign, juli 1981, blz. 3–4.)

Al deze belevissen leerden hem dat de Heer voor zijn heiligen zorgt, zelfs temidden van rampspoeden. Toen de veertienjarige Marion en zijn familie probeerden te ontkomen aan de gevaren van de Mexicaanse revolutie – zij namen slechts één grote koffer aan bezittingen mee voor het hele gezin – werd hen dat belet door twee rebellen, die hen al hun geld afnamen en hun geweren op hen richtten.

„Ik bad tot mijn Hemelse Vader of Hij mijn leven wilde sparen”, herinnert hij zich. Om de een of andere reden schoten deze Mexicanen niet en wisten wij veilig het spoorwegstation te bereiken. Ik ben de Heer altijd dankbaar geweest, dat Hij mijn leven bij deze

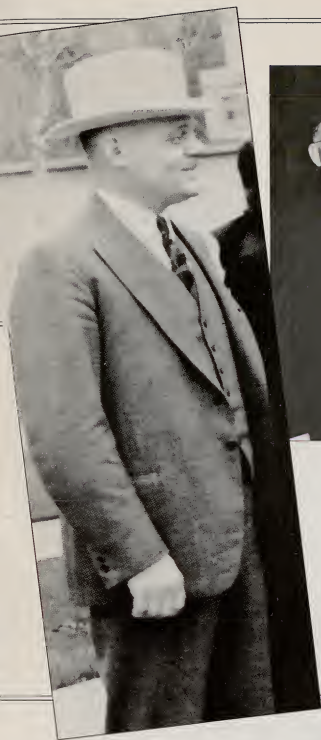
gelegenheid heeft gespaard en deze gebeurtenis heeft mij het verlangen gegeven op zo’n wijze te leven, dat ik mijn dankbaarheid aan mijn Vader in de hemel kon tonen.” (Instructor, juli 1943, blz. 401.)

Onder hen die beschermd worden

Jaren later zou hij, als lid van het Eerste Presidium, de leden van de kerk de raad geven in moeilijke tijden de Heilige Geest tot hun gids te nemen: „Ik weet dat die leiding beschikbaar is . . . Indien ik de Heilige Geest ontvang en zijn raad opvolg, ben ik een van hen die beschermd worden en door deze moeilijke tijden heen geloodst worden.

En dat geldt ook voor u en een ieder die deze leiding ontvangt.

Indien u voorbereid bent, hoeft u niet te vrezen.” (Ensign, juli 1981, blz. 5.)

President Romney heeft voorbereiding – stoffelijke alsook geestelijke – veelvuldig als thema van zijn toespraken genomen. Tientallen jaren heeft hij een leidende rol vervuld in het welzijnsprogramma van de kerk.

Toen hij bisschop was in de jaren dertig en de algemene autoriteiten erop aandrongen voedsel en andere levensbehoeften op te slaan, begon hij onmiddellijk bij hem thuis en in het souterrain van het kerkgebouw stellingen te bouwen en deze te vullen met kleding en voedsel.

Later ontwikkelde hij als ringpresident een model van het nieuwe programma op ring- en regionale basis.

Na in 1941 geroepen te zijn als algemene autoriteit, werd hij adjunct-directeur van de toenmalige afdeling welzijnsdiensten en was achttien jaar lang werkzaam in die positie.

Van 1959 tot 1963, was hij algemeen voorzitter van de afdeling. Als lid van het Eerste Presidium bleef hij leiding geven aan het werk, waarbij hij geregeld in de welzijnsvergadering van de algemene conferentie sprak.

President Thomas S. Monson herinnert zich hoe president Romney hem als onervaren bisschop heeft bijgestaan bij het leren van de beginselen van de welzijnszorg:

„Broeder Romney bezocht onze ring en regio geregeld . . . Eens werd hem, nadat hij welzijnsbeginselen uit het handboek had onderwezen en vragen had beantwoord, door een broeder gevraagd: 'Broeder Romney, hoe komt het toch dat u alles schijnt te weten wat er in dat handboek staat?' Waarop broeder Romney, met pretlichtjes in zijn ogen en een glimlach om zijn mond, zo typerend voor hem, antwoordde: 'Ik heb het geschreven!' (De Ster, april 1981.)

Het gezin van president Romney ten tijde van zijn roeping in het Quorum der Twaalf, 1951: (voorstte rij) ouderling Romney; kleindochter Catherine; zuster Romney; (achterste rij, v.l.n.r.) Richard J. Romney; Joanne, de vrouw van George; George J. Romney.

's Heren wijze

Deze dimensie aan het dienstbetoon van president Romney was een natuurlijk verlengstuk van de beginselen die hij als jongen leerde. Ouderling Harold B. Lee, met wie hij jaren samenwerkte, zei eens het volgende over zijn „ruwe, individualistische aard, die getemperd wordt door een helder, sympathiserend begrip voor de problemen van hen die in ongelukkige omstandigheden verkeren. Wie weet of er door de ervaringen van de Mexicaanse 'exodus' en de jaren die daarop volgden niet voor gezorgd werd, dat er, onder het oog van de Almachtige, een intelligent, fijn gestemd menselijk instrument gevormd werd in de persoon van Marion G. Romney om in naam des Heren een plan uit te werken, dat liet zien hoe er op 's Heren wijze voor zijn heiligen gezorgd kan worden, in een tijd waarin door de mensen verzonnen systemen de christelijke opvatting van de 'onbevekte godsdienst' bijna hadden vernietigd" (*Relief Society Magazine*, december 1951, blz. 803).

Marion Romney wist inderdaad hoe het was zonder te moeten doen – en hard te werken. In Mexico liep hij zijn vader bij het produceren van al het voedsel voor de familie. In Californië ging hij een jaar niet naar

school, zodat hij zich kon bekwaamen tot timmerman en tegelijk geld kon verdienen voor de familie. Toen zij naar een boerderij in Idaho verhuisden, begon Marion elk schooljaar laat en hield hij ook eerder op, zodat hij kon helpen bij het zaaien en oogsten. Na naar Salt Lake City te zijn verhuisd waar zijn vader zijn studie aan de University of Utah voltooide, ging Marion weer een jaar niet naar school, maar ging hij werken om het gezin te ondersteunen. De hele tijd dat hij rechten studeerde, had hij naast zijn studie een full-time baan. En hij heeft altijd een volledige tiende betaald, zelfs gedurende de winter van 1917, toen het gezamenlijke inkomen van de families George S. Romney en zijn broer Gaskell minder dan tachtig dollar per maand was. Het was de taak van de jonge Marion – een koude taak omdat hij geen warme kleding had – de acht dollar naar de bisschop te brengen.

Vastbesloten te dienen

Vanwege de moeilijke financiële omstandigheden van de familie, waren de vooruitzichten op een zending niet al te best. Maar toen hij ouderling Melvin J. Ballard in een ringconferentie hoorde spreken, besloot hij op zending te gaan, hoewel dat wel betekende, dat hij een studiebeurs misliep. Hij maakte op zijn zending al zijn spaargeld op, sloot een lening bij een bank en loste deze na zijn zending af.

Marion beet zich met dezelfde toewijding vast in zijn studie. In 1917 verhuisde de familie naar Rexburg (Idaho), waar zijn vader de president van de Ricks Academy werd, onder wiens leiding deze wist uit te groeien tot een afdeling van een universiteit. Marion, die aanvoerder van het voetbal- en basketbalteam was, studeerde in 1920 af. Aan de University of Utah behaalde hij in 1926 zijn B.S.-graad en in 1932 zijn doctoraal rechten. In 1975 kende de Brigham Young University hem een eredoctoraat in de rechtswetenschappen toe.

Door het werk dat hij verrichtte om zijn eigen en dat van zijn familie enigszins aan te vullen, de offers die hij bracht om op zending te gaan en een opleiding te volgen, leerde Marion G. Romney de beginselen van zuinigheid, zelfstandigheid en vertrouwen op de Heer. „Wij voelden ons niet ontmoedigd“, zei hij, „omdat de mensen er in die tijd trots op waren zelfstandig te zijn. In feite werden zelfstandige mensen niet alleen gedoopt, maar zeer zeker gerespecteerd.“

„Ik ben altijd dankbaar geweest voor de zelfstandige, zuinige, bedrijvige sfeer waarin ik ben opgegroeid.“ (Toespraak aan de Brigham Young University, 13 maart 1963, blz. 2.)

Blond haar en een glimlach

Ida Jensen liep het leven van Marion Romney binnen toen zijn vader haar aannam als lerares aan de Ricks Academy. Zij zag hem niet die eerste keer dat zij de woning van de familie Romney bezocht – hij had griep en zat in een andere kamer – maar hij merkte haar in elk geval wel op: „Ik zag dat blonde haar en die glimlach. Ik heb nooit meer een meisje gezien, dat mij zo aantrok.“ (Church News, 15 december 1973, blz. 5.) Zij trouwden zes jaar later – op 12 september 1924 in de Salt Lake-tempel – na zijn zending en nadat beiden een groot deel van hun opleiding achter de rug hadden. Zij was het die de afscheidsrede namens haar mede-afstuderenden aan de BYU hield.

„Mijn vrouw is mijn hele leven een steun voor mij geweest“, zei president Romney vóór haar dood, „en wanneer ik ontmoedigd was, gaf zij mij het gevoel, dat ze vertrouwen in mij stelde, dus ging ik door.“ (Church News, 15 juli 1972, blz. 7.)

Hoewel de eindjes maar moeilijk aan elkaar geknoopt konden worden in de eerste jaren van hun huwelijk, bleven zij aandacht aan elkaar besteden en gingen zij geregeld naar het theater in Salt Lake City. Soms konden zij zich echter geen twee kaartjes veroorloven en zelden hadden zij geld om de bus te nemen.

„We lachen veel samen“, zei zuster Romney in 1975. „Hij is het toetje van mijn leven.“ (New Era, juni 1975, blz. 19.)

Hun huwelijk, dat vijfenvijftig jaar duurde, werd gekenmerkt door een wederzijdse hoffelijkheid. Een paar dagen na haar dood in 1979, zei hij: „Toen Ida stierf, was het alsof er iets binnen mij wegviel.“ Op de begrafenis zei hij tegen ouderling James E. Faust: „Wees goed voor je vrouw. Neem haar als het enigszins kan met je mee, waar je ook heen gaat.“ (De Ster, mei 1982, blz. 9.)

Gelooft verzachtte hun verdriet

Marion en Ida kregen als jong echtpaar veel verdriet te verduren. Hun eerste twee kinderen stierven toen zij nog klein waren. Maar gelooft verzachtte hun ver-

Met zijn vrouw Ida Jensen Romney in 1974. „Wanneer ik ontmoedigd was, gaf zij mij het gevoel, dat ze vertrouwen in mij stelde en dus ging ik door.“

driet – en een belofte, die werd gegeven in een zegen toen Marion aangesteld werd als algemene autoriteit, stelde hen gerust: „Gezegend zijt gij wegens uw geloof in mijn werk. Voorwaar, u hebt vele beproevingen gekend . . . niettemin zal ik u en uw familie zegenen, ja, uw kleine kinderen, en de dag komt, dat ze zullen geloven en de waarheid zullen kennen en één met u zullen zijn in de kerk.“ (Geciteerd in de Ensign, november 1972, blz. 27.)

Zij werden gezegend met twee andere zoons, Richard J., die in Winters (Californië) woont, en George J. uit Salt Lake City, en hebben acht kleinkinderen en negen achterkleinkinderen. Joanne, de vrouw van George, vindt haar schoonvader „een vriendelijke en liefhebbende man die mij altijd als dochter behandelt“. Zij vertelt over het plezier, dat zij samen hebben gehad. Jarenlang speelde president Romney voor kerstman en deelde hij de cadeautjes uit. En omdat Ida niet genoeg kon krijgen van de kerst, lieten zij de kleinkinderen op nieuwjaarsdag nog een keer opdraven voor nog meer cadeautjes. Elk jaar lieten zij de kinderen hengelen in een nagebootste „visvijver“, waarbij zij door aan touwtjes te trekken een prijsje naar boven konden halen. Opa Romney zat altijd op zijn knieën om de cadeautjes vast te knopen.

President Romney, die in Mexico geboren werd, hield later toezicht op het zendingswerk daar en organiseerde in 1961 de eerste Spaanstalige ring in Mexico. Hier begeeft hij zich onder de Mexicaanse heiligen na een gebiedsconferentie in 1977.

Opa op handen en voeten

Broeder en zuster Romney maakten hun jongens deelgenoot van hun liefde voor de Schriften. Eens, toen ouderling Romney en een van zijn zontjes om de beurt verzen voorlezen uit het Boek van Mormon, hoorde hij de stem van zijn zontje stokken en dacht dat hij verkouden was. Na afloop vroeg de jongen aan zijn vader of hij ooit huilde als hij het Boek van Mormon las.

„Ja, jongen“, antwoordde hij. „Soms getuigt de Geest des Heren zo sterk tot mij dat het Boek van Mormon waar is, dat ook ik huil.“

„Nou“, zei z'n zontje, „dat is wat mij vanavond overkwam.“

„Ik weet dat niet al uw kinderen zo zullen reageren“, zei hij later in een algemene conferentie, „maar er zullen er zijn, die dat wel doen, en ik zeg u dat dit boek ons gegeven is door God om het te lezen en er naar te leven. Het zal ons meer dan wat ook helpen de Geest des Heren bij ons te hebben. Wilt u het alstublieft lezen?“ (Conference Report, april 1949, blz. 41.)

Door de jaren heen hebben broeder en zuster Romney vaak gezinsavond gehouden met hun zoon George en zijn gezin, die maar een paar deuren

verderop woonden. „We lazten samen de Schriften“, zegt Joanne. „Je leerde altijd iets als je bij hem was en over het evangelie sprak.“

Inderdaad was er veel waarmee president Romney zijn familie en de kerk kon verrijken, omdat hij door ondervinding de wil des Heren had leren kennen en erop vertrouwde. „In het begin van ons huwelijk“, zo heeft hij eens gezegd, „verlangden mijn vrouw en ik, naar wij dachten, een bijzondere zegen. Wij vastten en baden om deze zegen te verkrijgen . . . Maar hoewel wij vaak vastten en intens baden, verstreken de jaren zonder dat wij het verlangde antwoord op onze gebeden ontvingen. Uiteindelijk kwamen we tot de slotsom, dat we het gewoon niet begrepen hadden; we hadden ons geloof en onze gebeden geconcentreerd op het ontvangen van die zegen, waar we vooraf ons hart al op hadden gezet . . . Wij moesten leren net zo oprecht te zijn met het 'Uw wil geschiede' als met het uitspreken van onze persoonlijke verlangens. We hoeven heus niet bang te zijn, dat ons welzijn in gevaar komt door zo'n benadering.“ (Toespraak die werd gegeven aan het Salt Lake Institute of Religion, 18 oktober 1974, blz. 8-9.)

Marion Romney was elf jaar lang advocaat in Salt Lake City. Hij was achtereenvolgens werkzaam als juridisch medewerker van de county, juridisch medewerker van het district, juridisch medewerker van de stad en lid van de wetgevende macht van de staat.

De eerste assistent

Op 6 april 1941, werd hij de eerste assistent van het Quorum der Twaalf. Tien jaar later werd hij op 11 oktober 1951 geordend tot apostel. Op 7 juli 1972, werd hij gesteund als tweede raadgever van president Harold B. Lee in het Eerste Presidium en op 30 december 1973 werd hij tot dezelfde positie geroepen onder president Spencer W. Kimball. Op 2 december 1982 werd hij eerste raadgever van president Kimball en op 10 november 1985 president van het Quorum der Twaalf.

President Romney, die vierendertig jaar lang werd gesteund als profeet, ziener en openbaarder, getuigt op krachtige wijze van de Heiland. „Wij geloven niet alleen in Hem, wij kennen Hem“, vertelde hij kerkleden. „Hij is de rots van onze zaligheid. Hij is het Hoofd van deze kerk . . . Ik weet dat Hij leeft en omdat Hij leeft, zullen ook wij leven.“ (Toespraak tijdens een gebiedsconferentie in Ann Arbor (Michigan), 21 september 1980, blz. 7-8.) „Wij zijn de Heer Jezus,

Ouderling A. Theodore Tuttle overleden

Op 28 november j.l. overleed, op zevenenzestigjarige leeftijd, ouderling A. Theodore Tuttle, lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Ouderling Tuttle kampte al enige tijd met zijn gezondheid en was voor behandeling in het ziekenhuis opgenomen.

Ouderling Tuttle werd op 2 maart 1919 in Manti (Utah) geboren. In april 1958 werd hij geroepen als lid van de Eerste Raad van Zeventig, wat later het Eerste Quorum der Zeventig werd. Tot 1980 fungeerde hij als een van de zeven presidenten van dit quorum. Zijn arbeidsterrein als algemene autoriteit lag vooral in Zuid-Amerika. Aan het begin van de jaren zestig had hij de supervisie over een aantal zendingen in Zuid-Amerika, in het midden van de jaren zeventig had hij de supervisie over het gebied Zuid-Amerika West, en aan het begin van de jaren tachtig was hij president van het gebied Zuid-Amerika Zuid. Ten tijde van zijn overlijden was hij hoofd van de afdeling Priesterschap van de kerk en tweede raadgever in het algemeen bestuur van de zondagsschool.

Tijdens zijn begrafenisdienst, die op 2 december j.l. werd gehouden in het ringgebouw van de Ring Sandy Utah Cottonwood Creek, werd hij "een man van vrede en zachtmoedigheid" genoemd, "iemand die een sleutelpositie had ingenomen in het werk van de Heer". President Ezra Taft Benson presideerde de dienst en bewees ouderling Tuttle op roerende wijze de laatste eer. Ook president Gordon B. Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium, sprak. President Thomas S. Monson, tweede raadgever in het Eerste Presidium, leidde de dienst. President Benson, die de slotspreker was, zei: "Ik weet zeker dat A. Theodore Tuttle met ons is vandaag, en dat hij

Ouderling A. Theodore Tuttle

blij is met de gang van zaken hier." President Benson verwees naar de voorgaande sprekers en zei: "Ik ga hier als een beter mens vandaan, door wat hier gebeurt is. Wat een zegen om het leven en de werken van een goede man de revue te laten passeren. Het heeft ons geloof en getuigenis versterkt. Mijn ziel is sober gestemd, en mijn hart is geraakt door het heengaan van mijn geliefde collega." President Benson noemde ouderling Tuttle een man met diepgaande geestelijke inzichten en christelijke eigenschappen. Hij spoorde de aanwezigen aan zijn voorbeeld en nobel karakter

na te streven. President Hinckley noemde ouderling Tuttle een man van vrede en zachtmoedigheid. Toch had hij een bewogen leven geleid, vooral tijdens de Tweede Wereldoorlog als marinier. Hij zei dat ouderling Tuttle zelden over zijn oorlogservaringen sprak, maar dat hij genoeg zei om aan te geven dat er "een sluimerende droefheid in zijn hart heerste om het menselijke lijden dat hij heeft gezien. Zijn onderdeel kreeg het zwaarste te verduren tijdens de oorlog." In die tijd verkreeg hij enige vermaardheid omdat hij de marinier was die na de

succesvolle landing op Iwo Jima terugging naar het landingsvaartuig om de vlag te halen die op de berg Suribachi geplaatst werd. Van deze plaatsing is een nu wereldberoemde foto gemaakt door de Associated Press-fotograaf Joe Rosenthal. President Hinckley getuigde dat ouderling Tuttle rotsvast in het evangelie geloofde, ervoor werkte en er zijn leven aan wijdde.

"Hij werd nooit oud," zei president Hinckley, "hij was 67, maar hij leek nog zo jong. Hij leek zo cruciaal voor het werk van de Heer. Zijn ervaring was zo groot, zijn leerstellig inzicht zo solide, zijn liefde voor zijn medemens zo oprecht. We hebben behoefte aan mannen als hij, mannen die in hun hart een diepgaand, sereen en ingetogen geloof herbergen, mannen die blij geven van hun waardering en genegenheid voor een ieder met wie zij omgaan."

Refererend aan zijn werk onder en liefde voor de leden in Zuid-Amerika, zei president Hinckley: "Het was een hele reis van het stille Manti naar grote, drukke steden als Sao Paulo, Buenos Aires, Santiago, Lima en Mexico Stad - maar hij kende ze, en kende hun inwoners. Zijn verheven zending was deze mensen de verlossende begijnselen van de Verlosser van de mensheid te onderwijzen." Het gedrukte programma van de begrafenisdienst was gesierd met een tekst uit het Boek van Mormon in het Spaans: "Ire y hare lo que el Señor ha mandado" (1 Nephi 3:7), oftewel: "Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen . . ."

Van het gebiedspresidium

Russel C. Taylor, eerste raadgever

Carlos E. Asay, gebiedspresident

Hans B. Ringger, tweede raadgever

"Zion moet verrijzen"

Kort na de organisatie van de kerk verklaarde de Heer:

"Want Zion moet in schoonheid en in heiligheid toenemen, haar grenzen moeten worden uitgebreid, haar ringen moeten worden versterkt, ja, voorwaar zeg Ik u: Zion moet verrijzen en haar pragtgewaden aantrekken." (LV 82:14 - cursivering toegevoegd.)

Het woord "moeten" wordt in deze tekst vier keer gebruikt, wat aangeeft dat de groei en heiliging van de kerk en haar leden een dwingende plicht is. Het is geen taak die licht mag worden opgevat of voor vanzelfsprekend aangenomen, noch is het iets dat een tijdlang wordt nagestreefd en dan vergeten. Het is een onafgebroken werk voor hen die oprecht toegewijd zijn aan de opbouw van het koninkrijk van God op aarde. De vraag dient zich aan: "Wat zal Zion doen verrijzen en haar pragtgewaden doen aantrekken?" In de Schriften worden twee opmerkelijke inspanningen aangeduid: (a) het reinigen van het "binnenste van de schoete", wat een toename in schoonheid en heiligheid tot gevolg zal hebben (Alma 60:23), en (b) een verlegging of uitbreiding van Zions grenzen. Beide inspanningen, de een naar binnen gericht en de ander naar buiten, houden verband met elkaar; gezamenlijk sterken ze de ringen van de kerk. Zion is een weerspiegeling van het leven van de individuele leden. Ze wordt gezien en beoordeeld naar de goedheid van deze of gene broeder of zuster, gezin of familie. Daarom zal Zion slechts in aanzien stijgen naarmate de leden zichzelf heiligen door:

1. Te gehoorzamen aan de wetten van het evangelie.
2. Dagelijks met de Heer in aanhoudend, oprecht gebed te spreken en dit regelmatig gepaard te laten gaan van vasten.
3. Dagelijks de Schriften te onderzoeken, vooral het Boek van Mormon.
4. Regelmatig aan religieuze diensten deel te nemen, door onder andere waardig van het avondmaal te nemen en tempelverordeningen te verrichten.
5. Hun naasten, zowel binnen als buiten de kerk, op rechtvaardige wijze te dienen.

Wij sporen alle heiligen der laatste dagen aan om zich gericht met deze vijf zuiverende activiteiten bezig te houden. Door dit te doen raken zij "geworteld in Christus" en ontvangen zij zijn beeld in hun gelaat. (Zie Gal. 5:22 en Alma 5:14.) Uitbreiding van de grenzen van Zion is een kwestie van activering en bekering. Activering is intern broeders en zusters de hand toesteken wier kracht en invloed hard nodig zijn. Bekering is het proces waarbij wij hen in onze omgeving de hand toesteken wier invloed de kerk nieuwe levenskracht geeft. Deze met elkaar verband houdende inspanningen, activering en bekering, sterken de kerk en dragen bij tot de vorming van nieuwe units, zoals hieronder is aangegeven:

1. Preventie

- (a) Zorg voor een sterk jonge-mannen-programma dat jongemannen ertoe aanzet om waardig te leven en in

aanmerking te komen voor verhoging in het Aäronisch priesterschap en het aanvaarden van een zendingsoproep.

- (b) Zorg voor een sterk jonge-vrouwen-programma dat jonge vrouwen ertoe aanzet hun leven in harmonie te laten zijn met Gods wil en zich voor te bereiden om hun specifieke taak in Gods plan te volbrengen.

2. Verlossing

(a) Heractiveer en versterk de Melchizedeks-priesterschapsdragers en hun gezinnen, die niet meer toegewijd zijn aan de beginselen van het evangelie.

- (b) Breng toekomstige ouderlingen en hun gezinnen terug in de kerk en help ze weer geheel actief te worden.

3. Bekering

Bekeer en begeleid nieuwe leden en help ze in aanmerking te komen voor de zegeningen van het Melchizedeks priesterschap.

De Heer spreekt over hen "die zich naar Mijn naam noemen en trachten Mijn heiligen te zijn" (LV 125:2). Moeten wij niet volledig betrokken zijn bij deze zuiverende inspanning?

En is het niet onze taak om Zion te helpen "met het aantrekken van haar sterkte (door) de aanvaarding van het gezag van het Priesterschap"? (LV 113:8.)

Wij bidden dat meer mannen aan de Melchizedeks priesterschap mogen worden toegevoegd door preventieve, verlossings- en bekeringsprogramma's.

Als dat gebeurt ontvangen jonge vrouwen, echtgenoten en kinderen de volledige zegeningen van het evangelie en zal "Zion verrijzen en haar pragtgewaden aantrekken".

Ouderling A. Theodore Tuttle overleden

Op 28 november j.l. overleed, op zevenenzestigjarige leeftijd, ouderling A. Theodore Tuttle, lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Ouderling Tuttle kampte al enige tijd met zijn gezondheid en was voor behandeling in het ziekenhuis opgenomen.

Ouderling Tuttle werd op 2 maart 1919 in Manti (Utah) geboren. In april 1958 werd hij geroepen als lid van de Eerste Raad van Zeventig, wat later het Eerste Quorum der Zeventig werd. Tot 1980 fungeerde hij als een van de zeven presidenten van dit quorum. Zijn arbeidsterrein als algemene autoriteit lag vooral in Zuid-Amerika. Aan het begin van de jaren zestig had hij de supervisie over een aantal zendingen in Zuid-Amerika, in het midden van de jaren zeventig had hij de supervisie over het gebied Zuid-Amerika West, en aan het begin van de jaren tachtig was hij president van het gebied Zuid-Amerika Zuid. Ten tijde van zijn overlijden was hij hoofd van de afdeling Priesterschap van de kerk en tweede raadgever in het algemeen bestuur van de zondagsschool.

Tijdens zijn begrafenisdienst, die op 2 december j.l. werd gehouden in het ringgebouw van de Ring Sandy Utah Cottonwood Creek, werd hij "een man van vrede en zachtaardigheid" genoemd, "iemand die een sleutelpositie had ingenomen in het werk van de Heer".

President Ezra Taft Benson presideerde de dienst en bewees ouderling Tuttle op roerende wijze de laatste eer. Ook president Gordon B. Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium, sprak. President Thomas S. Monson, tweede raadgever in het Eerste Presidium, leidde de dienst. President Benson, die de slotspreker was, zei: "Ik weet zeker dat A. Theodore Tuttle met ons is vandaag, en dat hij

Ouderling A. Theodore Tuttle

blij is met de gang van zaken hier." President Benson verrees naar de voorgaande sprekers en zei: "Ik ga hier als een beter mens vandaan, door wat hier gebeurt is. Wat een zegen om het leven en de werken van een goede man de revue te laten passeren. Het heeft ons geloof en getuigenis versterkt. Mijn ziel is sober gestemd, en mijn hart is geraakt door het heengaan van mijn geliefde collega." President Benson noemde ouderling Tuttle een man met diepgaande geestelijke inzichten en christelijke eigenschappen. Hij spoorde de aanwezigen aan zijn voorbeeld en nobel karakter

na te streven.

President Hinckley noemde ouderling Tuttle een man van vrede en zachtaardigheid. Toch had hij een bewogen leven geleid, vooral tijdens de Tweede Wereldoorlog als marinier. Hij zei dat ouderling Tuttle zelden over zijn oorlogservaringen sprak, maar dat hij genoeg zei om aan te geven dat er "een sluimerende droefheid in zijn hart heerste om het menselijke lijden dat hij heeft gezien. Zijn onderdeel kreeg het het zwaarste te verduren tijdens de oorlog." In die tijd verkreeg hij enige vermaardheid omdat hij de marinier was die na de

succesvolle landing op Iwo Jima terugging naar het landingsvaartuig om de vlag te halen die op de berg Suribachi geplaatst werd. Van deze plaatsing is een nu wereldberoemde foto gemaakt door de Associated Press-fotograaf Joe Rosenthal.

President Hinckley getuigde dat ouderling Tuttle rotsvast in het evangelie geloofde, ervoor werkte en er zijn leven aan wijdde.

"Hij werd nooit oud," zei president Hinckley, "hij was 67, maar hij leek nog zo jong. Hij leek zo cruciaal voor het werk van de Heer. Zijn ervaring was zo groot, zijn leerstellig inzicht zo solide, zijn liefde voor zijn medemens zo oprecht. We hebben behoefte aan mannen als hij, mannen die in hun hart een diepgaand, sereen en ingelogen geloof herbergen, mannen die blijik geven van hun waardering en genegenheid voor een ieder met wie zij omgaan."

Refererend aan zijn werk onder en liefde voor de leden in Zuid-Amerika, zei president Hinckley: "Het was een hele reis van het stille Manti naar grote, drukke steden als Sao Paulo, Buenos Aires, Santiago, Lima en Mexico Stad - maar hij kende ze, en kende hun inwoners. Zijn verheven zending was deze mensen de verlossende beginselen van de Verlosser van de mensheid te onderwijzen." Het gedrukte programma van de begrafenisdienst was gesierd met een tekst uit het Boek van Mormon in het Spaans: "Ire y hare lo que el Senor ha mandado" (1 Nephi 3:7), oftewel: "Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen..."

Van het gebiedspresidium

Russel C. Taylor, eerste raadgever

Carlos E. Asay, gebiedspresident

Hans B. Ringger, tweede raadgever

"Zion moet vrijzjen"

Kort na de organisatie van de kerk verklaarde de Heer:

"Want Zion moet in schoonheid en in heiligheid toenemen, haar grenzen moeten worden uitgebreid, haar rinnen moeten worden versterkt, ja, voorwaar zeg Ik u: Zion moet vrijzjen en haar pragtgewaden aantrekken." (LV 82:14 - cursivering toegevoegd.)

Het woord "moeten" wordt in deze tekst vier keer gebruikt, wat aangeeft dat de groei en heiliging van de kerk en haar leden een dwingende plicht is. Het is geen taak die licht mag worden opgevat of voor vanzelfsprekend aangenomen, noch is het iets dat een tijdlang wordt nagestreefd en dan vergeten. Het is een onafgebroken werk voor hen die oprecht toegewijd zijn aan de opbouw van het koninkrijk van God op aarde. De vraag dient zich aan: "Wat zal Zion doen vrijzjen en haar pragtgewaden doen aantrekken?" In de Schriften worden twee opmerkelijke inspanningen aangeduid:

(a) het reinigen van het "binnenste van de schotel", wat een toename in schoonheid en heiligheid tot gevolg zal hebben (Alma 60:23), en (b) een verlegging of uitbreiding van Zions grenzen. Beide inspanningen, de een naar binnen gericht en de ander naar buiten, houden verband met elkaar; gezamenlijk sterken ze de ringen van de kerk. Zion is een weerspiegeling van het leven van de individuele leden. Ze wordt gezien in en beoordeeld naar de goedheid van deze of gene broeder of zuster, gezin of familie. Daarom zal Zion slechts in aanzien stijgen naarmate de leden zichzelf heiligen door:

1. Te gehoorzamen aan de wetten van het evangelie.
2. Dagelijks met de Heer in aanhoudend, oprecht gebed te spreken en dit regelmatig gepaard te laten gaan van vasten.
3. Dagelijks de Schriften te onderzoeken, vooral het Boek van Mormon.
4. Regelmatig aan religieuze diensten deel te nemen, door onder andere waardig van het avondmaal te nemen en tempelverordeningen te verrichten.
5. Hun naasten, zowel binnen als buiten de kerk, op rechtvaardige wijze te dienen.

Wij sporen alle heiligen der laatste dagen aan om zich gericht met deze vijf zuiverende activiteiten bezig te houden. Door dit te doen raken zij "geworteld in Christus" en ontvangen zij zijn beeld in hun gelaat. (Zie Gal. 5:22 en Alma 5:14.)
Uitbreiding van de grenzen van Zion is een kwestie van activering en bekering. Activering is intern broeders en zusters de hand toesteken wier kracht en invloed hard nodig zijn. Bekering is het proces waarbij wij hen in onze omgeving de hand toesteken wier invloed de kerk nieuwe levenskracht geeft. Deze met elkaar verband houdende inspanningen, activering en bekering, sterken de kerk en dragen bij tot de vorming van nieuwe units, zoals hieronder is aangegeven:

1. Preventie

(a) Zorg voor een sterk jonge-mannen-programma dat jongemannen ertoe aanzet om waardig te leven en in

aanmerking te komen voor verhoging in het Aäronisch priesterschap en het aanvaarden van een zendingsoproep.

(b) Zorg voor een sterk jonge-vrouwen-programma dat jonge vrouwen ertoe aanzet hun leven in harmonie te laten zijn met Gods wil en zich voor te bereiden om hun specifieke taak in Gods plan te volbrengen.

2. Verlossing

(a) Heractiveren en versterken van Melchizedeks-priesterschapsdragers en hun gezinnen, die niet meer toegewijd zijn aan de beginselen van het evangelie.

(b) Breng toekomstige ouderlingen en hun gezinnen terug in de kerk en help ze weer geheel actief te worden.

3. Bekering

Bekering en begeleid nieuwe leden en help ze in aanmerking te komen voor de zegeningen van het Melchizedeks priesterschap.

De Heer spreekt over hen "die zich naar Mijn naam noemen en trachten Mijn heiligen te zijn" (LV 125:2). Moeten wij niet volledig betrokken zijn bij deze zuiverende inspanning?

En is het niet onze taak om Zion te helpen "met het aantrekken van haar sterkte (door de aanvaarding van het gezag van het Priesterschap"?) (LV 113:8.)

Wij bidden dat meer mannen aan de Melchizedekse priesterschap mogen worden toegevoegd door preventieve, verlossings- en bekeringsprogramma's.

Als dat gebeurt ontvangen jonge vrouwen, echtgenoten en kinderen de volledige zegeningen van het evangelie en zal "Zion vrijzjen en haar pragtgewaden aantrekken".

Het Nieuwe Testament

Zondagsschoolcursus over het Nieuwe Testament ondersteunt studie van het Boek van Mormon

Het Nieuwe Testament is voor de hele kerk voor 1987 het studieobject voor de zondagsschoolcursus Evangelieleer. Onderstaand artikel is ontleend aan een interview dat de *Church News* had met de president van het algemeen bestuur van de zondagsschool, ouderling Robert L. Simpson, lid van het Eerste Quorum der Zeventig.

Church News: Hoe belangrijk is het om het Nieuwe Testament te bestuderen?

Ouderling Simpson: Het is enorm belangrijk. Door het Nieuwe Testament te bestuderen vergroten we onze kennis van het evangelie en zijn we in staat met behulp van de leringen die we daarin lezen ons leven te verbeteren.

Church News: Wat voor invloed hoopt u dat de bestudering van het Nieuwe Testament zal hebben op het leven van de leden?

Ouderling Simpson: De cursus Evangelieleer wordt voornamelijk gevolgd door ouders. Ik ben ervan overtuigd dat iedere ouder een betere ouder zal worden als gevolg van het absorberen van de leringen van de Schriften. Bijvoorbeeld, het Nieuwe Testament leert ons hoe we op prettige wijze kunnen communiceren. In de wereld wordt vaak de 'gebiedende wijs' gebruikt: doe dit, doe dat. Maar als ouders de tijd nemen om met hun kinderen te communiceren op de manier waarop de Heiland dat deed, in alle redelijkheid, zullen zij - hoewel dit meer tijd en geduld zal vergen - veel beter in staat zijn om hun kinderen te bereiken en dat zou de zaligheid van het gezin kunnen betekenen. Een ander punt is zelfzuchtigheid. Ik geloof dat zelfzuchtigheid een van de grootste

hinderpalen is in het werk van de Heer. De Heiland leerde ons onzelfzuchtig te zijn, de extra mijl te gaan, anderen de hand toe te steken en te verheffen en te dienen. Ik weet zeker dat het lid, dat elke week er oprecht naar streeft de zondagsschoolles in praktijk

Ouderling Robert L. Simpson

te brengen en de leesopdracht vervult, minder zelfzuchtig zal zijn en het karakter zal aankwaken dat nodig is om in Zijn tegenwoordigheid te leven.

Church News: Wat hoopt u dat wij aan het eind van 1987 bereikt zullen hebben dankzij de cursus over het Nieuwe Testament?

Ouderling Simpson: Ik hoop dat het leven van de Heiland een groter deel zal uitmaken van het leven van ieder lid van de kerk. We hopen dat de beginselen die Hij onderwees geïntegreerd zullen worden in het leven van alle leden en dat zij zich steeds meer op zijn leringen zullen richten om zich van dag tot dag te verbeteren. Ook zien we een studie van het Nieuwe Testament als noodzakelijk om gehoor te kunnen geven aan president Bensons

opdracht om ons te concentreren op het Boek van Mormon. Naarmate we het Nieuwe Testament beter gaan begrijpen en meer inzicht krijgen in het leven en de zending van de Heiland, gaan we ook het Boek van Mormon beter begrijpen. In 1988 zal de cursus Evangelieleer het Boek van Mormon als onderwerp hebben. Er is geen betere basis voor een studie van het Boek van Mormon dan een studie van het leven van de Heiland en zijn aardse bediening.

Church News: Wat zou u de leerkrachten willen adviseren als voorbereiding op hun lessen?

Ouderling Simpson: Onderwijzen is in hoge mate een gave. Leerkrachten moeten de Meester-leraar als voorbeeld nemen - de Heiland - die op symbolische wijze onderwees of de wijze die het beste bij de situatie paste. De leerkracht moet de leerlingen aan het denken zetten, 'de grijze massa in beweging brengen'.

Church News: Hoe wordt men een 'meester-leerkracht'?

Ouderling Simpson: De ideale leerkracht in de kerk is iemand die bereid is om niet minuten maar uren aan de les van komende zondag te besteden, en iemand die dat onder gebed doet. De ideale leerkracht is iemand die er oprecht naar streeft de beginselen na te leven die hij op zijn leerlingen ruimbert over te brengen. Hierdoor is er geen ruimte voor schijnheiligheid en kunnen de leerlingen zijn of haar woorden nooit lichtvaardig opvatten. Ik denk dat als iemand met een gebed in het hart diepgaand de woorden in het Nieuwe Testament overpeinst, hij door de gave en de macht van de Heilige Geest tot een grote liefde voor het dit boek zal komen. Ik denk zeker dat de Heer hem dit zal vergunnen.

DE ZENDELINGENPAGINA'S

Bleek in het Decembern timer met de artikelen over Saskia en Esther Arts al dat zendingswerk een familieaangelegenheid was, deze zendelingenpagina's onderstrepen dat nog eens. Vanuit de Wijk Den Haag zijn Bart en David van der Put sinds december 1985 op zending, respectievelijk in het Zendingsgebied Coventry Engeland en Londen-Zuid Engeland. Beiden maken het er uitstekend, iets wat duidelijk blijkt uit de artikelen die zij op verzoek van de redactie van De Ster over hun zending schreven.

David van der Put

Sinds 10 december 1985 ben ik op zending in het Zendingsgebied Londen-Zuid Engeland, door ons kortweg E.L.S.M. (England London South Mission) genoemd. Vanaf mijn jeugd heb ik uitgekeken naar de tijd dat ik op zending zou kunnen gaan. Een van mijn oudere broers was al voor mij op zending geweest en hij was een groot voorbeeld voor mij. Hoewel de voorbereiding op zending niet altijd gemakkelijk was, was ik echt blij toen het eenmaal zover was. En het was dubbel fijn omdat ik tegelijk met m'n broer Bart kon gaan.

En nu ben ik alweer halverwege. De tijd gaat enorm snel, vooral als je druk bezig bent om de mensen hier in Engeland over het evangelie te vertellen.

Voor zover het u wat zegt, tot nu toe heb ik in High Wycombe, Primley, Oxford, Hythe en Hayes gewerkt. Gelukkig was het niet zo moeilijk om aan de Engelse cultuur te wennen, omdat ik al vaak in Engeland geweest was, maar ik heb de Engelsman als zodanig heel wat beter leren kennen.

We hebben het afgelopen jaar veel vooruitgang geboekt. Dit resulteerde in een totaal aantal dopelingen van ongeveer 1000 voor 1986. Dit succes komt grotendeels door de inspanningen van onze zendingspresident, Ed J. Pinegar, en zijn

De allerbeste ervaringen zijn de dopen die je uit je werk ziet voortkomen. Het zijn deze ervaringen die alles de moeite waard maken

vrouw. Ik ben heel erg dankbaar voor het voorrecht dat ik heb om hier in dit zendingsgebied te mogen werken.

Bart en David van der Put: klaar voor vertrek.

De allerbeste ervaringen zijn de dopen die ik uit mijn werk heb mogen zien voortkomen. De blijdschap die je voelt wanneer een van je onderzoekers gedoopt wordt is bijna niet te beschrijven. En het zijn deze ervaringen die alles de moeite waard maken.

In dit afgelopen jaar heb ik ook mezelf veel beter leren kennen en, met de hulp van mijn collega's, heb ik de mogelijkheid gehad om mezelf te verbeteren en ernaar te streven zo te leven als God van mij verlangt.

Ik weet dat God leeft en dat wij hier op aarde zijn om elkaar te helpen het eeuwige leven te bereiken. Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het volle evangelie predikt. Door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen kunnen wij zalig worden. Het is mijn gebed dat wij allen in staat mogen zijn het werk te doen dat God van ons verlangt.

Ouderling Van der Put met collega ouderling Bradshaw.

Ouderling David van der Put

DE ZENDELINGENPAGINA'S

Bart van der Put

Ouderling Van der Put met collega ouderling Lowe en het gezin Alleyne.

Ik ben nu alweer meer dan een jaar op zending in het Zendingsgebied Coventry Engeland. Het is echt een heel positieve ervaring om op zending te zijn en het werk van de Heer te doen.

In ons zendingsgebied, dat bijna net zo groot is als Nederland en waar ongeveer evenveel mensen wonen, bevinden zich zeven ringen; meer leden als in Nederland dus. Dat is ook niet zo verwonderlijk, want

Door de ervaringen op zending leer je hoe belangrijk het is om een sterk getuigenis te hebben, dat je niet op het getuigenis van iemand anders kan rusten.

dit jaar bestaat de kerk in Engeland 150 jaar. Er zijn heel wat festiviteiten gepland en het belooft een goed jaar te worden voor het zendingswerk.

In dit zendingsgebied worden er tussen de veertig en de zestig mensen per maand gedoopt, wat in vergelijking met andere zendingsgebieden niet zo veel is, maar we werken er met z'n allen hard aan.

Ik heb samen met verschillende collega's het voorrecht gehad om drie onderzoekers te dopen. Dit zijn altijd heel fijne ervaringen. Het geeft veel vreugde om iemand het evangelie te zien aanvaarden.

Het is opmerkelijk dat van deze drie onderzoekers er een ons uit zichzelf opzocht en de andere twee, een echtpaar, door de leden verwezen werden. Vooral het samenwerken met leden is hier erg succesvol. Ik begrijp nu waarom er zo de nadruk gelegd wordt dat de leden zendingswerk doen. Het maakt niet alleen het werk voor de zendingen gemakkelijker maar het sterkt de leden en de mensen die gedoopt worden en geeft hun beide veel vreugde (LV 18:15-16).

Mijn getuigenis is enorm gegroeid sinds ik op zending ben. Het is verbazingwekkend dat dat niet alleen door goede ervaringen gebeurt, maar ook door minder plezierige. Een zending is nu eenmaal niet altijd rooskleurig. Maar juist door deze ervaringen leer je hoe belangrijk het is om een sterk getuigenis te hebben, en dat je niet op het getuigenis van iemand anders kan rusten.

Een getuigenis van het evangelie kan niet aangeleerd worden, maar komt alleen door de invloed van de Heilige Geest. Ik heb geleerd hoe belangrijk het is om de Heilige Geest bij je te hebben en altijd voor zijn raadgevingen open te staan. Dit geldt niet alleen voor de zendingen, maar voor alle leden.

Mijn getuigenis van Joseph Smith is sterk gegroeid. Ik weet zeker dat hij een profeet van God was en dat hij veel dingen voor ons gedaan heeft die wij misschien niet genoeg waarderen. Ook ben ik erg dankbaar voor Jezus Christus en voor de offers die Hij voor ons gebracht heeft. Het geeft mij veel vreugde om deze wetenschap te hebben en te delen met de mensen hier in Engeland, mijn broeders en zusters.

Tot slot wil ik zeggen dat ik het een voorrecht vind om hier in Engeland een zending te vervullen. Mijn zending heeft mij nu al veel geleerd en zal mij in de toekomst nog veel leren. Ik hoop dat ook de kerk in Nederland dit jaar grote vooruitgang zal maken. Ik weet zeker dat er veel mensen zijn die naar het evangelie op zoek zijn, en het is de taak van ons allen om deze mensen te vinden. Moge de Heer met ons zijn.

Ouderling Bart van der Put

Ouderling Van der Put, op de foto met de mormoonse astronaut Don Lind en collega ouderling Cornaby.

WERELDWIJD

Onderscheiding voor tempel

Aan de kerk in Sydney, Australië is een onderscheiding toegekend voor het uitstekende onderhoud van het terrein rond de tempel en het gebiedskantoor. Gebiedspresident John Sonnenberg zei dat de onderscheiding vooral opmerkelijk is omdat deze is toegekend door veelal dezelfde mensen die in eerste instantie tegen de bouw van de tempel waren. Ook de wijk New Plymouth, Nieuw Zeeland, ontving een onderscheiding voor de best onderhouden tuin in de stad.

Zeven ringen uit vier

Kenmerkend voor de groei van de kerk in Midden-Amerika was een regionale conferentie op 7 december j.l. in Guatemala-Stad, waarbij uit de vier ringen in die stad zeven nieuwe ringen werden gevormd. De conferentie, die werd gepreïced door ouderling Dallin H. Oaks van de Raad der Twaalf, werd door ruim zesduizend leden bijgewoond.

Kerk spreekt zich uit tegen kansspelen

"Kansspelen ondermijnen productiviteit, bevorderen criminaliteit en sporen mensen aan naar grote rijkdom te verlangen zonder werk of inspanning van hun kant." Aldus ouderling Dallin H. Oaks, lid van de Raad der Twaalf in een toespraak op 6 januari j.l. tot 4.500 studenten aan het Ricks College in Rexburg (Idaho). "De filosofie van iets voor (bijna) niets te krijgen is de wortel van vele kwalen: Diefstal, roof, fraude, manipulaties en vele andere vormen van plundering." Het feit dat veel overheden loterijen en aanverwante kansspelen gebruiken om inkomsten te verkrijgen, veroordeelde ouderling Oaks scherp: Veel staatsloterijen

Beeldhouwer engel Moroni overleden

Op 89-jarige leeftijd is de beeldhouwer Avard T. Fairbanks overleden. Hij vervaardigde de beelden van de engel Moroni

Kerk op televisie in Denemarken

Ruim 20.000 mensen, voornamelijk niet-leden, bezochten in de periode van 7 tot 24 december j.l. het gebouw van de wijk Maglegaards in Denemarken om daar een met ruim 8.000 lichtjes gesierde kerstvoorstelling te zien. Aanwezig waren onder meer ouderling Russel M. Nelson van de Raad der Twaalf en gebiedspresident Carlos E. Asay. Veel mensen tekenden het gastenboek en gaven

te kennen meer over de kerk te willen weten. De voorstelling was de grootste in zijn soort in Denemarken en werd zelfs door een televisiestation gefilmd. In de daaropvolgende reportage was ook een beeld van Christus te zien tussen een Bijbel en een Boek van Mormon. Het was de eerste keer dat de kerk in Denemarken zich op deze wijze via de media kon presenteren.

Afdeling Kerkgeschiedenis schrijft wedstrijd uit

De afdeling Kerkgeschiedenis in Salt Lake City heeft een teken-, schilder- en beeldhouwwedstrijd uitgeschreven voor HLD-artiesten. Via het distributiekantoor in Friedrichsdorf kunnen ook leden uit Europa aan deze wedstrijd deelnemen. Belangstellenden kunnen zich voor informatie wenden tot Lars Akebrand, Translation Division, Postfach 1568, D-6382 Friedrichsdorf 1, West-Duitsland. Tel: 09-49-6172-7103-15.

Voormalige tempelpresident geroepen als zendingspresident

Broeder Joseph Hampstead, bij vele Nederlandstalige leden bekend als president van de Londen-tempel, is een van de acht onlangs geroepen nieuwe zendingspresidenten. Hij en zijn vrouw, Mary Margaret, zullen hun zending in juli dit jaar beginnen in een nog toe te wijzen zendingsgebied.

Oud Boek van Mormon herdrukt

Ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van de kerk in Engeland wordt het eerste Boek van Mormon, dat in Engeland in 1841 van de pers kwam, in herdruk genomen. De in leer te binden boeken worden in beperkte oplage aan de Cambridge University Press vervaardigd.

Medisch team betrokken bij vlucht Voyager

Van 14 tot 23 december j.l. voerde het experimentele vliegtuig *Voyager* een non-stop vlucht om de aarde uit. Het medische begeleidingsteam bestond uit Robert L. Suiter, bisschop van de Wijk Edwards (Californië) en psycholoog, en zijn tweede raadgever, dr. James A. Ruffer, arts. "Het was iets geweldig om aan een dergelijk project deel te kunnen nemen", zei bisschop Suiter na afloop van de vlucht. De *Voyager* legde bijna 40.000 km af, het dubbele van de langste non-stopvlucht tot nu toe. Bisschop Suiter woonde de uitreiking bij van een presidentiële onderscheiding door de Amerikaanse president Ronald Reagan aan de piloten.

voor de Jordan River-, Seattle- en Washington-tempel. Ook twee monumenten op Temple Square zijn door hem gemaakt.

Alsof het gedrukt staat . . .

We vinden het zo langzamerhand heel gewoon om elk jaar weer te kunnen beschikken over nieuwe lesboeken, uitgebreide en aangevulde handboeken en vertaalde dan wel ondertitelde audiovisuele hulpmiddelen. Aan de publikatie van deze materialen gaat echter een heel proces vooraf. Een tipje van de sluier wordt hieronder opgelicht, en enkele opvallende publikaties worden nog eens genoemd. Om het beschikbare, zeer bruikbare materiaal nog eens onder de aandacht te brengen zijn op de bladzijden 9 - 12 van 'Kerknieuws' vier bladzijden uit de catalogus van 1987 overgenomen. Al deze materialen zijn via de bestelmanager van uw wijk/gemeente te bestellen. Natuurlijk kunt u, bijvoorbeeld tijdens een bezoek aan de in Friedrichsdorf te openen tempel, zelf even bij het distributiecentrum langsgaan. Een routebeschrijving om zowel de tempel als het distributiecentrum te vinden staat, met kaartje, op bladzijde 8 afgedrukt.

Samenstelling van het door de kerk goedgekeurde lesmateriaal

1. Geroepen en aangestelde schrijvers bereiden het lesmateriaal voor.
2. Alvorens hun goedkeuring te verlenen, lezen de presidents van de desbetreffende organisaties, het coördinatiecomité van de kerk, en algemene autoriteiten van zowel de afdeling priesterschapszaken als de afdeling leerplannen, de plannen en lessen door.
3. De afdeling leerplannen van de kerk verkrijgt toestemming om het materiaal, dat auteursrechtelijk beschermd is, te mogen gebruiken.
4. Werknemers van de kerk ontwerpen, bewerken, vertalen en produceren het materiaal volgens de instructies van de algemene autoriteiten en de desbetreffende organisaties.
5. Het materiaal wordt via distributiecentra over de gehele wereld gepubliceerd.

Gebruik van door de kerk goedgekeurd lesmateriaal

Ouderling M. Russel Ballard heeft gezegd: "Leerkrachten doen er goed aan de Schriften en hun lesboeken aandachtig te bestuderen, voordat ze gebruik maken van aanvullend lesmateriaal. Veel te veel leerkrachten schijnen van de goedgekeurde leerstof af te dwalen, zonder die goed door te nemen. Wanneer leerkrachten ten behoeve van een les de behoefte voelen om gebruik te maken van goed aanvullend materiaal buiten de Schriften en lesboeken om, dan doen zij er goed aan allereerst de kerkelijke tijdschriften te raadplegen." (*De Ster*, oktober 1983, blz. 132.)

Hulpmiddelen voor het gezin

Er is materiaal beschikbaar voor individuele- en gezinsstudie en voor activiteiten die ertoe bijdragen dat het gezin de plaats wordt om het evangelie te leren.

De standaardwerken

De Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde vormen de standaardwerken.

Hulpboek voor de gezinsavond

Het *Hulpboek voor de gezinsavond* is zodanig samengesteld dat het een aantal jaren gebruikt kan worden, en komt in de plaats van de jaarlijkse gezinsavondslesboeken. Het is verdeeld in vijf hoofdstukken: "Lessen", "Maak een succes van uw gezinsavonden", "Lesideeën", "Het opbouwen van een sterk gezin" en "Gezinsactiviteiten".

Evangeliebeginselen

Evangeliebeginselen, een goed leesbaar, geïllustreerd lesboek, is een uitstekend hulpmiddel bij individuele studie en gezinsavonden. Het kan ook als naslagwerk gebruikt worden om fundamentele vragen over het evangelie te beantwoorden.

Verhalen uit de Schriften voor kinderen

Deze kleurrijk geïllustreerde boeken geven verhalen uit de Schriften vereenvoudigd weer voor kinderen. Er zijn verhalen uit het Oude en Nieuwe Testament, het Boek van Mormon en binnenkort ook uit de Leer en Verbonden.

Lesmateriaal voor seminarie en Instituut

Er is een grote verscheidenheid aan uitstekend seminarie- en instituutmateriaal verkrijgbaar, dat in overeenstemming is met de richtlijnen van de kerkelijke onderwijsinstellingen.

Tijdschriften van de kerk

De tijdschriften van de kerk bevatten de officiële berichtgevingen van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen aan individuele personen en gezinnen. *De Ster*, *Friend*, *New Era* en *Ensign* bevatten materiaal dat personen en gezinnen sterkt. Ze doen leden ideeën aan de hand om tegemoet te komen aan de eisen van het dagelijks leven en zich goed voor te bereiden op de toekomst, onderwijzen kerkgeschiedenis en leerstellingen, zijn een bron van achtergrondgegevens, zijn ontspannend, en geven informatie over beleid, programma's en actuele gebeurtenissen in de kerk.

Audiovisueel materiaal

Veel films van de kerk zijn beschikbaar op VHS videocassette. Tevens zijn er diaklankeelden voor jongeren en volwassenen. De kerk brengt ook videocassettes uit van algemene conferenties, hardvuuravonden en trainingsmateriaal. Veel van deze audiovisuele materialen zijn eigendom van mediatheken van de wijk of ring. In de catalogus staat vermeld welk audiovisueel materiaal verkrijgbaar is. De mediatheek van de wijk dient audiovisuele hulpmiddelen voorhanden te hebben om het evangelieonderwijs in alle hulporganisaties van de kerk en het onderwijs thuis te ondersteunen.

VOOR DE GRAP

WELKE TWEE?

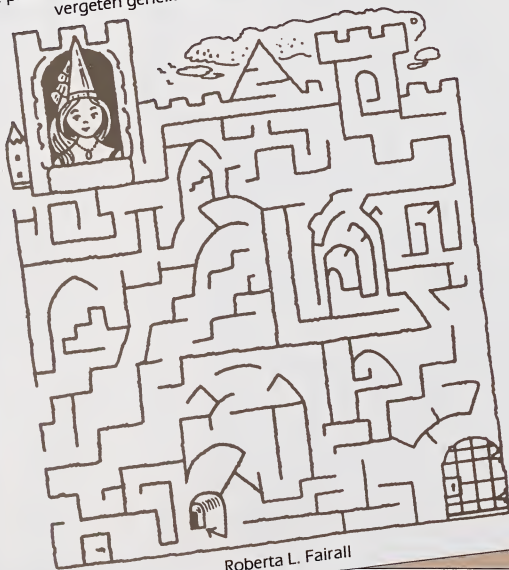
Kun je de twee Laplanders vinden die het meest op elkaar lijken?

Roberta L. Fairall

VOLG DE LIJN

Help de prinses in de toren de ononderbroken lijn te volgen die de lang vergeten geheime uitweg uit het kasteel is.

Roberta L. Fairall

VROUWEN IN HET NIEUWE TESTAMENT

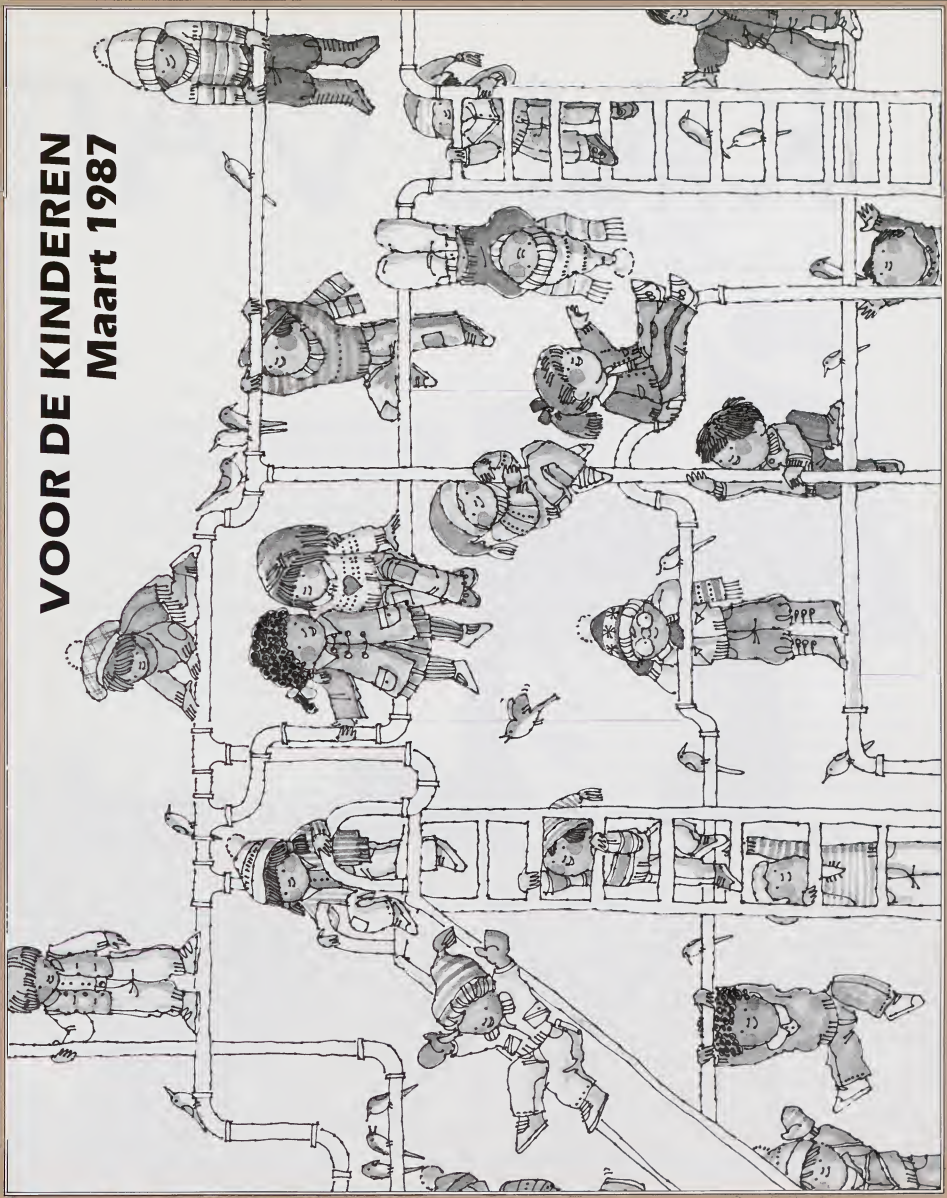
Janet Peterson

EEr worden maar een paar vrouwen bij hun naam genoemd in het Nieuwe Testament. Herken je ze als je de korte beschrijvingen leest?

1. Elisabet
2. Maria
3. Hanna
4. Maria van Magdala
5. Marta
6. Roda
7. Dorkas (Tabita)
8. Saffira
9. Maria van Betanië
10. Salome

- a. Zalfde Jezus' voeten (Matt. 26:6-13; Joh. 11:1-2)
- b. Uit de doden opgewekt door Petrus (Hand. 9:39-40)
- c. Viel dood neer omdat ze tegen de Heer had gelogen (Hand. 5:1-10)
- d. De moeder van Johannes de Doper (Marc. 1:9; Luc. 1:13)
- e. Profetes die in de tempel werkte waar Jezus gebracht werd toen Hij een baby was (Luc. 2:36-37)
- f. Moeder van Jezus (Luc. 1:30-31)
- g. Zo blij dat Petrus aan het voorportaal stond dat ze deze niet opendeed (Hand. 12:13-14)
- h. Zag Jezus als eerste na zijn opstanding (Marc. 16:9)
- i. Bracht met Maria en Maria van Magdala specerijen om het lichaam van Jezus te zalven (Marc. 16:1)
- j. De zuster van Lazarus en Maria van Betanië (Joh. 11:1)

VOOR DE KINDEREN Maart 1987

KIMS VAD

Diane Aldrow Winzler

Kim wilde schrijven dat zij en haar vader naar de bibliotheek waren geweest en hadden gepraat over de boeken die ze hadden uitgekozen. Ze wilde schrijven dat, hoe druk hij het ook had, hij altijd ophield met werken om haar vragen te beantwoorden, dat hij haar altijd een nachtzoen en een flinke knuffel gaf.

In plaats daarvan schreef Kim de waarheid. Ze schreef regel voor regel over hoe liefdevol haar vader voor zijn gewassen had gezorgd, hoe zijn tederheid kalfjes de wereld in had geholpen, hoe hij zo vaak kleine katjes van de hongerdood had gered. Ze schreef hoe verdrietig hij was geweest toen de helft van de kippen aan een ziekte dood gin-

Geïllustreerd door Dillen Marsh

ER

gen en een hagelstorm het grootste gedeelte van de haver hadden vernietigd. Ze schreef *niet* over hoe ze hoopte dat zij op een dag zou weten dat hij ook van haar hield.

Kim en haar vader waren een prachtig stel op de avond van het vader/dochter-diner. Kim droeg haar blauwe lievelingsjurk met het witte kraagje, en haar vader zag er knap en stoer uit in zijn blauwe mari-nepak.

Tijdens het eten boog Kims vader zich naar haar toe en zei: „Het smaakt lekker. Niet half zo lekker als wanneer ma het klaarmaakt, maar heel lekker.”

Toen ze het toetje op hadden, stond de jeugdwerk-presidente op om aan te kondigen dat Kim een toespraak over haar vader zou houden. Kims hart bonkte terwijl ze in de microfoon sprak.

Toen ze klaar was, kondigde de jeugdwerkpresidente Kims vader aan.

„Ik ben niet zo’n spreker,” begon hij, „behalve tegen m’n koeien. Maar ik wil wel zeggen dat ik trots ben op m’n dochter. Ik zeg haar dat alleen niet zo vaak. Weet u, ik ben in een heel streng gezin

opgegroeid. Mijn moeder stierf

toen ik nog jonger was dan Kim, en hoewel mijn vader een fantastische man was, vond hij dat het tonen van genegenheid te zwak maakte. Ik kan me niet herinneren dat hij me ooit omhelsd heeft. Daarom vind ik het mis-

schien een beetje moeilijk om Kim mijn genegenheid te tonen. Maar ik wil graag een klein verhaaltje vertellen, en ik hoop dat ze daardoor zal weten dat ik van haar houd. „Kim werd in de winter geboren, en toen ze nog maar twee maanden oud was kreeg ze longontsteking. Ik probeerde het huishouden te doen want haar moeder moest constant voor haar zorgen. Een nacht kon ze erg moeilijk ademen. Ik nam mijn kleine meisje in m’n armen en zegende haar en bad voor haar . . . harder dan ik ooit voor iets gebeden heb. Toen, omdat haar moeder totaal uitgeput was, ging ik in de schommelstoel naast de kachel zitten en legde mijn kindje op haar buik op mijn schoot en schommelde de hele nacht met haar. De dokter kwam de volgende ochtend en zei dat, omdat ik in die houding de hele nacht met haar geschommeld had, haar longen goed uitgerust waren en dat hij dacht dat ze het wel zou redden. Dus u ziet, dat kleine meisje daar is me erg dierbaar – dat is ze altijd geweest en zal ze altijd blijven.” Kims ogen stonden vol tranen. Ze vroeg zich af waarom ze nooit eerder over die nacht gehoord had. Ze rende naar haar vader en omhelsde hem lang en stevig. Toen hij z’n armen om haar heen sloeg en hetzelfde deed, dacht Kim dat haar hart van vreugde zou barsten. □

ALS U ERBIJ WAS GEWEEST

Mabel Jones Gabbot

Een beschelden middagmaal

Er waren vijfduizend mensen op de heuvel; sommigen stonden in de hete zon; anderen zaten in groepjes. Ze kwamen allen van ver om Jezus te horen. En Jezus, met ontferming bewogen, onderwees ze en genas hun zieken. Ze zaten daar al sinds de ochtend, aandachtig luisterend. Toen hield de Heiland op met spreken. Hij besefte dat de mensen de hele dag nog niets gegeten hadden, en vroeg zijn discipelen of er eten was.

Een jongen, die vlakbij stond, had een klein middagmaal van brood en vis bij zich, misschien had zijn moeder erop gestaan dat hij het meenam. De menigte was groot; zijn middagmaal scheen erg schamel. Hij aarzelde. Dit kleine beetje voedsel zou deze hele menigte toch niet kunnen voeden. Hij had geen idee dat Jezus deze paar broden in genoeg stukken kon breken om vijfduizend mensen te voeden. Onzelfzuchtig gaf de jongen zijn middagmaal om de grote menigte te helpen voeden. En het voedde ze. Als u erbij was geweest, als u dat jongetje was geweest uit Jezus' tijd, wat zou u dan gedaan hebben?

„Dank U, Heer”

De lepralijders zaten buiten de stadspoort, uit hun huis en van hun geliefden verdreven. Ze waren met z'n tienden. Toen Jezus voorbij kwam, riepen zij: „Heb medelijden met ons”. Jezus genas ze – alle tien – en zei: „Gaat heen, toont u aan de priesters.” Toen ze Hem gehoorzaamden, genazen ze. Misschien waren ze zo verbijsterd door het aanzicht van hun schone, genezen huid dat ze het wonder niet konden geloven en naar iemand toerend om het te laten zien. Misschien waren ze van plan om terug te komen om hun dankbaarheid te tonen. Misschien.

Maar slechts *een* van hen knielde voor de Heer en zei: „Dank U, Heer.”

Als u een van hen geweest was, zou u dan ook snel naar uw geliefden toegerend zijn, zonder verder na te denken? Zou u gewacht hebben, geknield en „Dank U, Heer” gezegd hebben? Als u erbij was geweest, wat zou u dan gedaan hebben?

„In het gezicht van een kind”

Er waren veel mensen bij elkaar gekomen om naar de Meester te luisteren – oudere mannen en vrouwen, jongens en meisjes, moeders met jonge kinderen. Een paar moeders brachten hun kinderen dicht bij Jezus om zijn vriendelijke gezicht te zien en waarschijnlijk zijn handen of voeten aan te raken. De apostelen, die Jezus probeerden te ontzien en te beschermen, vroegen de moeders terug te gaan.

Maar Jezus zei: „Laat de kinderen worden en verhindert ze niet tot Mij te komen” (Matt. 19:14).

Jezus legde de kinderen de handen op en

„Christus met kinderen“, een schilderij van Minerva Teichert. Foto's van Grant Heaton en O. Wallace Kasterer

zegende ze. Misschien pakte Hij een jong kind op en keek het diep in de ogen, want Hij zei: „Want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen” (Matt. 19:14). Hij moest de goedheid van het kind in zijn gezicht gezien hebben, zijn zachtaardigheid, onzelfzuchtigheid en liefde.

Denk er eens aan hoeveel u van Jezus houdt. Hoe zou u zich gevoeld hebben als u erbij was geweest?

Verwijzingen:

Een bescheiden middagmaal: Matt. 14:13–21;

Marc. 6:32–44; Joh. 6:1–14

Dank u, Heer: Luc. 17:12–19

In het gezicht van een kind: Matt. 19:13–15

Hoe zou u zich gevoeld hebben als u erbij was geweest en als u Jezus had horen zeggen:
„Laat de kinderen geworden en verhindert ze niet tot Mij te komen?”

MAN UIT DE SCHRIFTEN

Geïllustreerd door Dick Brown

Wanneer verhalen uit de Schriften verteld worden, kan deze tekening elke man uit de Schriften voorstellen, bijvoorbeeld, Noach, Petrus of Lehi. Plak het op een stuk karton, kleur het en knip het uit. Het kan aan een stokje bevestigd worden, op een papieren zak geplakt worden of op een flanelbord gebruikt worden, zoals aangegeven. Maak er een paar en kleur het haar en de kleding anders voor ieder persoon. In toekomstige uitgaven van *De Ster* zullen er meer van dergelijke tekeningen verschijnen.

Op een stokje

Op een papieren zak

Op het flanelbord

Van de mediatheek moet systematisch, efficiënt en op grote schaal gebruik worden gemaakt.

Bestellen

In eerste instantie via uw bestelmanager. Als dit niet mogelijk is, direct bij het distributiecentrum in Friedrichsdorf. Sluit een cheque in ter waarde van de bestelde goederen plus f 6,60 / BF 120,- verzendkosten.

Routebeschrijving naar het distributiecentrum in Friedrichsdorf

Snelweg Kassel-Frankfort (A5); bij afslag "Friedberg/Friedrichsdorf" richting Friedrichsdorf, B 455. Op een gegeven moment wordt links de spits van de tempel met het beeld van de engel Moroni zichtbaar. Bij het tweede stoplicht links, richting Seulberg, volgende stoplicht weer links, de Industriestraße. In de weg maakt een bocht naar rechts, het distributiecentrum ligt aan de eerstvolgende kruising aan de linkerhand.

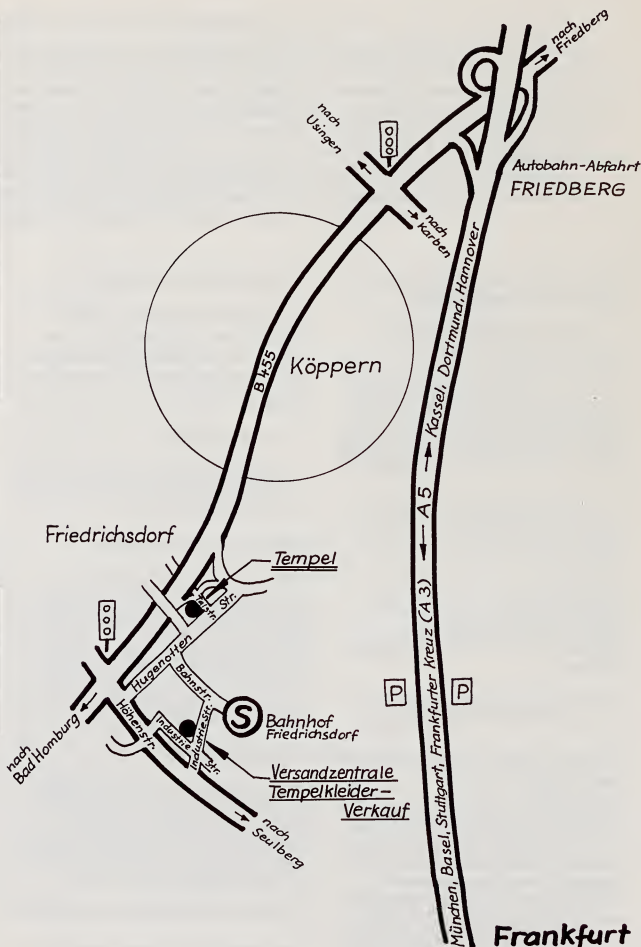
Openingstijden distributiecentrum

Administratie:

Maandag - donderdag 8.00 - 15.00 uur
 Vrijdag 8.00 - 12.30 uur
 (De aangegeven tijden zijn globaal, in verband met glijdende werktijden.)

Verkoop:

Maandag - vrijdag 8.00 - 15.00 uur

1986/87

Catalogus- nummer	Omschrijving	Fl	Bfrs	Code
	Materiaal voor de leden			
	Literatuur			
	Schriftuur			
PB CS 0073 EN	Official Church Bible LDS edition of the King James Version; regular print, black imitation leather cover	23,65	430,--	5001
PB CS 0051 EN	Official Church Bible LDS edition of the King James Version; large print, black imitation leather cover	27,50	500,--	5002
PB CS 0200 DU	Het Boek van Mormon	5,50	100,--	2001
PB MI 4019 DU	Leer en Verbonden/Parel van Grote Waarde	7,70	140,--	2002
PB CS 0164 EN	Triple Combination Large print, black imitation leather cover	26,40	480,--	5005
PB CS 0175 EN	Triple Combination Large print, brown imitation leather cover	26,40	480,--	5006
PB CS 0186 EN	Triple Combination Regular print, black imitation leather cover	15,40	280,--	5007
PB CS 0197 EN	Triple Combination Regular print, brown imitation leather cover	15,40	280,--	5008
	Verdere boeken			
PB MI 4303 DU	Het wonder der vergeving Spencer W. Kimball	16,50	300,--	2011
PB MI 0131 DU	Presidenten van de kerk Preston Nibley	16,50	300,--	2012
PB DD 0086 DU	De weg tot volmaking Joseph Fielding Smith	11,--	200,--	2013
PB DD 0097 DU	Zijn kerk hersteld William E. Berrett	22,--	400,--	2016
PB MI 4347 DU	Het Huis des Heren James E. Talmage	16,50	300,--	2017
PB DD 0224 DU	De leer tot zaligmaking - Deel 1 Joseph Fielding Smith	16,50	300,--	2014

Catalogus- nummer	Omschrijving	F1	Bfrs	Code
PB DD 0235 DU	De leer tot zaligmaking - Deel 2 Joseph Fielding Smith	16,50	300,--	2015
PB DD 0246 DU	De leer tot zaligmaking - Deel 3 Joseph Fielding Smith	16,50	300,--	2018
PB MI 0164 DU	Waarheid hersteld Gordon B. Hinckley	2,20	40,--	2006
PB MI 4176 DU	Jezus de Christus James E. Talmage	22,--	400,--	2007
PB MI 0095 DU	Een wonderbaar werk en een wonder LeGrand Richards	11,--	200,--	2008
PB MI 0029 DU	De grote afval James E. Talmage	7,70	140,--	2010
PB MI 4314 DU	Leringen van de profeet Joseph Smith	16,50	300,--	2009
PB MI 0133 DU	Wegwijzer voor de Schrift	3,30	60,--	2004
PB IC 0325 DU	Verhalen uit het Boek van Mormon 25 kleurrijk geïllustreerde verhalen voor de kleine lezer	11,--	200,--	2019
PB IC 0336 DU	Verhalen uit het Oude Testament 48 kleurrijk geïllustreerde verhalen voor de kleine lezer	11,--	200,--	2020
PB IC 0347 DU	Verhalen uit het Nieuwe Testament 51 kleurrijk geïllustreerde verhalen voor de kleine lezer	11,--	200,--	2021
PB MU 0100 DU	Heilige lofzangen Officiële zangbundel van de kerk	13,20	240,--	2023
PB MU 0235 DU	Heilige lofzangen (klein formaat) Afmetingen: 14 X 9 cm	11,--	200,--	2024
PB MU 0097 DU	Zing maar mee Officiële zangbundel voor kinderen	13,20	240,--	2025
	Lesboeken voor het instituut			
PM SI 1034 DU	De Leer en Verbonden	16,50	300,--	2035
PM SI 0836 DU	De presidenten van de kerk	16,50	300,--	2036
PM SI 0530 DU	Het evangelie met anderen delen	16,50	300,--	2037
PM SI 0632 DU	Een celestiaal huwelijk volbrengen	16,50	300,--	2038

Catalogus-nummer	Omschrijving	F1	Bfrs	Code
	Basislessen			
PB IC 0245 DU	Evangeliebeginselen Lesboek dat nieuwe leden helpt vertrouwd te raken met de evangeliebeginselen	7,70	140,--	2005
PB IC 0256 DU	Plichten en zegeningen v/h priesterschap - A Lesboek over aard en oorsprong van het priesterschap, alsmede de taken erin	11,--	200,--	2029
PB IC 0267 DU	Plichten en zegeningen v/h priesterschap - B Zie deel A	11,--	200,--	2030
PB IC 0278 DU	De HLD-vrouw - A Basislesboek voor jonge en volwassen vrouwen	11,--	200,--	2031
PB IC 0289 DU	De HLD-vrouw - B Zie deel A	11,--	200,--	2032
PB IC 029A DU	Doe het op zijn manier - A Lesboek voor evangelie-onderwijs aan 7 tot 12-jarigen	11,--	200,--	2033
PB IC 0303 DU	Doe het op zijn manier - B Zie deel A	11,--	200,--	2034
	Cursussen 1987			
PC MP 60V6 DU	Persoonlijke studiegids voor de Melchizedekse priesterschap - 1987; een nieuw lesboek	6,60	120,--	2026
PC RS 58H5 DU	Lesboek voor de zustershulpvereniging - 1987 Een nieuw lesboek	7,70	140,--	2027
	Overige			
PB HT 5197 DU	Hulpboek voor de gezinsavond Nieuw! Een hulpmiddel voor het plannen van de gezinsavond; ter vervanging van vroegere gezinsavondlesboeken	7,70	140,--	2028
PE JM 0136 DU	Activiteitenboek Verzameling suggesties voor activiteiten en projecten voor het algemeen welzijn	5,50	100,--	2108
PL SI 0568 DU	Het seminarie Introductie voor ouders en priesterschapsleiders tot de seminarieprogramma's	--,--	--,--	2040
PG WE 1125 DU	Hoofdzaken bij eigen produktie en voorraadvorming	--,--	--,--	2041

Catalogus- nummer	Omschrijving	Fl	Bfrs	Code
	Videocassettes Videocassettes worden aangeboden in het systeem VHS			
VV VH 9607 DU	De herstelling van het priesterschap/ Een reine jeugd	39,60	720,--	3201
VV VH 9243 DU	Het eerste visioen/'s Mensen zoeken naar geluk/Dit is mijn heerlijkheid/Versterk het gezin/Het oude Amerika spreekt/Vensters des hemels	66,--	1200,--	3202

Genealogie				
PB GS 0683 DU	Uw inzet voor uw voorouders Een werkboek voor zelfstudie; wordt ook gebruikt in de twaalfweekse basis cursus voor genealogie	5,50	100,--	2042
PB GS 021A DU	Wij en onze genealogie	--,--	--,--	2043
PF GS 0018 DU	Gezinslijst zonder tempelgegevens Per 25 stuks	1,10	20,--	2044
PF GS 0029 DU	Gezinslijst Met tempelgegevens; per 25 stuks	1,10	20,--	2045
PF GS 0040 DU	Stamboomlijst Kwartierstaat; per 25 stuks	1,10	20,--	2046
PF GS 0095 DU	Inzendingsformulier Voor individuele verordeningen; per 25 stuks	1,10	20,--	2047
PF GS 0109 DU	Huwelijksinzending Voor verzegeling van echtparen; per 25 stuks	1,10	20,--	2048
XX ZG 901R DU	Onze familiegeschiedenis Rode plastic ordner, met titelblad en verleng- bouts	8,25	150,--	2049
XX XZ G902 DU	Onze familiegeschiedenis Verlengbouts voor ordner	1,10	20,--	6001
XX XZ G904 DU	Onze familiegeschiedenis Gelinieerd papier; per 25 stuks	2,20	40,--	6012
XX XZ G905 DU	Onze familiegeschiedenis Blanco papier; per 25 stuks	2,20	40,--	6013

Catalogus- nummer	Omschrijving	F1	Bfrs	Code
PB IC 0245 DU	Basislessen Evangeliebeginselen Lesboek dat nieuwe leden helpt vertrouwd te raken met de evangeliebeginselen	7,70	140,--	2005
PB IC 0256 DU	Plichten en zegeningen v/h priesterschap - A Lesboek over aard en oorsprong van het priesterschap, alsmede de taken erin	11,--	200,--	2029
PB IC 0267 DU	Plichten en zegeningen v/h priesterschap - B Zie deel A	11,--	200,--	2030
PB IC 0278 DU	De HLD-vrouw - A Basislesboek voor jonge en volwassen vrouwen	11,--	200,--	2031
PB IC 0289 DU	De HLD-vrouw - B Zie deel A	11,--	200,--	2032
PB IC 029A DU	Doe het op zijn manier - A Lesboek voor evangelie-onderwijs aan 7 tot 12-jarigen	11,--	200,--	2033
PB IC 0303 DU	Doe het op zijn manier - B Zie deel A	11,--	200,--	2034
PC MP 60V6 DU	Cursussen 1987 Persoonlijke studiegids voor de Melchizedekse priesterschap - 1987; een nieuw lesboek	6,60	120,--	2026
PC RS 58H5 DU	Lesboek voor de zustershulpvereniging - 1987 Een nieuw lesboek	7,70	140,--	2027
PB HT 5197 DU	Overige Hulpboek voor de gezinsavond Nieuw! Een hulpmiddel voor het plannen van de gezinsavond; ter vervanging van vroegere gezinsavondlesboeken	7,70	140,--	2028
PE JM 0136 DU	Activiteitenboek Verzameling suggesties voor activiteiten en projecten voor het algemeen welzijn	5,50	100,--	2108
PL SI 0568 DU	Het seminarie Introductie voor ouders en priester- schapsleiders tot de seminarieprogramma's	--,--	--,--	2040
PG WE 1125 DU	Hoofdzaken bij eigen produktie en voorraadvorming	--,--	--,--	2041

Catalogus-nummer	Omschrijving	Fl	Bfrs	Code
	Videocassettes Videocassettes worden aangeboden in het systeem VHS			
VV VH 9607 DU	De herstelling van het priesterschap/ Een reine jeugd	39,60	720,--	3201
VV VH 9243 DU	Het eerste visioen/'s Mensen zoeken naar geluk/Dit is mijn heerlijkheid/Versterk het gezin/Het oude Amerika spreekt/Vensters des hemels	66,--	1200,--	3202

	Genealogie			
PB GS 0683 DU	Uw inzet voor uw voorouders Een werkboek voor zelfstudie; wordt ook gebruikt in de twaalfweekse basiscursus voor genealogie	5,50	100,--	2042
PB GS 021A DU	Wij en onze genealogie	--,--	--,--	2043
PF GS 0018 DU	Gezinslijst zonder tempelgegevens Per 25 stuks	1,10	20,--	2044
PF GS 0029 DU	Gezinslijst Met tempelgegevens; per 25 stuks	1,10	20,--	2045
PF GS 0040 DU	Stamboomlijst Kwartierstaat; per 25 stuks	1,10	20,--	2046
PF GS 0095 DU	Inzendingsformulier Voor individuele verordeningen; per 25 stuks	1,10	20,--	2047
PF GS 0109 DU	Huwelijksinzending Voor verzegeling van echtparen; per 25 stuks	1,10	20,--	2048
XX ZG 901R DU	Onze familiegeschiedenis Rode plastic ordner, met titelblad en verleng- bouten	8,25	150,--	2049
XX XZ G902 DU	Onze familiegeschiedenis Verlengbouten voor ordner	1,10	20,--	6001
XX XZ G904 DU	Onze familiegeschiedenis Gelinieerd papier; per 25 stuks	2,20	40,--	6012
XX XZ G905 DU	Onze familiegeschiedenis Blanco papier; per 25 stuks	2,20	40,--	6013

die een hoge prijs voor ons betaalde, eeuwige dank verschuldigd." (*Ensign*, november 1982, blz. 51.)

Toen hij geroepen werd als algemene autoriteit, maakte hij zich er aanvankelijk zorgen om of hij wel waardig en bekwaam genoeg was. „Maar toch had ik het geloof, dat ik van nut zou kunnen zijn voor de Heer en met die instelling ging ik ook aan het werk. Ik had het gevoel, dat als ik hard genoeg werkte de Heer zijn deel zou doen." (*Church News*, 15 juli 1972, blz. 7.)

En hard gewerkt heeft hij door de jaren heen. Hij stond gewoonlijk om 5 uur of half zes op, wandelde wat of deed een paar lichamelijke oefeningen en was steevast een half uur te vroeg op kantoor om de Schriften te lezen – soms had hij een lunchpakket bij zich. Vaak maakte hij dan dagen van elf uur.

Erste Spaanstalige ring

Als lid van het Quorum der Twaalf had president Romney verschillende taken, inclusief het toezicht houden op het zendingswerk in Mexico, Europa, Zuid-Afrika en Azië. Een opdracht, die in het bijzonder veel voor hem betekende, was dat hij in 1961 het voorrecht had terug te mogen keren naar Mexico om daar de eerste Spaanstalige ring in de kerk te organiseren. Ook was hij voorzitter van: het huisonderwijscomité en het gezinsavondcomité. Het was karakteristiek voor hem, dat hij de beginselen, die hij onderwees, ook in zijn eigen leven verweefde: „Ik vroeg mijn bisschop mij in te delen bij het huisonderwijs. Ik heb het regelmatig gedaan. Hoewel ik dikwijls vermoeid was als ik thuiskwam van kantoor, ging ik toch op huisonderwijs en voelde mij dan na afloop uitgeput en verkwikt. Ik kan oprecht zeggen, dat er niets in de kerk is waar ik meer vreugde in vind dan het bezoeken van mijn huisonderwijsgesinnen.

„Zuster Romney en ik houden op maandag ook gezinsavond. We lezen en bespreken de Schriften en nemen het gezinsavondhandboek door." (*Church News*, 15 juli 1972, blz. 7.)

Loyaliteit en gehoorzaamheid zijn de waarmerken van president Romneys karakter. Ouderling Harold B. Lee heeft eens opgemerkt: „Voor hem betekent loyaliteit niet het blindelings accepteren van de raad van de kerkleiders, maar de verantwoordelijkheid om een getuigenis te ontvangen, dat hun raad geïnspireerd is en zonder voorbehoud aanvaard kan worden." (*Relief Society Magazine*, december 1951, blz. 804.)

Gevoel voor humor

Bij president Romney wordt hard werken aangevuld met een spontaan gevoel voor humor. Nadat hem steun verleend was als algemene autoriteit, zei hij: „Deze roeping heeft een overweldigende emotionele reactie in mij teweeggebracht. Ik wist niet dat er zo'n enorme storm in zo'n klein theepotje kon woeden." Ernstiger gestemd voegde hij eraan toe: „Ik veronderstel, dat ik de hulp van de Heer nu meer dan ooit nodig heb."

In diezelfde toespraak verwoordde hij op grappige wijze zijn dankbaarheid voor zijn voorgelacht, de Redds en de Romneys. „Beide takken claimen mij," zei hij, „De Redds claimen dat ik een Romney ben, en de Romneys claimen dat ik een Redd ben, maar ik ben trots op hen beide." (General Conference, oktober 1951.)

Naarmate hij ouder werd, heeft hij daar veelvuldig grapjes over gemaakt. Hij vertelde een groep studenten aan de BYU: „Eens zat ik waar jullie nu zitten en met het beetje mensenkennis dat ik nu bezit zou het mij niets verwonderen als enkelen van jullie dachten: 'Ik vraag mij af hoelang die ouwe man nog door blijft bazelen?'" (Toespraak die gegeven werd aan de Brigham Young University, 11 februari 1964, blz. 2.)

Hoewel de gebreken die met de ouderdom komen zijn kracht hebben vermindert, blijft het getuigenis van president Romney krachtig. President Spencer W. Kimball betuigde zijn erkentelijkheid voor de spirituele bijdragen aan de leidende raden van de kerk: „Hij is een van de weinigen die zich volledig bewust zijn van het bestaan van God . . . Zijn broeders twijfelen er niet aan, dat de Heer nabij is wanneer hij bidt. Zijn gebeden zijn zo doorvoeld, zijn stem zo teder, zijn verzoeken zo echt en oprecht, dat we weten dat de Heer luistert.

Zijn oprechtheid is van zo'n gehalte, dat het de luisteraars raakt en we geloven allemaal, dat we allen wat dichter tot onze Vader in de hemel staan, omdat President Romney bidt . . .

„Heilig is de plaats waar deze man knielt." (*Ensign*, november 1972, blz. 22, 26–27.)

Het is meer dan zestig jaar geleden, dat een jonge zending in Australië op een stille maar gedenkwaardige avond naar de hemel keek en vervuld werd van de liefde Gods. Het leven en dienstbetoon van Marion G. Romney getuigen van zijn toewijding aan dat visioen van de eeuwigheid. □

ALS U HEN LIEFHEBT, ZULT U HEN DIENEN

Susan Hainsworth

Het leslokaal in de kelder van de omgebouwde kerk was groot en kaal, hoewel er een tafel met wat stoelen in het midden stond. De fletsgroene muren werden verlicht door TL-buizen, die over de hele lengte aan het plafond bevestigd waren. In een van de hoeken stond een radiator die luidruchtig borrelde. Het was er niet koud, maar terwijl ik huiverde van bezorgdheid en spanning had ik het idee dat ik nog buiten in de kou stond.

De situatie op zich was niet zo beangstigend: ik zou lesgeven aan een groep vluchtelingen die uit hun huizen aan het andere eind van de wereld verdreven waren en die nog niet de taal van hun nieuwe vaderland spraken.

Ik was niet bang voor ze. Het waren de vriendelijkste en gewilligste leerlingen die je je maar kunt voorstellen. Maar ze hadden zoveel nodig. Ze hadden de verschrikkingen van een oorlog meegemaakt. Ze waren uit hun gewone omgeving en levensritme gerukt en verdreven naar een wereld die volkomen vreemd voor ze was. Mijn levenservaring scheen zo nietig vergeleken bij de hunne. Ik was bang dat ik ze niet zou kunnen helpen.

Ik heb dit soort angst vaak gevoeld. Ik voelde het toen ik op de deur klopte van een norske, haatdragende vrouw die geen huisbezoek wilde, maar wiens ongelukkige leven smachtte naar de genezende macht van het evangelie. Ik voelde het bij een buurman die zo'n slechte ervaring in zijn gezinsleven had gehad, dat de vreugde van het evangelie voor hem verborgen was. Ik voelde het toen in mijn eigen gezin iemand lange tijd ernstig ziek was en hevige pijn te verduren kreeg.

De onrust en angst die vaak mijn pogingen om anderen te dienen in de weg stonden, gingen pas weg toen ik drie belangrijke beginselen onderkende:

1. Ik kan de problemen van anderen niet oplossen.
2. Iemand onvoorwaardelijk liefhebben is de krachtigste manier waarop ik dienstbaar kan zijn.

3. Ik moet op Christus bouwen, de enige bron van onvoorwaardelijke liefde, wil ik anderen tot zegen kunnen zijn.

Ik kan de problemen van anderen niet oplossen

Ons aardse leven is gebaseerd op het beginsel van de vrije wil. God staat toe dat wij in vele opzichten beproefd worden. En het staat ons vrij zelf te bepalen hoe we op die beproevingen reageren. Uiteindelijk is ieder verantwoordelijk voor zijn of haar leven.

Lehi onderwees dit beginsel aan zijn kinderen: „En wanneer de tijd vervuld is komt de Messias, opdat Hij de mensenkinderen van de val moge verlossen. En omdat zij van de val zijn verlost, zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad, om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen . . .

„Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees, en wordt hun alles gegeven, wat voor de mens heilzaam is. En zij zijn vrij te kiezen, vrijheid en eeuwig leven door de grote bemiddeling voor allen, of gevangenschap en dood naar de slavernij en macht des duivels“ (2 Ne 2:26–27).

In ons streven anderen te dienen en te onderwijzen, proberen velen van ons te veel verantwoordelijkheid voor het leven van anderen op zich te laden. We hebben het idee dat we alle problemen, die het verdriet van de mensen om ons heen veroorzaken, moeten oplossen. Dit gevoel leidt tot onrust over omstandigheden die we niet zelf in de hand hebben. We kunnen ook de neiging hebben anderen een beslissing op te dringen waar ze niet zelf voor gekozen hebben.

Ik begrijp nu dat ik de omstandigheden van mijn leerlingen vaak niet kan veranderen. Ik kan niets aan de oorlog veranderen die ze van hun huis verdreven heeft. Ik kan er niets aan veranderen dat ze nu vele jaren moeten besteden aan de wederopbouw van hun

leven en het laten genezen van hun emotionele wonden. Ik kan ze niet alles geven wat ze nodig hebben om in hun nieuwe land gelukkig en comfortabel te zijn.

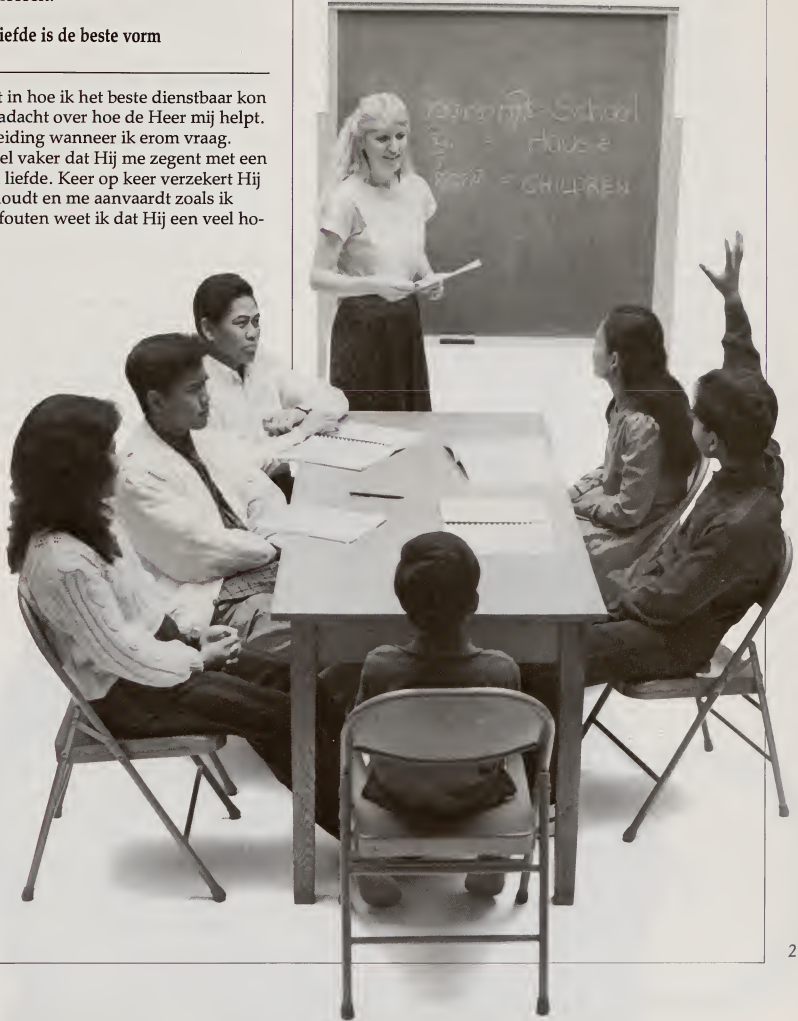
Dit lijken misschien simpele ideeën, maar voor mij waren ze moeilijk te aanvaarden. Ik wilde geloven dat ik deze mensen gelukkiger kon maken. En dat kon ik ook, zo besefte ik later – maar niet door hun problemen voor hen op te lossen.

Onvoorwaardelijke liefde is de beste vorm van dienstbetoon

Mijn eerste inzicht in hoe ik het beste dienstbaar kon zijn kwam toen ik nadacht over hoe de Heer mij helpt. Soms geeft Hij mij leiding wanneer ik erom vraag. Maar het gebeurt veel vaker dat Hij me zegent met een bewustheid van zijn liefde. Keer op keer verzekert Hij me dat Hij van me houdt en me aanvaardt zoals ik ben. Ondanks mijn fouten weet ik dat Hij een veel ho-

gere dank van mijn potentieel heeft dan ik, en dat Hij me zal helpen dat tot ontwikkeling te brengen.

Dit besef van Gods liefde voor mij is de grootste zegen in mijn leven. Maar toen ik nadacht over mijn eigen dienstbetoon, kwam ik tot de ontdekking dat het geven van dit soort liefde bijna onderaan mijn lijst stond van manieren om anderen te helpen. Ik had mij

geconcentreerd op het oplossen van andermans problemen, in plaats van hen onvoorwaardelijk lief te hebben.

Moeder Teresa is een non die de Nobelprijs voor de vrede won voor haar werk onder de zeer armen in India. Ze kent de genezende macht van liefde in het leven van mensen met ernstige problemen. Ze vindt dat het delen van Gods liefde de beste manier is om dienstbaar te zijn. Ze beschrijft hoe ze erg zieke mensen helpt, velen waarvan nog maar weinig moed hebben om verder te leven:

„In de eerste plaats willen we ze het gevoel geven dat ze gewaardeerd worden, dat ze beseffen dat er mensen zijn die echt van ze houden en echt willen dat ze menselijke en goddelijke liefde kennen, in ieder geval gedurende die laatste uren van hun leven. Zodat zij ook mogen weten dat ze kinderen van God zijn, dat ze niet vergeten zijn en dat mensen van hen houden en om ze geven.” (Malcolm Muggeridge, *Something Beautiful for God: Mother Teresa of Calcutta*, Garden City, New York: Image Books, 1977, blz. 68.)

Toen ik mijn gevluichte leerlingen ging beschouwen als mensen die ik lief kon hebben in plaats van mensen die ik kon helpen, verdween mijn onrust over hen en vond ik nieuwe energie en vreugde in mijn dienstbaarheid jegens hen. En wat belangrijker is, het werd al gauw duidelijk dat ik nu veel meer goeds teweegbracht dan voorheen. Mijn leerlingen ontwikkelden vertrouwen in mij en begonnen me te vragen dingen voor hen te doen die ze niet zelf konden doen. Deze

gelegenheden hadden zich niet voorgedaan als ze niet eerst ondervonden hadden dat ik van ze hield.

Ik begon hetzelfde mee te maken met andere mensen. De vrouw aan wie ik was toegewezen als huisbezoekster voelde zich op een gegeven moment dusdanig bij mij op haar gemak dat ze met me meeding naar de kerk.

Mijn buurman die zo'n slecht gezinsleven achter de rug had, begon zich zo prettig te voelen bij mij en mijn vrienden, dat hij de negatieve invloeden van zijn familie begon te weerstaan.

Wij moeten op Christus vertrouwen

Mijn pogingen om anderen lief te hebben zoals de Heiland liefhad zijn niet altijd succesvol geweest. Ik sta niet stevig genoeg in mijn schoenen om de druk en frustraties te trotseren van mijn fouten en die van anderen. We kunnen anderen niet tot zegen zijn als we alleen maar op onze eigen kracht bouwen, of zelfs als we God vragen om ons te helpen onze eigen kracht te gebruiken. We moeten ons dusdanig openstellen dat de liefde van Christus ons ziel vervult. Dan worden we instrumenten van een macht die sterker en hoger is dan alles wat we ooit op ons zelf zouden kunnen worden.

„Blijft in Mij,” onderwees de Heiland, „gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft.

„Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen“ (Joh. 15:4-5).

Wanneer ik deze passage lees, moet ik denken aan een tak die van een wijnstok is afgebroken. De tak verdort snel en gaat dood. Het kan geen vrucht meer dragen, want zonder de wijnstok kan het niet in leven blijven.

Zo ook met ons, als wij ons leven niet uit Christus putten, sterven wij geestelijk, net zo zeker als die tak stierf, hoewel er op het eerste gezicht niet meteen iets gebeurt. Wij zijn niet in staat de vruchten van dienstbetoon voort te brengen, „want zonder Mij kunt gij niets doen“. Maar als wij in Christus blijven en onze ziel openstellen voor zijn levendmakende liefde en kracht, hebben wij een grote belofte. Christus ging verder:

„Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden.

„Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn.

„Gelijk de Vader Mij heeft liefgehad, heb ook Ik u liefgehad; blijft in mijn liefde.

„Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven“ (Joh. 15:7-10).

Ik heb ondervonden dat als ik elke ochtend nederig en getrouw voor God kom en Hem vraag mijn ziel met zijn liefde te vervullen, ik overvloedig gezegend word. Ik geef meer om anderen, ben dienstbaar zonder me al te druk te maken om mijn onvolmaaktheid, en ben ze

tot zegen op manieren die zonder zijn hulp onmogelijk zouden zijn. In zeker opzicht heb ik geleerd in zijn liefde te blijven.

Het besef dat onvoorwaardelijke liefde de beste manier is om anderen te helpen, heeft mijn inspanningen om anderen te dienen nieuwe, vreugdevolle impulsen en energie gegeven.

Naarmate ik meer op de Heiland bouw en om die liefde bid waarmee ik anderen tot zegen kan zijn, veel ik me meer betrokken bij zijn groot verlossingswerk. En ik verheug me in de goedheid die ik nu duidelijker zie in al zijn kinderen. □

EEN STRAAT MET TWEERICHTINGSVERKEER

Ouderling Wm. Grant Bangerter
van het Presidium van het Eerste Quorum der Zeventig

Het is een duidelijke zaak dat niet iedereen op aarde sympathiek tegenover De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen staat. In bepaalde kringen worden deze kerk en haar leden nog steeds beschouwd als de minst wenselijke van alle godsdiensten. Voor sommige mensen vertegenwoordigen wij de machten van het kwaad, en er zijn er die vinden dat het een dienstbewijs aan God zou zijn als onze kerk uit de weg werd geruimd. Om met de Schriften te spreken: „Men zal u uit de synagoge bannen; ja, de ure komt, dat een ieder, die u doodt, zal menen Gode een heilige dienst te bewijzen” (Joh. 16:2). Er zijn natuurlijk ook mensen met een gezond inzicht, die wèl inzien dat ware heiligen der laatste dagen goede, waardevolle mensen zijn met eigenschappen die het navolgen waard zijn, en die een machtige invloed ten goede in de wereld vertegenwoordigen. Het is echter een feit dat onze leden zelfs in deze tijd vaak het mikpunt zijn van hevige kritiek, hoon en openlijke vervolging. Dat was maar al te waar in de tijd van Joseph Smith. Het was waar toen ik jong was. En het geldt nu evenzeer, en wij kunnen erop rekenen dat directe tegenstand zal blijven bestaan.

Hoe moeten we vijandschap dan het hoofd bieden? Hoe kunnen wij effectief reageren op tegenstand, hoon en zelfs haat? Hoe kunnen we uitleggen wie en wat we zijn? Welke antwoorden hebben wij?

Ik wil u laten weten dat er wel degelijk goede en gepaste antwoorden bestaan, die op effectieve en krachtige wijze een beter begrip van de kerk bevorderen en, uiteindelijk, anderen bekeren tot de waarheid die wij vertegenwoordigen. Het gaat ons er niet slechts om door anderen sympathiek te worden gevonden – ons grote doel is hen te helpen Gods geopenbaarde plan te begrijpen en het vervolgens aan te nemen en ernaar te leven.

Het respecteren van leden van andere kerken

Ik werd ertoe gebracht het een en ander te overwegen toen ik president Gordon B. Hinckley enkele jaren geleden een gezelschap geestelijken hoorde begroeten tijdens het open-huis in de Jordan River-tempel. Nadat hij hen als onze gasten had verwelkomd en onze waardering had verwoord voor hun inspanningen om mensen tot gerechtigheid te bewegen, nodigde hij hen uit met hun vragen te komen. Twee of drie uit de groep, die hun manieren als gast in een warme, vriendelijke ambiance vergaten, stelden een aantal scherpe, vijandige vragen. Waar het hun vooral om ging, was de eis aan president Hinckley de uitspraak te rechtvaardigen die voorkomt in Joseph Smiths getuigenis van zijn aanschouwen van de Vader en de Zoon, dat „die belijders allen verdorven waren” (JS-G 19). President Hinckley antwoordde dat dat niet hetgeen was wat de Heer had gezegd.

Bij het overdenken van diezelfde vraag, vroeg ik mezelf af: Geloven wij werkelijk dat alle geestelijken van andere kerken verdorven zijn? Nee, natuurlijk niet. Het was zeker niet de boodschap die Joseph Smiths over wilde brengen. Wanneer wij de passage zorgvuldig lezen, zien we dat de Heer Jezus Christus alleen doelde op die bijzondere groep geestelijken in de omgeving waar Joseph Smith woonde, die erom twistten welke de ware kerk was. De Heiland (niet Joseph Smith) zei: „Zij genaken Mij met hun lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; zij onderwijzen leringen die geboden van mensen zijn, hebbende een gedaante van godzaligheid, maar zij verloochenen de kracht er van” (JS-G 19). Het is overduidelijk dat er in andere kerken vele eerzame en toegewijde mannen en vrouwen zijn die naar hun eeuwige redding toe werken en die hun gemeente rechtvaardig en gewetensvol dienen. Klaarblijkelijk had Joseph Smith vele warme

en vriendelijke contacten met geestelijken van andere kerken. Een behoorlijk aantal van hen werd lid van de kerk: Sidney Rigdon, John Taylor, Parley P. Pratt en anderen in Amerika en ook in Engeland. Anderen werden weliswaar geen lid van de kerk, maar waren een voorbeeld van de christelijke houding van verdraagzaamheid. Ook nu zijn er velen met een dergelijke houding.

Het is echter een feit dat Joseph Smith mishandeld werd door leden en geestelijken van verschillende vooraanstaande kerken. Deze mensen rolden hem door teer en veren, vochten tegen hem en zijn volk, zetten hem gevangen, en brachten tenslotte zijn moord en martelaarschap teweeg. Er zijn in deze tijd gelijkgestemden die een zelfde koers van hoon en vervolging volgen. Hun vijandschap mag echter niet voeren tot een scheeftekken van ons inzicht en gedrag.

Zijn de geestelijken van andere kerken door God geïnspireerde mensen? Ja natuurlijk zijn ze dat, wanneer ze rechtvaardig en oprecht zijn. Doen ze goed? Jazeker. Wilford Woodruff had het volgende incident in zijn dagboek opgetekend vooraleer hij ooit van de kerk had gehoord:

„In die tijd dachten de mensen in Connecticut dat het ronduit goddeloos was enig geloof aan te hangen of van enige kerk lid te zijn behalve de presbyteriaanse. Zij geloofden niet in de noodzaak van profeten, apostelen of openbaringen, zoals die er waren in de tijd van Jezus, en zoals wij nu in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben.

„Er was echter een oude man in Connecticut, Robert Mason geheten, die er een andere mening op na hield dan de rest van de mensen. Hij geloofde dat het noodzakelijk was profeten, apostelen, dromen, visioenen en openbaringen in de kerk van Christus te hebben, net zoals de mensen die vroeger leefden; en hij geloofde ook dat de Heer in de laatste dagen een volk en alle kerk zou verwekken met profeten, apostelen en alle gaven, machten en zegeningen die zij ooit in voorgaande tijdperken had bezeten.

„De mensen noemden deze man de oude profeet Mason. . .

„Deze profeet bad veel en hij ontving dromen en visioenen, en de Heer toonde hem vele dingen, door middel van visioenen, die in de laatste dagen zouden geschieden.” (*Leaves from My Journal*, Salt Lake City: Juvenile Instructor Office, 1882, blz. 1-2.)

Columbus werd door de macht Gods beïnvloed tot het verrichten van een ontdekkingswerk, een taak waartoe hij, zoals Nephi ons vertelt, geordend en voorbereid was in het voorbestaan: „Ik zag dat de Geest Gods op de man nederdaalde en op hem inwerkte, en hij ging over de vele wateren naar de nakomelingen mijner broeders, die in het beloofde land waren” (I Ne. 13:12).

EACH ACCORDING TO THE DICTATES
OF HIS OWN CONSCIENCES

NORMAN ROCKWELL

WIJ EISEN HET GOED RECHT DE ALMACHTIGE GOD TE VEREREN VOLGENS DE STEM VAN ONS EIGEN GEWETEN, EN KENNEN ALLE MENSEN HETZELFDE GOED RECHT TOE, HOE, WAAR OF WAT ZIJ OOK MOGEN VEREREN (ELFDE ARTIKEL DES GELOOFS).

Kunnen geestelijken van andere kerken Gods zegeningen afsmeken op hun mensen? Stellig kunnen en doen zij dat ook. Wij hebben bewondering voor de inspanningen en het dienstbetoon van grote mannen zoals John en Charles Wesley, de stichters van het methodisme, Martin Luther, Johannes Huss, John Wycliffe, Huldrych Zwingli, Johannes Calvijn en vele anderen die ertoe werden bewogen door de Geest Gods licht en waarheid te brengen in een wereld die in geestelijke duisternis verkeerde.

Uit 1 Nephi hoofdstuk 13 weten wij dat Columbus door de macht Gods werd beïnvloed tot het verrichten van een ontdekkingswerk, een taak waartoe hij geordend en voorbereid was in het voorbestaan.

De Heer deed deze dingen lang voor de tijd van Joseph Smith.

Zegende de Geest van God mensen die geen lid zijn van de kerk? Ja natuurlijk doet Hij dat, wanneer zij Hem in geloof en gerechtigheid zoeken. „Want”, zoals onze leer luidt, „het woord des Heren is waarheid, en alles wat waarheid is, is licht, en alles wat licht is, is Geest, namelijk de Geest van Jezus Christus.

„En de Geest geeft licht aan *een ieder*, die in de wereld komt; en de Geest verlicht een ieder geduren de zijn aardse bestaan, die naar de stem des Geestes luistert.” (LV 84:45–46; cursivering toegevoegd.)

Verhoort de Heer gebeden van mensen die geen lid van de kerk zijn? Miljoenen hebben ervan getuigd dat Hij dat doet.

Het is leerzaam voor ons te bedenken dat de geschiedenis van de godsdienst een verhaal van strijd en verdeeldheid is. Godsdienstige verschillen hebben voor evenveel kwaad gezorgd als politieke verschillen. Het waren voorstanders van godsdienst die, zoals zij verkondigden, in de naam van God handelden, de Heiland en vele van zijn profeten en apostelen om-

brachten, christenen folterden en hen de marteldood lieten sterven, naties overwonnen en vernietigden, en de bloedige oorlogen van de Reformatie voerden.

Er wordt gezegd dat ten tijde van de vrede van Westfalen, die een eind maakten aan de Dertigjarige Oorlog tussen katholieke en protestante politieke partijen in Duitsland en Oostenrijk, Duitsland een woestijn was en dat slechts de helft van zijn bevolking de oorlog overleefd had.

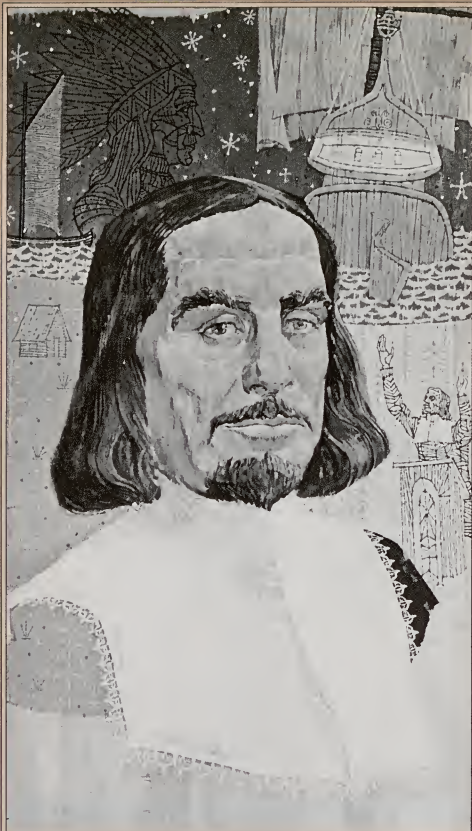
Uit naam van de godsdienst, en zich beroepend op de naam van God, lanceerden priesters en geestelijken de katholieke inquisitie tegen kettens, waarmee bedoeld werd zij die de heerschappij van de kerk in Rome niet aanvaardden.

De geschiedenis van de godsdienst, die een verhaal had moeten zijn van de verbreiding van het goede nieuws, de blijde boodschap van grote vreugde en van vrede, is maar al te vaak een gruwelverhaal van haat, foltering, vervolging, oorlog en holocaust. Uit de bladzijden van het Oude Testament en van het Boek van Mormon, leren we dat het mensdom niet veel veranderd is in de manier waarop het zijn goddeloze daden rechtvaardigt in de naam van de godsdienst.

Uit zijn tweede inaugurele rede hebben wij de volgende wijze opmerkingen van Abraham Lincoln met betrekking tot de houding van de mensen tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog:

„Beiden (de mensen van de noordelijke en de zuidelijke staten) lezen dezelfde Bijbel en roepen dezelfde God aan; en beiden smeken zij zijn hulp af tegen de ander. . . Het was onmogelijk dat de gebeden van beide partijen verhoord werden – die van geen van beide zijn ten volle verhoord.

„De Almachtige heeft zijn eigen bedoelingen.” (Carl Sandburg, *Abraham Lincoln: The War Years – IV*, New York: Harcourt, Brace and Company, 1939, blz. 92.)

Roger Williams (1603–1683), een in Engeland geboren pionier die religieuze vrijheid zocht en de Amerikaanse kolonie Rhode Island stichtte, weigerde het aan te nemen dat er in zijn tijd een „ware“ kerk op aarde was. Hij verwierp de bestaande aanspraken van priesterschapsautoriteit en keek uit naar de dag dat die autoriteit zou worden hersteld.

De gedragscode in onze samenleving wordt getypeerd in de beschrijving van Generaal Thomas J. Jackson, die een zeer gelovig man was. Er wordt gezegd dat „Jacksons eerbied voor de sabbat zo ver ging, dat hij niet bereid was een brief aan zijn vrouw te posten die op een zondag vervoerd zou worden. Evenmin was hij bereid een brief die hij op een zondag van haar had ontvangen open te maken.

Maar, met de zegen van een immer vriendelijke Voorzienigheid, zoals hij het stelde, was hij volkomen bereid op een sabbatdag te vechten, te doden en de vijand zijn ondergang tegemoet te sturen, wanneer de vijand op die dag aan een afstraffing toe was.“ Aldus rechtvaardigen wij hetgeen wij doen in de naam van de godsdienst.

„Een straat met tweerichtingsverkeer“

Hoe stellen we ons dus op tegenover mensen die een en al verbittering en vijandschap zijn, die de mormonen maar enge mensen vinden, die ons een sekte noemen, die beweren dat wij geen christenen zijn, die wijzen op tragische gebeurtenissen in ons verleden, of tegenover afvalligen die in deze tijd afschuwelijke dingen hebben gedaan?

Ik heb iets interessants meegemaakt toen ik met mijn gezin naar huis terugkeerde na onze zending in Brazilië. Wij hadden negen kinderen en het schip waarmee wij reisden had een capaciteit van veertig pasagiers, dus wij vielen erg op. Het bleek dat er drie geestelijken aan boord waren en binnen enkele dagen was ik door alle drie benaderd met het verzoek eens met mij te mogen praten over wat de mormonen geloven. Geen van hen leek belangstelling te hebben voor wat de andere twee geloofden, maar zij wilden wel alle drie weten wat wij geloofden.

Met enige aarzeling – want ik had weinig ervaring met geestelijken van andere kerken – maakte ik een afspraak voor een gesprek met ons vieren. Het werd een alleszins hartelijke uitwisseling en bestond in hoofzaak uit vragen die mij werden gesteld en mijn antwoorden daarop. Ik had gedacht dat zij met sterke argumenten tevoorschijn zouden komen, gestaafd door teksten, waardoor het moeilijk zou zijn mijn eigen standpunt te bewaren. Maar nee, zij stelden mij alleen op zeer vriendelijke, sympathieke wijze hun vragen, en het bleek dat ik op iedere vraag een antwoord had.

Ik had nooit eerder beseft dat ik zo goed op de hoogte was.

Terwijl wij zo zaten te praten, duurde het niet lang voor zij zich tot elkaar begonnen te wenden met opmerkingen zoals: „Wat interessant toch. Er is geen vraag waar hij geen antwoord op weet.” Zij bleven zich in deze trant uiten, en wij rondden ons gesprek af op een uitermate vriendschappelijke basis.

Twee of drie dagen later, echter, werd ik door een van deze mannen aangesproken, die zei: „Ik heb steeds nagedacht over hetgeen u ons een paar dagen geleden heeft verteld, en ik vraag me toch af of het wel goed is alles te weten. Eigenlijk denk ik dat u teveel weet. Ik geloof niet dat de Heer wil dat wij alles weten.” Ik kon merken dat hij geërgerd was. Een dag of wat later sprak hij me weer aan en zei: „Ik heb alles wat u me gezegd heeft nogeens overwogen en ben tot de slotsom gekomen dat wat u leert een zeer gevaarlijke dwaalleer is.”

Ik was niet voorbereid – zoals ik had moeten zijn – op die soort opmerking, en met gekwetste gevoelens vroeg ik hem waarom andere kerken niet bereid schenen te zijn de heiligen der laatste dagen voor even vol aan te zien als zichzelf. Hij keek me aan en antwoordde vinnig: „Omdat ik u erop wil wijzen dat het een straat met tweerichtingsverkeer is.” Toen begreep ik waar de schoen wrong: wij zien hen niet voor vol aan. Wij erkennen hen niet als de ware kerk van Jezus Christus, met het gevolg dat wij hen ergeren met een aantal dingen die wij leren. Ik geloof niet dat het anders behoort te zijn, maar zijn gevoelens waren begrijpelijk. Daar ik er niet op voorbereid was, was ik niet in staat zijn gevoelens te verzachten.

Wat kunnen we doen?

Wat kunnen we doen om vriendschap en begrip te ontwikkelen, ja, zelfs waardering en uiteindelijke aanvaarding van de beginselen die wij leren?

Ten eerste moeten wij ons niet gedragen zoals zij. Wanneer zij kritisch en vijandig tegenover ons staan, moeten wij niet op dezelfde manier reageren. Door de jarenlange omgang met zendingen, heb ik geleerd dat zij een eigen taaltje ontwikkelen. Sommige uitdrukkingen zijn erger dan andere, maar allemaal zijn ze min of meer beledigend. Ik ben zendingspresident geweest in Brazilië, waar onze zendingen de ge-

woonte hadden de pastoors van de kerk daar „padres” – ofwel afgekort „PD’s” – te noemen. Het was een gewoonte die ik beledigend ging vinden. Ik weet zeker dat de leden van die kerk het ook beledigend hadden gevonden. Die mensen hadden buitengewoon oprechte en diepe overtuigingen en tradities. Het was niet christelijk zulke kleinerende woorden te gebruiken.

Ik herinner me zo’n zesenvertig jaar geleden, toen ik begon in mijn eerste standplaats in het zuiden van Brazilië. We zaten in de tram die vanuit het centrum van de stad reed, en onze collega’s brachten ons naar ons nieuwe adres. In die tijd droegen alle mannen in Brazilië een hoed. Onze instructies luidden dan ook: „Als je de mannen twee keer hun hoed hebt zien afnemen, moet je er bij de volgende halte uit.” Dat hield in dat de tram langs twee kerken was gereden. Uit eerbied namen de mannen dan hun hoed even af. Wat een les leerden ze ons daarmee! Het behoort een les voor ons allemaal te zijn om anderen te waarderen en te begrijpen.

Waar zijn onze manieren wanneer we denken aan anderen die geen goede manieren gebruiken? De opdracht voor heiligen der laatste dagen blijft duidelijk uit de volgende tekst:

„Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe. . .

„Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten.

„Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, opdat zij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is.” (Matt. 5:39, 43–45.)

Een tweede punt om voor ogen te houden bij het reageren op anderen, is je geduld niet te verliezen. Onbeheerste boosheid vervormt de redelijkheid en doet wijsheid teniet. Wij zijn allen gevoelig voor opkomende boosheid, maar wij kunnen onszelf beheersen voordat het tot handelen komt. Het is me vaak opgevallen hoe laag het kookpunt is van een jonge zending die iets ziet dat hem niet complimenteers voorkomt voor zichzelf of zijn geloof. Maar wij vergeten weleens dat ook wij anderen kwetsen. Onze leer, bijvoorbeeld, is kwetsend voor sommige mensen. In een zekere plaats in Brazilië ontdekten de zendingen dat een dominee was begonnen brochures met een negatieve inhoud over onze kerk te verspreiden. Er ston-

Martin Luther (1483–1546), een Duitse priester, begon de protestante reformatie door in zijn tijd de dominerende religieuze bewegingen uit te dagen. Hij baseerde zijn theologie op de Schriften, een theologie die uiteindelijk de weg bereidde voor de herstelling van het evangelie.

den dingen in die in de Verenigde Staten niet zouden zijn aangenomen, omdat wij hier over het algemeen te bekend zijn dan dat de mensen zulke rare verhalen gaan geloven. Maar de mensen in Brazilië begonnen verkeerde denkbeelden over de kerk te krijgen en de zendingelingen wilden er iets aan doen.

Ik stelde hun voor met een van die brochures op zak eens te gaan praten met de bewuste dominee, als hij te vinden was. Na enige navraag kwamen ze hem inderdaad op het spoor en vroegen: „Bent u verantwoordelijk voor de inhoud hiervan?” Hij reageerde enigszins ontwijkend en gegeneerd.

Ze zeiden: „Wij willen u alleen laten weten dat wij vertegenwoordigers zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en dat wat hierin staat niet juist is. Dit is niet wat wij geloven. Wij stellen het niet op prijs dat dit soort onwaarheden over ons verspreid worden, en u dient te weten dat wanneer wij mensen tegenkomen die dit gelezen hebben, wij hen gemakkelijk op de hoogte kunnen brengen van hoe het werkelijk is. Daardoor krijgen zij natuurlijk geen al te hoge dunk van u. Als u vindt dat u dit soort dingen moet schrijven, ga dan uw gang. Zoveel nadeel ondervinden wij er ook niet van. Op vele manieren helpt het ons zelfs. Maar wij geven er toch de voorkeur aan dat u het niet doet.” Daarmee was het probleem opgelost.

Bij een andere gelegenheid waren twee van onze tamelijk jonge en onervaren zendingelingen aangewezen om in een bepaalde plaats voor het eerst zendingswerk te gaan doen. De stad was zo goed als totaal katholiek en, naar men zei, onder de duim van de katholieke bisschop die daar woonde. Tijdens hun gesprek met de mensen werd de zendingelingen herhaaldelijk gevraagd: „Weet de bisschop dat u hier bent?”

„Dat weten we niet,” luidde hun antwoord dan.

„O. Wel, het zal interessant zijn te merken wat er gebeurt wanneer het hem ter ore komt.”

Op zekere dag was het zover. Er kwam een katholieke priester langs hun kosthuis om een brief af te geven. De inhoud was in grote trekken als volgt: „Wij willen graag weten door welk gezag u hierheen bent gekomen en uw leer onderwijst zonder voorafgaande toestemming van de bisschop in dit gebied. Wij verzoeken u derhalve te willen verschijnen op een bijzondere vergadering die daar en daar in de katholieke kerk gehouden zal worden.”

De zendingen belden met het zendingskantoor.
„President, wat moeten we doen? Kunt u ons komen helpen?”
„Nee,” antwoordde ik, „ik kan niet komen. Maar ze geven jullie de kans om uit te leggen wat wij geloven. En dat is toch precies waarvoor jullie daarheen zijn gegaan, niet?”

„Uh, jawel, maar hoe moeten we dit aanpakken?”
Ik zei: „Ik stuur mijn assistent naar jullie toe. Neem de uitnodiging aan, maar wel op twee voorwaarden. Zeg maar: ‚Het zal ons een genoegen zijn te komen, mits wij hoffelijk ontvangen worden en u ons in de gelegenheid stelt te vertellen wat wij geloven.’”

Op de vergadering stond de priester die de leiding had zonder enige plichtplegingen op en zei: „Deze twee jongemannen zijn bezig hun godsdienst in onze stad te onderwijzen. Wij hebben u te zamen geroepen om te luisteren naar een uiteenzetting van hun leer.” Het gehoor bestond uit de vooraanstaande burgers van de stad, zo’n twee- à driehonderd mensen.

De zendingen stonden op en spraken over de afval, de herstelling en het Boek van Mormon. Zij besloten met de woorden: „Als u bereid bent dit Boek van Mormon te lezen en erover te bidden, zal de Heer u er een getuigenis van geven.” Gelijk sprong er een priester achterin de zaal overeind, die zei: „Nee, nee. Niemand van u mag dat boek lezen.” Iedereen begon te lachen. De enige moeilijkheid deed zich voor na de vergadering, toen een zevendedagadventist het aan de stok kreeg met een van de priesters. Onze zendingen, daarentegen, legden een aantal zeer plezierige contacten. Vanaf dat moment konden zij probleemloos het evangelie in die plaats verkondigen.

In de derde plaats moeten we nooit twisten. Twist voert nooit tot begrip. Ik heb onlangs geluisterd naar president Harold Wright, die ontheven werd als president van de Arizona-tempel. Door de jaren heen heeft hij de kerk gediend als ringpresident en regionaal vertegenwoordiger en hij heeft veel gesproken met mensen die geen lid van de kerk zijn. Hij vertelde hoe hij jarenlang, bij het bezoeken van de algemene conferentie, attent was op de mensen buiten Temple Square, die pamfletten tegen de kerk uitdeelden. President Wright was zich in het bijzonder bewust van één bepaalde man, die er iedere keer scheen te zijn. Op zekere dag sprak hij de man aan en ontdekte dat hij een dominee uit Los Angeles was. President Wright maak-

John Wesley (1703–1791), een Engelse geestelijke en de oprichter van het Methodisme, geloofde dat in zijn tijd de gaven van de Heilige Geest niet op aarde waren, omdat de christenen heidenen waren geworden en de zuiverheid van de Heilands leringen hadden verlaten. De theologie die hij ontwikkelde verspreidde zich over de Amerikaanse kolonies en baande de weg voor een groter werk.

te iedere keer dat hij naar de algemene conferentie kwam een praatje met hem en zij raakten bevriend. Op een keer zei hij tegen deze man: „Hebt u weleens een conferentiebijeenkomst bijgewoond?”

De man antwoordde: „Nee, nog nooit.”

„Zou u naar binnen willen gaan?” vroeg president Wright.

„Ja,” antwoordde de man, „dat zou ik heel graag willen.”

En zo kwam het dat hij de dominee meenam naar de bijeenkomst. President Wright vertelde dat zijn vriend zich bewust was van een invloed die hij nog nooit eerder in zijn leven had gevoeld en dat hij zich daar herhaaldelijk over verbaasde.

Voor zover ik weet, is de dominee geen lid van de kerk geworden, maar wat een prachtige manier van reageren op iemand die er andere denkbeelden op na houdt!

In de vierde plaats moeten we ons bewust zijn van onze kansen om te onderwijzen en te getuigen. Mensen die zich negatief over de kerk uitlaten, hebben ons in ieder geval laten weten dat zij hun gedachten erover laten gaan. In Brazilië leerden we onze zendelingen hoe ze een afwijzing konden veranderen in een mogelijkheid. Het kwam herhaaldelijk voor dat zij, na twee of drie plezierige gesprekken met een gezin, de keer daarop de vader aan de deur kregen met de boodschap: „We hebben besloten niet meer over godsdienst te praten met u.”

Wij leerden onze zendelingen te verwoorden wat er in hen omging wanneer zij met zo'n teleurstellend bericht ontvangen werden. Dan zeiden zij, bijvoorbeeld: „Het spijt ons bijzonder dat u besloten hebt niet meer met ons te studeren. Wij hebben genoten van onze gesprekken en u hebt ons altijd heel prettig ontvangen.” Dat ontlokte natuurlijk de een of andere vriendelijke opmerking aan de vader.

Dan zeiden de zendelingen: „Mogen we toch even afscheid nemen van uw gezin? Wij zullen ons niet aan u opdringen.”

Eenmaal binnen deden de zendelingen niets om een verder gesprek te forceren, maar zeiden bijvoorbeeld: „Wij hebben uw vriendelijkheid bijzonder op prijs gesteld. Voor wij echter afscheid van u nemen, moeten wij u, wegens onze roeping, vertellen wat het evangelie voor ons betekent.” En dan legden zij uit waarom zij in het herstelde evangelie geloofden.

„Weet u nog hoe Joseph Smith naast zijn bed neerknelde en de Heer smeekte hem te vertellen of Hij van hem hield en dat er een engel verscheen? De engel zei: ‚Joseph, ik ben uit Gods tegenwoordigheid tu u gekomen en Hij heeft een zending die door u moet worden vervuld, waardoor uw naam zowel ten goede als ten kwade onder alle mensen bekend zal worden.’ Wat was Josephs antwoord aan de engel?”
(Zie JS-G 33)

Dan antwoordden zij: „Hij zal wel gezegd hebben te zullen doen wat God van hem wilde.”

„Ja, dat deed hij. Hij zei niet: ‚Wacht eens even, meneer Engel. Een zending was niet wat ik op 't oog had. Ik wilde alleen maar weten of de Heer van mij hield.’ Dat kun je niet maken tegenover een engel, wel? Zo moeten wij u ook vertellen dat wanneer u op zekere dag voor God zult staan, Hij u zal vragen waarom u geen gehoor aan zijn boodschap gaf. Wij weten niet wat uw antwoord zal zijn, maar wij vinden dat u, alvorens het evangelie te weigeren, op uw knieën behoort te gaan om de Heer te vragen wat Hij van u wil. Bent u bereid dat te doen?”

Ten gevolge van hun gebed zijn vele mensen die besloten hadden niet verder te luisteren, toch lid van de kerk geworden.

In de vijfde plaats, laten we voorbereid zijn. Ik moet vaak denken aan broeder Herschel Pedersen, die vele jaren geleden een basketballster was aan de Brigham Young University.

Hij vertelde dat er op zekere dag, toen hij tijdens de lunchpauze op zijn werk zijn boterhammen at en tegelijkertijd de Schriften zat te bestuderen, een krachtpatser in de deuropening verscheen en zei: „O, ben je die rommel aan 't lezen?”

„Jazeker,” zei broeder Pedersen. „Maar wat weet jij eigenlijk van deze boeken?”

„Ik? Ik weet er alles van,” antwoordde de man.

„O ja?” vroeg broeder Pedersen. „Vertel me dan eens, wat voor kleur mantel zal de Heiland bij zijn wederkomst dragen?”

„Da's makkelijk,” zei de man. „Wit, natuurlijk.”

„Zo staat 't hier niet.”

„O? Welke kleur dan?”

„Waarom zoek je dat niet zelf op?”

Broeder Pedersen wilde hem niet het antwoord geven. Enkele weken later verscheen de man opnieuw voor een praatje. Na enige tijd zei hij: „Zeg eens,

denk je dat er hoop is voor een knaap zoals ik?"

U zou vragen kunnen stellen die u van tevoren verzonnen hebt. Wat zou, bijvoorbeeld, iemand die geen lid is van de kerk van de volgende tekst maken?

„En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen" (Jes. 2:2).

Nu weten wij, die lid van de kerk zijn, wat hiermee bedoeld wordt. Deze woorden duiden op de Salt Lake-tempel.

Maar wat zouden ze voor u betekenen als u geen lid van de kerk was. U zou het niet weten. Dat is een vraag die u zou kunnen stellen. U zou ook kunnen vragen wat de Heiland bedoelde in het tiende hoofdstuk van het evangelie van Johannes:

„Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder" (vers 16).

Als u geen lid van deze kerk was, zou deze uitspraak een raadsel zijn. U zou dus kunnen vragen wie die andere schapen waren die de stem van de Heiland hebben gehoord. Denk eraan: u hebt de antwoorden.

In de zesde plaats moeten wij ons getuigenis met anderen delen. Wij hebben niet alle antwoorden, maar wij hoeven ook niet alles te weten om een getuigenis te hebben. Als u het antwoord op een vraag niet weet, geef dan uw getuigenis. Misschien zal degen die de vraag heeft gesteld uw getuigenis niet geloven, maar het zal hem wel duidelijk zijn dat u oprecht bent in uw geloof.

In de zevende plaats moeten we onze godsdienst naleven. Ieder van ons moet dat zo consequent gaan doen, dat anderen zullen zien wat wij geloven. In de tijd – nu vele jaren geleden – dat ik in het leger diende, kan ik geen enkele echte kameraad hebben gehad die geen mormoon was, of hij wist dat ik lid van de kerk was en op zending was geweest. Zij behandelden mij met het grootste respect en hadden bewondering voor mijn normen. Ik geloof niet dat ik mijn kameraden, in al die jaren dat ik samen met hen heb gediend, ooit aanleiding heb gegeven minder goed over de kerk te denken.

Een van die jongens is lid van de kerk geworden. Ik heb hem geen woord over het evangelie verteld. Hij

werd door iemand anders gevonden en onderwezen, maar ik vermoed dat hij zich een jongeman herinnerde die Bangerter heette, en de manier waarop hij leefde. Dat hoop ik tenminste.

Wij verontschuldigen ons niet

Welnu, sta mij toe onze positie heel duidelijk te maken. Hoewel wij anderen met alle vriendelijkheid, verdraagzaamheid en respect behoren te bejegenen, moeten wij pal staan voor hetgeen ons is geopenbaard. Wij verontschuldigen ons niet voor het feit dat wij niet dezelfde leerstellingen en beginselen hebben als andere kerken.

Wij kunnen daarover op een hartelijke en vriendelijke manier praten, maar wij verontschuldigen ons niet. Niet wij hebben de aanzet tot deze herstelling gegeven. God heeft dat gedaan. Ook al waarderen anderen de kerk of haar leerstellingen niet, desondanks weten wij dat ze waar zijn.

Er zijn mensen die niet willen dat het evangelie hersteld is. Er zijn mensen die aanstoot nemen aan het idee van levende profeten en apostelen. Er zijn mensen die het idee dat God letterlijk weer uit de hemel zou spreken, haten. Ik weet niet waarom zij zo reageren, maar vermoed dat de tradities van hun vaders deze houdingen dermate in de hand hebben gewerkt, dat het idee van een herstelling aanstootgevend voor hen is.

Desalniettemin weten wij dat God tot ons gesproken heeft – dat Hij de volheid van zijn eeuwig evangelie tevoorschijn heeft gebracht om het mensdom erop voor te bereiden in zijn tegenwoordigheid terug te keren en in zijn celestiale koninkrijk te worden verhoogd.

Ons getuigenis luidt dat God leeft, dat Jezus werkelijk de Redder en Verlosser is, dat Joseph Smith geroepen werd als instrument in Gods hand om de herstelling in de laatste dagen teweeg te brengen. Heiligen der laatste dagen begrijpen deze waarheden, en dat is hetgeen waaraan wij trouw moeten zijn. □

Deze toespraak is gehouden aan de Brigham Young University op 4 augustus 1985.

RECEPT

VOOR TOESPRAKEN IN DE AVONDMAALSVERGADERING

Chris Crowe

Het was een klamme zondagmiddag, in de kapel was het verschrikkelijk benauwd. Mijn vrouw probeerde uit alle macht de kinderen rustig te houden en ik had de strijd aangeboden tegen de slaap. We waren allebei aan het verliezen.

De spreker was bepaald geen steun in mijn strijd tegen deze avondmaalsvergadering-moeheid. Het was een jeugdige spreker, en hij deed wat de meeste jonge sprekers in onze wijk deden – uit een boek voorlezen.

Terwijl zijn toespraak zich voortsleepte, gooiden mijn vrouw en ik de handdoek in de ring: zij nam de kinderen mee naar de hal, en ik sloot de ogen, het hoofd in de handen, de ellebogen op de knieën. Ik zat best lekker zo.

Misschien zat ik wel te lekker, het kan ook zijn dat iemand me een por gaf – dat is wel vaker gebeurd. Hoe dan ook, mijn hoofd viel uit mijn handen en „bam”, mijn voorhoofd landde onzacht op de bank voor mij.

Meestal heb ik niet zo'n hoofdpijn tijdens avondmaalsvergaderingen, maar een saai spreker en een benauwde kapel maken me bijna altijd duf.

Maar soms is het gemakkelijk om naar een spreker te luisteren en van ze te leren, hoe oncomfortabel je ook zit. Het is de spreker, niet mijn omgeving die me slaperig maakt. Dus, hoe word je een goede spreker? Kan iedereen, ook een jonge spreker, interessante toespraken in de kerk houden?

Ik heb er nooit zo over nagedacht, waarom sommige sprekers boeiender zijn dan andere, tot een van mijn toespraken flopte. Ik dacht dat ik een goede toespraak had voorbereid over vaderlandslievendheid, met veel aanhalingen en teksten, maar het sloeg allemaal niet zo aan. Ik was de mensen gewoon in slaap aan het wiegen. Ik voelde me zo opgelaten dat ik mezelf beloofde nooit meer een saai spreker te geven.

Ik ging goed letten op wat andere sprekers, boeiende sprekers, in hun toespraak deden. Een paar weken na mijn ramptoespraak ging ik naar een hardvuurvond waarbij ons ringpresidium zou spreken. Alle drie

gaven een inspirerende, stimulerende boodschap en toen ik zo om me heen keek, zag niemand er verveeld uit.

De tweede raadgever sprak als eerste. Hij vertelde over zijn jeugd in een klein dorpje en hoe hij zich had ingespannen om vriendschap te sluiten met een jongen die door de andere kinderen van de school buitengesloten was. Hij vertelde ons hoe twintig jaar later, dat jongetje zonder vriendjes, nu een succesvol man, naar hem toekwam en hem dankte voor zijn vriendelijkheid. Hij besloot zijn toespraak met een tekst over de waarde van zielen en gaf zijn getuigenis van het evangelie.

De eerste raadgever sprak over zijn overgrootmoeder, een vrouw die alle presidenten van de kerk sinds Brigham Young persoonlijk had gekend. Hij vertelde over zijn laatste bezoek aan haar en hoe ze hem en zijn jonge gezin had aangespoord, met krachtige maar bejaarde stem, om het geloof te behouden. Toen las hij een tekst voor over tot het einde toe volharden, en tot slot getuigde hij dat het belangrijk was voortdurend eraan te streven goed te doen.

Onze ringpresident was de slotspreker. Hij sprak over het belang van het tonen van liefde in onze families en vertelde over de laatste keer dat hij zijn vader levend had gezien. Hij stond op het punt naar het zandingsveld te vertrekken en zijn ouders namen bij de bushalte afscheid van hem. Hij schudde zijn vader de hand, omhelsde en kuste zijn moeder, en stapte toen de bus in. Maar terwijl hij de bus instapte, gaf de Geest hem in nog eens naar zijn vader te gaan en weer afscheid te nemen.

We luisterden aandachtig toen hij vertelde hoe hij de bus weer uitstapte en naar zijn vader liep om hem nog een keer te kussen en te omhelzen. Hij heeft zijn vader nooit meer gezien.

Tot slot getuigde hij dat het belangrijk is dat we elkaar onze liefde tonen in onze families. We waren ontroerd en geïnspireerd door zijn boodschap.

Na de haardvuuravond overdacht ik wat de drie sprekers hadden gedaan om een interessante, opbouwende toespraak te houden. Ze gebruikten allen de Schriften om een evangeliebeginsel te onderwijzen, ze vertelden een toepasselijk, opbouwend verhaal of persoonlijke ervaring, en gaven hun getuigenis.

Tijdens de volgende algemene conferentie merkte ik dat veel algemene autoriteiten de formule tekst-verhaal-getuigenis in hun toespraken gebruikten. Zouden anderen deze formule ook met succes kunnen gebruiken?

Ik besloot de combinatie tekst-verhaal-getuigenis in mijn eerstvolgende toespraak te gebruiken om te zien of ik zodoende de aandacht kon vangen en vasthouden. Ik sprak over de tempel en de vreugde die mijn gezin en ik voelden toen we aan elkaar verzegeld werden. Toen sprak ik over het belang van tempels en haalde een tekst aan om mijn woorden kracht bij te zetten. Tot slot getuigde ik van tempels en de eeuwige zegeningen die ze mogelijk maken.

De wijk gaf geen staand applaus na mijn toespraak, maar ze vielen ook niet in slaap. Verschillende mensen gaven me zelfs een compliment – iets wat normaal gesproken alleen mijn vrouw en de bisschop deden. Ik was in mijn nopjes met de toespraak die ik had gehouden.

Iedereen kan een toespraak houden in de avondmaalsvergadering, iedereen of bijna iedereen doet dat ook vroeg of laat. Uw beurt komt gauw (of weer) en u kunt er een geslaagde, leuke ervaring van maken voor u en uw toehoorders, als u acht slaat op een paar eenvoudige stappen die gebruikt worden door goede sprekers.

Ten eerste, kies onder gebed uw onderwerp uit. Zoek dan in de Schriften een of twee relevante teksten op. Ga dan uw eigen ervaringen na (of die van anderen waarover u gelezen heeft) en kies een opbouwend verhaal uit om te vertellen. Tenslotte, neem u voor uw getuigenis te geven van het beginsel dat u besproken heeft.

Als u deze vier stappen toepast bij de voorbereiding van uw volgende toespraak, en als u goed voorbereid bent, zult u een goede, interessante toespraak houden in de avondmaalsvergadering.

En ik beloof u dat ik niet in slaap zal vallen. □

MAAR NOG IS HET EINDE NIET

Janet Thomas

In deze roerige wereld
staan de beloften van de Heer vast.

Mijn kast op school sloeg met een klap dicht en ik vloog de trap op om niet te laat te komen voor de natuurkundeles. Ik moest nog een proef bedenken voor het practicum. Iets van een papier-machéspuit leek me wel wat, maar ik wist dat ma me wel zou helpen om een of andere proef te bedenken met een stengel selderij en rood gekleurd water om de capillaire werking aan te tonen.

Net toen de bel ging had ik mijn plaats achter in het lokaal bereikt. Ik begon er een hekel aan te krijgen om een plaats op alfabet toegevoegd te krijgen, omdat ik daardoor bijna altijd achter in het lokaal terecht kwam.

Ik had nauwelijks iets gezegd tegen Julie Westergaard, een van de weinige leerlingen die nog verder naar achteren zat dan ik, toen mijn leraar natuurkunde begon te praten. Hij was duidelijk ontdaan en wij zouden te horen krijgen waarom.

Hij begon echter niet over natuurkunde te praten, maar over het feit dat de Verenigde Staten een grote militaire crisis boven het hoofd hing. De Sovjetunie stuurde schepen, uitgerust met raketten, naar Cuba. Onze president had een blokkade opgeworpen.

„Dit kan oorlog betekenen,“ zei mijn leraar, terwijl hij hard op zijn bureau sloeg om zijn woorden kracht bij te zetten. „De wereld kan in een half uur ophouden te bestaan. Hebben jullie enig idee wat een kernoorlog inhoudt? Het zou het einde

van de wereld zijn.“

Ik zat op mijn stoel genageld. Mijn leraars stemgeluid leek heel ver weg, het bloed dat in mijn oren bonkte maakte nog het meeste lawaai. Ik was doodsbang, maar ik hield de angst en paniek die ik voelde voor mezelf. De rest van die dag was een waas.

Toen ik naar huis liep galmden de woorden van mijn leraar nog in mijn hoofd na: „De wereld kan in een half uur ophouden te bestaan. De wereld kan in een half uur ophouden te bestaan.“

Ik zei niets over dit alles tegen mijn ouders. Ik was twaalf jaar, volwassen en deed mijn uiterste best mijn onafhankelijkheid te bewijzen door niet over elke angst met mijn moeder te praten.

Na het eten ging ik naar mijn slaapkamer om mijn huiswerk te maken. Meestal was ik niet zo vlot met mijn huiswerk, maar er was niets anders dat mijn gedachten kon afleiden van mijn angst voor de dreigende wereld-

oorlog. Na een tijdje was ik m'n huiswerk beu en begon ik aan andere dingen te rommelen die in m'n kamer lagen.

Terwijl ik een stapel papier opruimde, kwam ik een boekelegger tegen die mij vorig jaar was gegeven toen ik lid werd van de jongevrouwen.

Op de achterkant stonden de leesopdrachten voor dat jaar. Die lijst was mij nog niet eerder opgevallen en omdat ik niet stond te springen om weer in mijn schoolboeken te duiken, besloot ik de eerste leesopdracht van de lijst te lezen – Matteüs 24, vertaald door Joseph Smith en opgenomen in de Parel van grote waarde.

Al gauw vulden tranen mijn ogen en kwam er een warm gevoel van kalme over me toen ik het 23e vers las: „En gij zult horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen; ziet toe, dat gij niet wordt verschrkt, want alles, wat Ik u heb gezegd, moet geschieden; maar nog is het einde niet“ [JSM 23].

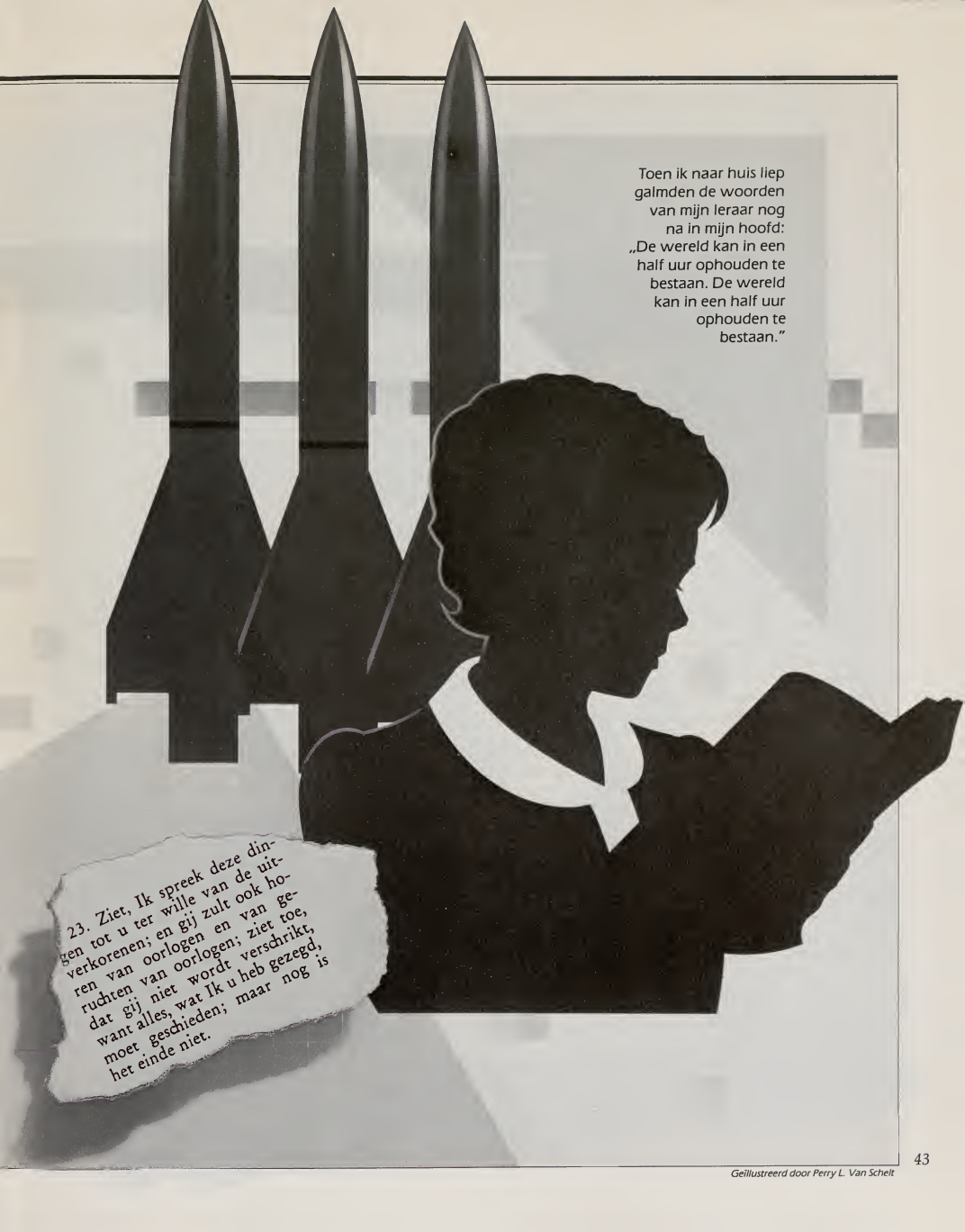
Ik las ook over de laatste dagen en de tekenen des tijd voordat Christus weer zou komen. Maar de angst en paniek die ik op school had gevoeld waren verdwenen. Ik wist dat onze Hemelse Vader zich ons in-dachtig was en dat de gebeurtenissen in de wereld het geprofeteerde patroon volgden. Ik had geen reden om bang te zijn.

Sinds die avond dat ik alleen op mijn kamer was en de Parel van grote waarde las, is het kalme gevoel bij me gebleven, ondanks alle dreigende ontwikkelingen. Ik aanvaard het geweld in de wereld niet en verlang met het grootste deel van de mensheid naar vrede, maar ik ben me bewust van de profetieën in de Schriften en ik heb de belofte dat ik niet verschrkt hoeft te zijn. □

Zend ons uw verhaal

Voor vele mensen zijn de Schriften het antwoord op hun gebed geweest, velen hebben er troost in gevonden in moeilijke tijden. Als u een ervaring heeft gehad waarbij een tekst veel invloed heeft gehad op uw leven, zet het dan op papier en stuur het ons toe. Maak u geen zorgen om de komma's e.d.; we willen het graag in uw eigen woorden horen.

*Schrijf naar:
Editorial Advisor,
Translation Division,
Postfach 1568,
D-6382 Friedrichsdorf 1*

A black and white illustration. In the foreground, a silhouette of a young child with short hair is shown in profile, facing right, reading a book. The child is wearing a dark sweater with a white collar. Behind the child, three large, black, pointed spikes or daggers stand vertically. The background is a light, textured grey.

Toen ik naar huis liep
galmden de woorden
van mijn leraar nog
na in mijn hoofd:
„De wereld kan in een
half uur ophouden te
bestaan. De wereld
kan in een half uur
ophouden te
bestaan.”

23. Ziet, Ik spreek deze dingen tot u ter wille van de uitverkorenen; en gij zult ook horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen; ziet toe, dat gij niet wordt verschrikt, want alles, wat Ik u heb gezegd, moet geschieden; maar nog is het einde niet.

EEN LES IN HET KORENVELD

Sandra Stallings

Wanneer ik in mijn jeugd problemen had, zei mijn vader altijd: „Denk eraan dat het maar tijdelijk is, het zal niet altijd zo zijn.”

Kort geleden bevond ik mij middenin zo'n periode, en ik wilde dat mijn problemen maar verdwenen en mijn dromen uitkwamen. Maar geen van beide scheen te gebeuren. Ik begon mij af te vragen of het dan toch altijd zo zou zijn. Ik vroeg me af waarom sommige gebeden onbeantwoord bleven en waarom bepaalde zegeningen weerhouden werden.

Toen ik mijn ouders bezocht, ontving ik in het korenveld het antwoord.

Het was zaterdag en de groentetuin moest besproeid worden. Omdat ik toch thuis was, bood ik aan deze taak te verrichten.

„Geef alles water, behalve het koren,” had vader gezegd toen ik met mijn schop naar de watergang liep. Ik vroeg mij af wat vader tegen koren had.

„Weet u zeker dat het geen water nodig heeft?” vroeg ik. Hij besloot met me mee te komen en het te controleren.

We liepen samen de tuin in en keken naar het koren, wat ongeveer zestig centimeter lang was. De bladeren waren aan het verwelken en hingen slap naar beneden van de warmte.

We hadden, zoals gewoonlijk, op de gezinsavond in de laatste week van mei gezaaid. Er was de laatste paar dagen van die maand nog een lichte vorst geweest maar toen kwam het zomerse weer.

Dit jaar had vader erwten, bonen, koren, aardappels en pompoenen gezaaid. Onze tuin groeide dit jaar volgens het gewone patroon. Alles was, sinds het was gezaaid, twee of drie keer gesproeid, behalve het koren.

Het was al bijna juli en vader had het nog steeds niet besproeid.

„Ik denk dat het nu tijd is om het te gaan besproeien,” zei vader, terwijl hij de slap hangende bladeren bekeek. Toen legde hij me uit waarom hij zo lang gewacht had.

„Als je koren direct besproeit nadat het is opgekomen, schiet het recht omhoog. Maar dan zal het geen wortels ontwikkelen om de lengte te kunnen dragen, en heb je er niets aan.”

Toen hij wegging, begon ik na te denken over wat hij had gezegd. Hij disciplineerde het koren opdat het zich goed zou ontwikkelen en opdat er evenwicht tussen de wortels en de steel zou zijn.

Ik keek naar mijn eigen leven en bedacht hoeveel ik eigenlijk op het koren leek. Ik riep om water voordat ik mijn wortels had ontwikkeld.

Ik herinnerde mij een toespraak die ouderling Neal A. Maxwell op Ricks College had gegeven. Hij sprak over „onderbouwd, geworteld en gevestigd” zijn. Misschien liet de Heer mij een tijdje zonder water staan opdat ik onderbouwd en goed in het evangelie geworteld zou raken. Misschien waren het wortels van geduld die ik nog niet had gevestigd. Ik kon nog aan verdraagzaamheid en liefde werken. Ik dacht aan vele gebieden in mijn leven waar mijn wortels nog niet diep genoeg waren.

Ik heb geleerd mij niet teveel aan de droogte in mijn leven te ergeren omdat ik weet dat de Meester-tuinman op zijn tijd water zal geven. En als het komt, zal het, zoals ouderling Maxwell Maleachi aanhaalt: „... zodat er geen schuren genoeg wezen zullen” (SV, Mal. 3:10). □

Alles was, sinds het was
gezaaid, twee of drie keer
besproeid, behalve het koren.
En daar was een reden voor.

DE KRACHT

Wanneer de wereld om je heen begint te

Foto's van Michael Scherfeld

Ouderling Russell M. Nelson
van de Raad der Twaalf

Het was een van die bijzondere momenten dat een dochter bij haar vader komt met een eerlijke vraag, die een weloverwogen antwoord verdient. De vraag van deze knappe tiener was: „Hoe kan ik met alle kwade invloeden om me heen, 'in de wereld' zijn, en tegelijkertijd normen aanhouden die aanvaardbaar zijn voor u en mijn Hemelse Vader.”

„Er zijn twee belangrijke krachten in de wereld”, antwoordde de vader. „Centrifugale krachten en centripetale krachten. De term *centrifugaal* komt uit het Latijn en betekent „zich van het middelpunt af bewegend”. *Centripetaal* betekent „zich naar het middelpunt toe bewegend”.

„Ik stel een simpele vraag en u geeft me een ingewikkeld antwoord”, riep het meisje uit. „Kunt u niet gewoon een eenvoudig antwoord geven?”

„Wel, liefje, ik zal je proberen uit te leggen wat ik bedoel. We nemen een klein bolletje katoen en leggen het op de draaitafel van de platenspeler.” Hij legde het bolletje op de rand van de draaitafel en zei: „Zet maar aan.”

Dat deed ze en na drie omwentelingen vloog het bolletje de kamer in.

„Zet maar weer uit”, zei hij, „en leg het bolletje nu in het midden van de draaitafel. Zet maar weer aan.”

Ze deed zoals hij zei, en de draaitafel draaide. Maar dit keer bewoog het bolletje katoen niet.

„Dat bedoel ik nou met centrifugale en centripetale krachten”, zei de vader. „Eén kracht doet een voorwerp van het middelpunt af bewegen, de andere doet het naar het middelpunt toe bewegen.”

Hij glimlachte toen hij zijn dochter herinnerde aan haar favoriete bezigheid in de speeltuin toen ze nog klein was. „Weet je nog hoe vaak je op dat grote draaiende platform wilde? Jij en de andere kinderen klauterden naar het midden en hielden je vast terwijl dat grote platform ronddraaide. Het was net een gigantische draaitafel.”

ITEN IN HET LEVEN

tollen, is het midden de enige veilige plaats.

„O ja”, zei de dochter, „als dat platform ging draaien, vlogen de kinderen, die het dichtst bij de rand zaten, er als bolletjes katoen af; zij die zich bij het midden wisten vast te houden bleven erop. Ik probeerde altijd van de rand weg te kruipen naar het midden, maar dat was een heel gevecht. Je moest kruipen en jezelf naar het midden toetrekken. En of dat niet moeilijk genoeg was, moest je altijd uitkijken voor de kinderen die het midden niet haalden, want die grepen zich meestal aan een ander vast als zij eraf vlogen en probeerden die dan mee te sleuren.”

„In het leven gaat het eigenlijk ook zo”, legde haar vader uit. „Soms moet er geworsteld worden, en de mensen die omlaag vallen, trekken vaak andere mensen in hun val mee. Aan de andere kant proberen wij tegen die krachten die ons omlaag trekken in te klimmen.

„Om nu op je vraag terug te komen, hoe je van het gezelschap van je vrienden kunt genieten zonder door de wereld omlaag getrokken te worden. Als je omhoog en verder wilt, gedraag je je op een bepaalde manier. Als je omlaag wilt, gedraag je je anders.”

„Ik wil omhoog, pa”, antwoordde ze. „Ik wil mijn doelen bereiken – mijn eeuwige doelen.”

„Als je die kant op wilt, dan moeten we een paar lessen ter harte nemen van die bergbeklimmers die je pas hebt ontmoet. Wat weet je nog van wat ze vertelden?”

„O, een heleboel, maar het belangrijkste dat ik me kan herinneren is dat ze zich hadden voorbereid. Ze dachten aan alles dat maar kon gebeuren en waren erop voorbereid doordat ze vooraf besloten hadden hoe ze erop zouden reageren.

„Hun teamwerk vond ik ook erg indrukwekkend. Omdat ze enorme moeilijkheden moesten overwinnen en hoogten moesten beklimmen, bonden ze zich met touwen aan elkaar vast. Die touwen waren aan iets stevig verankerd, zodat ze zich op konden trekken. Soms werden de andere mensen aan wie zij vastgebon-

den waren hun anker. We zagen foto's van iemand die midden in de lucht bungelde terwijl hij boven en onder vastgebonden zat aan mensen die hij vertrouwde.

Hij viel niet dankzij die andere mensen!

„Ook zorgden ze voor een goede communicatie onder elkaar. Hoewel ze misschien tijdelijk van elkaar verwijderd raakten, bleven ze altijd in contact met elkaar. En het leek wel alsof ze meer naar het midden leunden als er gevaar dreigde.”

„Vroeg iemand zich af hoe dicht hij bij de rand kon komen?” vroeg haar vader.

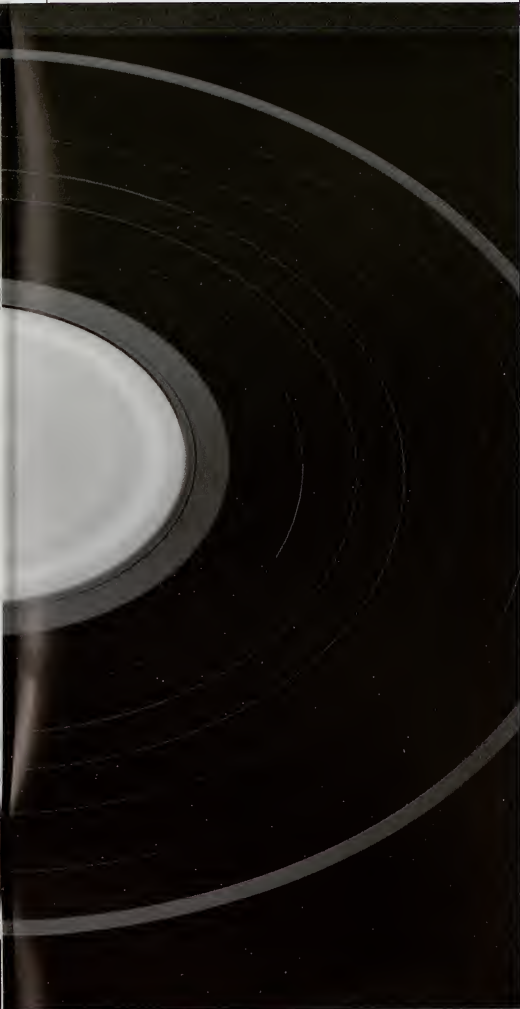
„Neel Juist niet. Ze probeerden altijd zo dicht mogelijk bij het midden te blijven.” Toen klarede haar gezicht op en zei ze: „Ik begin nu te begrijpen wat u me probeert te vertellen.”

„In dat geval”, zei haar vader, „gaan we deze lessen op je vraag toepassen. Een van de belangrijkste dingen die je kunt doen als je de moeilijke klim van het leven begint, is je voor te bereiden. Je moet weten welke problemen je pad kunnen kruisen – welke verleidingen. Ongeacht je problemen, je moet vooraf beslissen hoe je zal reageren – wat je zal doen – net als die bergbeklimmers.

„Bedenk dat je deel uitmaakt van een team. Met onzichtbare 'touwen' van liefde ben je vastgebonden aan mensen die dagelijks voor je bidden en willen dat het goed met je gaat. Je hebt zelfs teamgenoten in de andere wereld. Je voorouders voelen zich bij je betrokken en ondersteunen je. Familieleden, leerkrachten op school en in de kerk, en goede vrienden proberen je altijd omhoog te trekken. Als je ooit kennissen hebt die je omlaag proberen te trekken, dan kun je er zeker van zijn dat dit helemaal geen vrienden zijn. Echte vrienden trekken je nooit omlaag; ze trekken je omhoog!

„Communicatie in jouw leven is net zo belangrijk voor jou als voor de bergbeklimmers. Ik vind het fijn dat je met mij wilt communiceren over zo'n belangrijke vraag. En je Hemelse Vader stelt het zeker op prijs dat

„Als jij ervoor zorgt
dat jouw wereld,
waarin jouw activiteiten
rondtollen, in het midden
verankerd is aan
de ijzeren roede
van het evangelie,
dan zal het leven
voor jou een mooie
melodie zijn.“

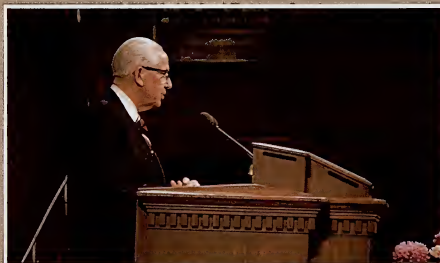
je door gebed met Hem communiceert.

„En dan, als er gevaar dreigt, kijk je naar het midden. Bedenk dat je draaitafel niet veel goede muziek zou produceren als dat staafje in het midden er niet zat dat de plaat aan de draaitafel verankert. Als jij ervoor zorgt dat jouw wereld, waarin jouw activiteiten rondtollen, in het midden verankerd is aan de ijzeren roede van het evangelie, dan zal het leven voor jou een mooie melodie zijn.

„Bij deze of welke andere belangrijke vraag dan ook, houd je je aan het midden vast. Denk aan wat zij die je lief zijn zouden doen in dergelijke omstandigheden. Denk aan wat de Heer je zou aanraden. Als je stevig en goed verankerd bent aan de ijzeren roede, dat het woord van God is, zul je bij je bezigheden veilig zijn. De wind van verleiding zal je niet omver blazen, maar je zal stevig in het midden geworteld zijn op je reis naar zaligheid en verhoging.

„God heeft grote zegeningen voor je klaarliggen. Je zult die hoogten beklimmen die Hij binnen je bereik heeft geplaatst. Uiteindelijk zal Hij je voor je gehoorzaamheid belonen. Luister naar zijn belofte: Als je getrouw bent, zul je 'tronen, koninkrijken, rijken, machten, heerschappijen . . . en voor eeuwig

. . . een voortzetting van de nakomelingschap' beërvan (LV 132:19). Dit, mijn dochter, is wat ik voor jou wil, en wat onze Hemelse Vader voor jou en al zijn kinderen wil.“ □

“WE LEVEN IN EEN TIJD,
WAARIN, ZOALS DE HERE
HEEFT VOORZEGD, „HET HART
DER MENSEN ZAL BEZWIJKEN”,
LETTERLIJK, EN OOK GEESTELIJK. . . .
ZIJ DIE ONDER HUN WANHOOP
ZUCHTEN BEHOREN ZICH TOT DE
HEER TE WENDEN, WIENS JUK
ZACHT EN WIENS LAST LICHT IS.”

PRESIDENT EZRA TAFT BENSON